

Úřední věstník

Evropské unie

L 11

České vydání

Právní předpisy

Svazek 58

17. ledna 2015

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity ⁽¹⁾ 1
- ★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/62 ze dne 10. října 2014, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr ⁽¹⁾ 37
- ★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí 44
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/64 ze dne 16. ledna 2015, kterým se po dvou sté dvacáté čtvrté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným se sítí Al-Kajdá 65
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/65 ze dne 16. ledna 2015 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 68
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/66 ze dne 16. ledna 2015, kterým se stanoví koeficient přidělení použitelný pro množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní licence podané od 1. do 7. ledna 2015 v rámci celní kvóty otevřené pro česnek nařízením (ES) č. 341/2007 70

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Politického a bezpečnostního výboru (SZBP) 2015/67 (EUCAP Sahel Mali/1/2015) ze dne 14. ledna 2015 o prodloužení mandátu vedoucího mise Evropské unie SBOP v Mali (EUCAP Sahel Mali) 72

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2015/61

ze dne 10. října 2014,

kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾ a zejména na článek 460 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V průběhu rané „likviditní fáze“ finanční krize, která začala v roce 2007, mnohé úvěrové instituce sice udržovaly přiměřenou úroveň kapitálu, avšak pociťovaly značné potíže, jelikož nedokázaly obezřetně řídit své riziko likvidity. Některé úvěrové instituce se staly nadměrně závislými na krátkodobém financování, které při vypuknutí krize rychle vyschlo. Takové úvěrové instituce pak byly zranitelné vůči likviditním požadavkům, protože nedržely dostatečný objem likvidních aktiv, aby mohly splnit požadavky na výběr (odtok) finančních prostředků v průběhu krizového období. Úvěrové instituce byly posléze nuceny zbavovat se aktiv za velmi nízké ceny, což vytvořilo samovolně se roztáčející spirálu poklesu cen a nedostatek důvěry v trh, která přerostla v krizích solventnosti. Nakonec se mnohé úvěrové společnosti staly nadměrně závislými na poskytování likvidity ze strany centrálních bank a musely být zachráněny injekcemi velkého množství finančních prostředků ze státní pokladny. Stalo se tak zjevným, že je nezbytné vypracovat podrobný požadavek krytí likvidity, jehož cílem by mělo být zamezit tomuto riziku tím, že se sníží závislost úvěrových institucí na krátkodobém financování a na likviditě poskytované centrálními bankami a zvýší se jejich odolnost proti náhlým likviditním šokům.
- (2) Ustanovení čl. 412 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 stanoví pro úvěrové instituce požadavek krytí likvidity vyjádřený v obecné rovině jako povinnost držet „likvidní aktiva, přičemž součet hodnot těchto aktiv pokrývá odtok likvidity minus přítok likvidity za krizových podmínek“. Podle článku 460 nařízení (EU) č. 575/2013 je Komise zmocněna podrobně rozvést uvedený obecný požadavek na likviditu a okolnosti, za jakých musí příslušné orgány nařídit úvěrovým institucím konkrétní úroveň přítoku a odtoku s cílem pokrýt konkrétní rizika, kterým jsou tyto úvěrové instituce vystaveny. V souladu se 101. bodem odůvodnění nařízení (EU) č. 575/2013 by tato pravidla měla být srovnatelná s ukazatelem krytí likvidity stanoveným v mezinárodním rámci pro měření, standardy a sledování rizika likvidity vypracovaném Basilejským výborem pro bankovní dohled a zohledňovat specifické podmínky v Unii a v členských státech. Až do splnění požadavků na krytí likvidity ode dne 1. ledna 2018 by členské státy měly být schopny uplatňovat požadavek krytí likvidity pro úvěrové instituce až do výše 100 % v souladu s vnitrostátními právními předpisy.
- (3) V souladu s likviditními standardy Basilejského výboru pro bankovní dohled by měla být přijata pravidla, jež definují požadavek krytí likvidity jako poměr mezi rezervou „likvidních aktiv“ úvěrové instituce a jejím „čistým

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

odtokem likvidity“ v průběhu krizového období 30 kalendářních dnů. Čistý odtok likvidity by měl být vypočítán odečtením přítoku likvidity úvěrové instituce od jejího odtoku likvidity. Ukazatel krytí likvidity by měl být vyjádřen v procentech a jeho minimální úroveň, až bude požadavek krytí likvidity proveden v plném rozsahu, by měla být stanovena ve výši 100 %, jež ukazuje, že úvěrová instituce drží dostatek likvidních aktiv, aby mohla splnit svůj čistý odtok likvidity během 30denního krizového období. V průběhu tohoto období by úvěrová instituce měla být schopna rychle převést svá likvidní aktiva na hotovost, aniž by se musela uchýlit k likviditním prostředkům ústřední banky nebo k veřejným finančním prostředkům, což může vést k tomu, že její ukazatel krytí likvidity dočasně klesne pod úroveň 100 %. Pokud by se tak stalo nebo kdykoli lze očekávat, že se tak stane, měla by úvěrová instituce splnit konkrétní požadavky stanovené v článku 414 nařízení (EU) č. 575/2013 za účelem včasného obnovení svého ukazatele krytí likvidity na minimální požadované úrovni.

- (4) Jako „likvidní aktiva“ pro účely rezerv úvěrových institucí v oblasti likvidity by měla být vymezena pouze volně převoditelná aktiva, která lze rychle převést na hotovost na soukromých trzích v krátké lhůtě a bez významné ztráty jejich hodnoty. V souladu s částí šestou nařízení (EU) č. 575/2013 a v souladu s klasifikací likvidních aktiv vypracovanou Basilejským výborem pro bankovní dohled by příslušná pravidla měla rozlišovat mezi aktivy s velmi vysokou likviditou a velmi vysokou úvěrovou kvalitou neboli aktivy úrovně 1 a aktivy s vysokou likviditou a vysokou úvěrovou kvalitou neboli aktivy úrovně 2. Aktiva úrovně 2 by měla být dále rozčleněna na aktiva úrovně 2 A a úrovně 2B. Úvěrové instituce by měly držet přiměřeně diverzifikovanou rezervu likvidních aktiv zohledňující jejich relativní likviditu a úvěrovou kvalitu. Každá úroveň a podúroveň by tudíž měla podléhat konkrétním požadavkům týkajícím se srážek při ocenění a limitů celkové rezervy a případně by měly být uplatňovány diferencované požadavky na jednotlivé úrovně nebo podúrovně a na jednotlivé kategorie likvidních aktiv na stejné úrovni nebo podúrovni, které by měly být tím přísnější, čím nižší je jejich zařazení z hlediska likvidity.
- (5) Na likvidní aktiva by měly být uplatňovány určité obecné a provozní požadavky s cílem zajistit, aby je bylo možno v krátké lhůtě převést na hotovost, případně s určitými výjimkami pro určená aktiva úrovně 1. Tyto požadavky by měly stanovit, že likvidní aktiva by měla být držena mimo jakékoli překážky bránící nakládání s nimi, mělo by být snadné je oceňovat a měla by být kotována na uznaných burzách nebo obchodovatelná v aktivním prodeji nebo na repo trzích. Měly by také zajistit, aby funkce řízení likvidity v úvěrové instituci měla k jejím likvidním aktivům kdykoli přístup a měla je pod kontrolou a aby aktiva tvořící rezervu v oblasti likvidity byla přiměřeně diverzifikována. Diverzifikace je důležitá pro zajištění toho, aby schopnost úvěrové instituce rychle se zbavit likvidních aktiv bez významné ztráty jejich hodnoty nebyla ohrožena v důsledku citlivosti těchto aktiv vůči obecnému rizikovému faktoru. Od úvěrových institucí by rovněž mělo být vyžadováno, aby zajistily soulad mezi měnovou denominací svých likvidních aktiv a jejich čistým odtokem likvidity, aby se předešlo tomu, že přílišný měnový nesoulad ohrozí jejich schopnost použít v krizovém období svou rezervu v oblasti likvidity k pokrytí odtoku likvidity v konkrétní měně.
- (6) V souladu s doporučeními Evropského orgánu pro bankovníctví (EBA), jež obsahovala jeho zpráva ze dne 20. prosince 2013 vypracovaná podle čl. 509 odst. 3 a 5 nařízení (EU) č. 575/2013, by všem druhům dluhopisů, které emitovaly nebo za které se zaručily ústřední vlády a centrální banky členských států, jakož i dluhopisům, které emitovaly nebo za které se zaručily nadnárodní instituce, měla být přidělena úroveň 1. Jak podotkl orgán EBA, z hlediska dohledu existují silné argumenty pro to, aby nedocházelo k rozlišování mezi jednotlivými členskými státy, neboť vyjmutí některých státních dluhopisů z úrovně 1 by vytvořilo pobídky investovat do jiných státních dluhopisů v rámci Unie, což by vedlo k roztržštěnosti vnitřního trhu a ke zvýšení rizika přenosu nákazy mezi úvěrovými institucemi a jejich ústředními vládami („vztah mezi bankou a ústřední vládou“) v době krize. Pokud jde o třetí země, do úrovně 1 by měly být zařazeny expozice vůči centrálním bankám a ústředním vládám, kterým je podle pravidel úvěrového rizika obsažených v části třetí hlavě II nařízení (EU) č. 575/2013 přidělena riziková váha 0 %, jak stanoví standard Basilejského výboru pro bankovní dohled. Expozice vůči regionálním vládám, místním orgánům a subjektům veřejného sektoru by měly být zařazeny do úrovně 1 pouze tehdy, pokud jsou posuzovány jako expozice vůči jejich ústřední vládě, a ty podle těchto pravidel pro úvěrové riziko mají rizikovou váhu 0 %. Do téže úrovně by měly být zařazeny expozice vůči mezinárodním rozvojovým bankám a mezinárodním organizacím, kterým je přidělena riziková váha 0 %. Vzhledem k velmi vysoké likviditě a velmi vysoké úvěrové kvalitě, kterou tyto aktiva vykazují, mělo by být úvěrovým institucím umožněno je držet v jejich rezervách v neomezené výši a neměly by podléhat srážkám při ocenění ani požadavkům na diverzifikaci.
- (7) Aktiva emitovaná úvěrovými institucemi by zpravidla neměla být uznána za likvidní aktiva, avšak zacházení na úrovni 1 by mělo být příznáno bankovním aktivům podporovaným vládami členských států, jako jsou podpůrné banky a věřitelé v státním vlastnictví, a také aktivům soukromých bank s výslovnou státní zárukou. Tato aktiva soukromých bank se státní zárukou představují dědictví finanční krize, které by mělo být postupně odstraněno, a jako likvidní aktiva by tudíž měla být způsobilá pouze bankovní aktiva s vládní zárukou, která byla poskytnuta nebo přislíbena před datem 30. června 2014. Podobně s prioritními dluhopisy emitované určitými určenými společnostmi spravujícími aktiva určitých členských států by se mělo zacházet jako s aktivy úrovně 1 a měly by

podléhat stejným požadavkům, jaké se uplatňují na expozice vůči ústřední vládě jejich příslušného členského státu, avšak pouze s časově omezeným účinkem.

- (8) Kryté dluhopisy jsou dluhové nástroje emitované úvěrovými institucemi a zajištěné krycím portfoliem aktiv, které typicky tvoří hypoteční úvěry nebo dluhopisy veřejného sektoru, u nichž mají investoři přednostní nárok v případě selhání. Jejich zajištěná povaha a určité další bezpečnostní prvky, jako je požadavek, aby emitent nahrazoval ohrožená aktiva v krycím portfoliu a udržoval toto krycí portfolio v hodnotě vyšší, než je jmenovitá hodnota dluhopisů („požadavek krytí aktivy“), přispěly k tomu, že z dluhopisů se staly poměrně výnosné nástroje s poměrně nízkým rizikem, které mají klíčový význam z hlediska financování na hypotečních trzích většiny členských států. V určitých členských státech emise nesplacených krytých dluhopisů převyšuje souhrn nesplacených státních dluhopisů. Zejména určité kryté dluhopisy se stupněm úvěrové kvality 1 v období od 1. ledna 2008 do 30. června 2012, které analyzoval ve své zprávě orgán EBA, vykazovaly vynikající likviditu. Orgán EBA nicméně doporučil, aby byly tyto kryté dluhopisy ve shodě se standardy Basilejského výboru pro bankovní dohled posuzovány jako aktiva úrovně 2 A. S ohledem na výše uvedené úvahy ohledně jejich úvěrové kvality, schopnosti likvidity a významu pro financování trhů Unie je však vhodné, aby tyto kryté dluhopisy se stupněm úvěrové kvality 1 byly posuzovány jako aktiva úrovně 1. Aby se předešlo rizikům nadměrné koncentrace a na rozdíl od jiných aktiv úrovně 1 by držení krytých dluhopisů stupně úvěrové kvality 1 v rezervě v oblasti likvidity mělo podléhat limitu 70 % z celkové rezervy, nejméně 7 % srážce při ocenění a požadavku na diverzifikaci.
- (9) Kryté dluhopisy se stupněm úvěrové kvality 2 by měly být uznány jako aktiva úrovně 2 A podléhající stejnému limitu (40 %) a srážce při ocenění (15 %), které jsou použitelné pro jiná likvidní aktiva této úrovně. Lze to odůvodnit na základě dostupných tržních údajů, ze kterých vyplývá, že kryté dluhopisy se stupněm úvěrové kvality 2 vykazovaly větší likviditu než jiná srovnatelná aktiva úrovně 2 A a 2B, jako jsou cenné papíry zajištěné rezidenčními nemovitostmi (RMBS) se stupněm úvěrové kvality 1. Povolení toho, aby se tyto kryté dluhopisy považovaly za likvidní aktiva pro účely rezervy v oblasti likvidity, by kromě toho přispělo k diverzifikaci souboru dostupných aktiv v rámci této rezervy a předešlo by zbytečnému rozlišování a náhlým změnám v chování („cliff effect“) vůči nim a krytým dluhopisům se stupněm úvěrové kvality 1. Je však třeba poznamenat, že významná část těchto krytých dluhopisů byla zařazena do stupně úvěrové kvality 2 v důsledku snížení ratingu ústřední vlády členského státu, ve kterém byl usazen jejich emitent. Vyplynulo to ze zavedení stropu pro danou zemi typicky zahrnutého do metodik ratingových společností, který určuje, že finanční nástroje nesmí mít úvěrové hodnocení vyšší, než je určitá úroveň ve vztahu k ratingovému hodnocení příslušné země. Stropy pro dané země vylučovaly kryté dluhopisy emitované v uvedených členských zemích z dosažení stupně úvěrové kvality 1, a to bez ohledu na jejich úvěrovou kvalitu, což na druhé straně snižovalo jejich likviditu v porovnání s krytými dluhopisy obdobné kvality emitovanými v členských státech, jejichž ratingové hodnocení sníženo nebylo. Trhy financování v Unii se v důsledku toho staly značně roztržštěnými, což zdůrazňuje potřebu najít vhodnou alternativu k externím ratingovým hodnocením jako jedno z kritérií v obezřetnostní regulaci pro klasifikaci likvidity a úvěrového rizika krytých dluhopisů a dalších kategorií aktiv. V souladu s čl. 39b odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009⁽¹⁾ o ratingových agenturách musí Komise do 31. prosince 2015 podat zprávu o alternativních nástrojích k ratingům, a to s cílem odstranit všechny odkazy na ratingy v právních předpisech Unie pro regulační účely do 1. ledna 2020.
- (10) Pokud jde o cenné papíry zajištěné aktivy (ABS), orgán EBA v souladu se svými vlastními empirickými poznatky a se standardem Basilejského výboru pro bankovní dohled doporučil, aby za aktiva úrovně 2B, podléhající srážce při ocenění ve výši 25 %, byly uznány pouze cenné papíry zajištěné rezidenčními nemovitostmi s úrovní úvěrové kvality 1. Je vhodné odchýlit se i od tohoto doporučení a rozšířit způsobilost pro úroveň 2B na určité cenné papíry zajištěné aktivy, podporované jinými aktivy. Rozšíření okruhu způsobilých podkategorií aktiv by zvýšilo diverzifikaci v rámci rezervy v oblasti likvidity a usnadnilo by financování reálné ekonomiky. Protože navíc z dostupných tržních údajů vyplývá nízká korelace mezi cennými papíry zajištěnými aktivy a jinými likvidními aktivy, jako jsou státní dluhopisy, došlo by k oslabení vztahu mezi bankami a ústřední vládou a snížila by se roztržštěnost vnitřního trhu. Kromě toho existují důkazy o tom, že investoři mají sklon v obdobích finanční nestability hromadit kvalitní cenné papíry zajištěné aktivy s krátkou váženou průměrnou životností a vysokým předčasným splacením, neboť je lze rychle převést na hotovost a lze se na ně spolehnout jako na bezpečný zdroj likvidity. To je zejména případ cenných papírů zajištěných aktivy, podporovaných úvěry a leasingem na financování motorových vozidel („cenné papíry zajištěné aktivy spojenými s automobilovými úvěry“),

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 ze dne 16. září 2009 o ratingových agenturách (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 1).

kteří v období 2007–2012 vykazovaly cenovou volatilitu a průměrná rozpětí srovnatelné s cennými papíry zajištěnými rezidenčními nemovitostmi. Srovnatelně dobrou úroveň likvidity vykazovaly také určité segmenty cenných papírů zajištěných aktivy spojenými se spotřebitelskými úvěry, jako např. kreditní karty. A konečně, povolení cenných papírů zajištěných aktivy, podporovaných aktivy z reálné ekonomiky, jako jsou aktiva uvedená výše a úvěry malým a středním podnikům, v rezervě v oblasti likvidity by mohlo vyslat pozitivní signál investorům v souvislosti s těmito aktivy. Příslušná pravidla by proto měla jako aktiva úrovně 2B uznat cenné papíry zajištěné aktivy, které jsou podporovány hypotečními úvěry na obytné nemovitosti, ale i automobilovými úvěry, spotřebitelskými úvěry a úvěry malým a středním podnikům. V zájmu zajištění integrity a funkčnosti rezervy v oblasti likvidity by však jejich způsobilost měla podléhat určitým požadavkům na vysokou kvalitu odpovídajícím kritériím uplatňovaným na jednoduché, transparentní a standardizované sekuritizace, které jsou obsaženy v jiných právních předpisech pro finanční odvětví. Zejména u RMBS by požadavky na vysokou kvalitu měly zahrnovat dodržování určitých poměrů výše úvěru k hodnotě nemovitosti nebo výše úvěru k výši příjmu, ale tyto poměry by se neměly vztahovat na RMBS emitované před dnem účinnosti požadavku na krytí likvidity. S ohledem na nižší likviditu zaznamenanou u cenných papírů zajištěných aktivy spojenými se spotřebitelskými úvěry a s úvěry pro malé a střední podniky v porovnání s cennými papíry zajištěnými rezidenčními nemovitostmi a cennými papíry zajištěnými aktivy spojenými s automobilovými půjčkami by měly cenné papíry zajištěné aktivy spojenými se spotřebitelskými úvěry a s úvěry pro malé a střední podniky podléhat vyšší srážce při ocenění (35 %). Všechny cenné papíry zajištěné aktivy by stejně jako jiná aktiva úrovně 2B měly podléhat celkovému limitu ve výši 15 % rezervy v oblasti likvidity a požadavku na diverzifikaci.

- (11) Pravidla týkající se klasifikace, požadavků, limitů a srážek při ocenění pro ostatní aktiva úrovně 2 A a 2B by měla být úzce sladěna s doporučeními Basilejského výboru pro bankovní dohled a orgánu EBA. Na druhé straně akcie a podílové jednotky v subjektech kolektivního investování by měly být posuzovány jako likvidní aktiva stejné úrovně a stejné kategorie jako podkladová aktiva daného subjektu kolektivního investování.
- (12) Je také vhodné při určování ukazatele krytí likvidity zohlednit centralizované řízení likvidity v rámci kooperačních sítí a sítí institucionálních systémů ochrany, pokud ústřední instituce nebo subjekt má obdobnou úlohu jako centrální banka, protože členové sítě typicky nemají přímý přístup k centrální bance. Příslušná pravidla by proto měla uznat jako likvidní aktiva vklady na viděnou, které mají členové sítě u ústřední instituce, a další financování likvidity, které je jim dostupné od ústřední instituce. Na vklady, které se nepovažují za likvidní aktiva, by se měly vztahovat preferenční sazby odtoku povolené pro provozní vklady.
- (13) Sazba odtoku pro stabilní retailové vklady by měla být stanovena jako míra selhání 5 %, avšak všem úvěrovým institucím zapojeným do systému pojištění vkladů v členském státě, který splňuje určitá přísná kritéria, by měla být povolena preferenční odtoková sazba 3 %. Za prvé by mělo být zohledněno, jak členské státy provádějí směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ⁽¹⁾ o systémech pojištění vkladů. Za druhé, systém členského státu by měl splňovat konkrétní požadavky týkající se lhůty pro výplatu, financování ex ante a přístupu k dodatečným finančním prostředkům v případě velké poptávky po jeho rezervách. A konečně, uplatnění preferenční 3 % sazby by mělo podléhat předchozímu souhlasu ze strany Komise, který by měl být udělován pouze tehdy, pokud je Komise přesvědčena, že systém pojištění vkladů daného členského státu splňuje výše uvedená kritéria a že neexistují naléhavé obavy ohledně fungování vnitřního trhu retailových vkladů. 3 % preferenční sazba pro stabilní retailové vklady by každopádně neměla být použitelná před datem 1. ledna 2019.
- (14) Úvěrové instituce by měly být schopny určit jiné retailové vklady s vyšší mírou výběrů. Příslušná pravidla vycházející z pokynů orgánu EBA pro retailové vklady s různým odtokem by měly stanovit kritéria pro určení takových retailových vkladů na základě jejich specifických rysů, a sice velikosti celkového vkladu, povahy vkladu, odměny, pravděpodobnosti výběru a toho, zda má vkladatel bydliště v daném státě, či nikoli.
- (15) Nelze předpokládat, že se úvěrovým institucím vždy dostane od jiných podniků náležejících do stejné skupiny nebo do stejného institucionálního systému ochrany podpory likvidity, pokud se budou nacházet v situaci, kdy by obtížně dostaly svým platebním závazkům. Pokud však v souladu s články 8 nebo 10 nařízení (EU) č. 575/2013 nebylo upuštěno od uplatňování ukazatele krytí likvidity na individuální úrovni, toky likvidity mezi dvěma úvěrovými institucemi, které jsou součástí stejné skupiny nebo stejného institucionálního systému ochrany, by v zásadě měly obdržet symetrické sazby příjmu a odtoku, aby se zabránilo ztrátě likvidity na vnitřním trhu, za předpokladu, kdy byly zavedeny všechny nezbytné záruky a pouze s předchozím souhlasem

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

dotčených příslušných orgánů. Na přeshraniční toky by takové preferenční zacházení mělo být uplatňováno pouze na základě dalších objektivních kritérií včetně nízkého profilu rizika likvidity u poskytovatele a příjemce.

- (16) Aby se předešlo tomu, že se úvěrové instituce při plnění svého ukazatele krytí likvidity budou spoléhat výhradně na předpokládaný přítok, a také aby se zajistila minimální úroveň držení likvidních aktiv, měla by výše přítoku, který lze započítat proti odtoku, být omezena na 75 % celkového očekávaného odtoku. Vzhledem k existenci specializovaných obchodních modelů by však měly být povoleny určité výjimky z tohoto limitu, úplné či částečné, aby se zohlednila zásada proporcionality a s výhradou předchozího souhlasu příslušných orgánů. Ty by měly zahrnovat výjimku pro toky uvnitř skupiny a uvnitř institucionálního systému ochrany a pro úvěrové instituce specializované na procházející hypoteční úvěry nebo na leasing a faktoring. Rovněž úvěrovým institucím specializovaným na financování za účelem pořízení motorových vozidel nebo na spotřebitelské úvěry by mělo být povoleno uplatnit vyšší limit ve výši 90 % rezervy v oblasti likvidity. Tyto výjimky by měly být dostupné na individuální i konsolidované úrovni, avšak pouze při splnění určitých kritérií.
- (17) Ukazatel krytí likvidity by se měl vztahovat na úvěrové instituce na individuálním i konsolidovaném základě, pokud příslušné orgány neupustí od uplatnění na individuálním základě v souladu s články 8 nebo 10 nařízení (EU) č. 575/2013. Požadavky krytí likvidity použitelné ve třetích zemích by měly zohledňovat konsolidaci dceřiných podniků v těchto zemích. Pravidla pro konsolidaci v Unii by tudíž neměla umožňovat příznivější zacházení s likvidními aktivy, odtoky nebo odtoky likvidity dceřiných podniků ve třetích zemích, než jakého se jim dostává podle vnitrostátních právních předpisů těchto třetích zemí.
- (18) V souladu s čl. 508 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 musí Komise nejpozději do 31. prosince 2015 předložit spoluvůdcům právních předpisů zprávu o tom, zda a jak by se požadavek krytí likvidity stanovený v hlavě šesté uvedeného nařízení měl uplatňovat na investiční podniky. Do doby, než uvedené ustanovení začne platit, měly by investiční podniky i nadále podléhat vnitrostátním právním předpisům členských států týkajících se požadavků na krytí likvidity. Investiční podniky by však měly podléhat ukazateli krytí likvidity, který stanoví toto nařízení, na konsolidovaném základě, pokud jsou součástí bankovních skupin.
- (19) Úvěrové instituce jsou povinny podávat svým příslušným orgánům zprávy o požadavku krytí likvidity, podrobně rozvedené v tomto nařízení, v souladu s článkem 415 nařízení (EU) č. 575/2013.
- (20) Aby se úvěrovým institucím poskytl dostatek času pro splnění podrobného požadavku krytí likvidity v plném rozsahu, měl by být zaváděn postupně v souladu s lhůtami stanovenými v čl. 460 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, počínaje od minimální úrovně 60 % od 1. října 2015 která se bude zvyšovat až na 100 % od 1. ledna 2018,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

UKAZATEL KRYTÍ LIKVIDITY

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla, jež podrobně rozvádějí požadavek krytí likvidity stanovený v čl. 412 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 2

Oblast působnosti a uplatňování

1. Toto nařízení se vztahuje na úvěrové instituce, nad kterými je vykonáván dohled podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o omezitelném dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

2. Úvěrové instituce plní toto nařízení na individuálním základě v souladu s čl. 6 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013. Příslušné orgány mohou zcela nebo částečně upustit od uplatňování tohoto nařízení na úvěrovou instituci na individuálním základě v souladu s články 8 a 10 nařízení (EU) č. 575/2013 za předpokladu, že jsou splněny podmínky uvedené níže.

3. Pokud je jedna nebo více úvěrových institucí ve skupině, mateřská instituce v EU, instituce kontrolovaná mateřskou finanční holdingovou společností v EU nebo instituce kontrolovaná mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU uplatňuje povinnosti stanovené v tomto nařízení na konsolidovaném základě v souladu s čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a v souladu se všemi následujícími ustanoveními:

- a) aktiva třetích zemí, která splňují požadavky stanovené v hlavě II a která jsou držena dceřiným podnikem ve třetí zemi, se nepovažují za likvidní aktiva pro konsolidované účely, pokud nejsou považována za likvidní aktiva podle vnitrostátních právních předpisů třetí země, jež stanoví požadavek krytí likvidity;
- b) odtok likvidity v dceřiném podniku ve třetí zemi, na který se podle vnitrostátních právních předpisů této třetí země, jež stanoví požadavek krytí likvidity, vztahují vyšší sazby než ty, které jsou stanoveny v hlavě III, podléhá konsolidaci v souladu s těmito vyššími sazbami stanovenými ve vnitrostátních právních předpisech třetí země;
- c) odtok likvidity v dceřiném podniku ve třetí zemi, na který se podle vnitrostátních právních předpisů této třetí země, jež stanoví požadavek krytí likvidity, vztahují nižší sazby než ty, které jsou stanoveny v hlavě III, podléhá konsolidaci v souladu s těmito nižšími sazbami stanovenými ve vnitrostátních právních předpisech třetí země;
- d) na investiční podniky ve skupině se vztahuje článek 4 tohoto nařízení na konsolidovaném základě a článek 412 nařízení (EU) č. 575/2013 v souvislosti s definicí likvidních aktiv a odtoku a přítoku likvidity jak pro individuální, tak pro konsolidované účely. Na investiční podniky jiné než stanovené v tomto písmeni se až do stanovení požadavku ohledně ukazatele krytí likvidity v souladu s článkem 508 nařízení (EU) č. 575/2013 i nadále vztahuje podrobný požadavek ukazatele krytí likvidity pro investiční podniky stanovený ve vnitrostátních předpisech členských států;
- e) na konsolidované úrovni se výše přítoku plynoucího ze specializované úvěrové instituce uvedené v čl. 33 odst. 3 a 4 uznává pouze do výše odtoků plynoucích ze stejné instituce.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „aktivy úrovně 1“ aktiva, která jsou velmi vysoce likvidní a mají velmi vysokou úvěrovou kvalitu podle čl. 416 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (EU) č. 575/2013;
- 2) „aktivy úrovně 2“ aktiva, která jsou vysoce likvidní a mají vysokou úvěrovou kvalitu podle čl. 416 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (EU) č. 575/2013. Aktiva úrovně 2 se dále dělí na aktiva úrovně 2 A a aktiva úrovně 2B v souladu s částí II kapitolou 2 tohoto nařízení;
- 3) „rezervou v oblasti likvidity“ výše likvidních aktiv, kterou úvěrová instituce drží v souladu s hlavou II tohoto nařízení;
- 4) „vykazovací měnou“ měna, ve které likviditní položky uvedené v části šesté hlavě II a III nařízení (EU) č. 575/2013 musejí být vykazovány příslušnému orgánu v souladu s čl. 415 odst. 1 uvedeného nařízení;
- 5) „požadavkem krytí likvidity“ poměr mezi aktivy a závazky určený za účelem úvěrového posílení v souvislosti s krytými dluhopisy podle vnitrostátních právních předpisů členského státu nebo třetí země;
- 6) „malými a středními podniky“ mikropodniky, malé a střední podniky vymezené v doporučení Komise 2003/361/ES⁽¹⁾;
- 7) „čistým odtokem likvidity“ částka, která je výsledkem odečtení přítoku likvidity úvěrové instituce od jejího odtoku likvidity v souladu s hlavou III tohoto nařízení;

⁽¹⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

- 8) „retailovými vklady“ závazek vůči fyzické osobě nebo malému a střednímu podniku, pokud lze tento malý a střední podnik považovat za kategorii retailových expozic v rámci standardizovaného přístupu nebo přístupu založeného na interním ratingu (přístup IRB) pro úvěrové riziko, nebo závazek vůči společnosti způsobilé pro zacházení stanovené v čl. 153 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013, a pokud celkové vklady takových malých a středních podniků nebo společností v rámci skupiny nepřekročí 1 milion EUR;
- 9) „finančním zákazníkem“ zákazník, který vykonává jednu nebo více činností uvedených v příloze I směrnice 2013/36/EU jako svou hlavní činnost nebo působí jako některý z těchto subjektů:
- a) úvěrová instituce;
 - b) investiční podnik;
 - c) finanční instituce;
 - d) sekuritizační jednotka pro speciální účel;
 - e) subjekt kolektivního investování;
 - f) neotevřený investiční program;
 - g) pojišťovna;
 - h) zajišťovna;
 - i) finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost;
- 10) „soukromou investiční společností“ podnik nebo svěřenství, jejichž vlastníkem nebo uživatelem je fyzická osoba nebo skupina úzce propojených fyzických osob, které byly zřízeny pro výhradní účel správy majetku vlastníků a které nevykonávají žádnou jinou obchodní, průmyslovou nebo pracovní činnost. Účel soukromé investiční společnosti může zahrnovat jiné podpůrné činnosti, jako je oddělení aktiv vlastníků od korporátních aktiv, usnadnění převodu aktiv v rámci rodiny nebo prevenci rozdělení aktiv po úmrtí člena rodiny, za předpokladu, že tyto činnosti jsou spojeny s hlavním účelem správy majetku vlastníků;
- 11) „krizí“ náhlé nebo prudké zhoršení solventnosti nebo likvidity úvěrové instituce vyvolané změnami tržních podmínek nebo idiosynkratickými faktory, v jejichž důsledku může existovat významné riziko, že úvěrová instituce v následujících 30 kalendářních dnech nebude schopna dostát svým závazkům podle jejich splatnosti;
- 12) „maržovými úvěry“ kolateralizované úvěry poskytované zákazníkům za účelem zaujetí obchodních pozic s využitím páky.

Článek 4

Ukazatel krytí likvidity

1. Podrobný požadavek krytí likvidity v souladu s čl. 412 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 se rovná poměru mezi rezervou v oblasti likvidity úvěrové instituce a jejím čistým odtokem likvidity v průběhu krizového období 30 kalendářních dnů a vyjadřuje se v procentech. Úvěrové instituce vypočítají svůj ukazatel krytí likvidity podle tohoto vzorce:

$$\frac{\text{rezerva v oblasti likvidity}}{\text{čistý odtok likvidity za krizové období 30 kalendářních dnů}} = \text{ukazatel krytí likvidity}$$

2. Úvěrové instituce zachovávají ukazatel krytí likvidity ve výši nejméně 100 %.

3. Odchylně od odstavce 2 mohou úvěrové instituce svá likvidní aktiva zpeněžit ke krytí svého čistého odtoku likvidity v krizových obdobích, a to i v případě, kdy takové použití likvidních aktiv může v těchto obdobích vést k poklesu jejich ukazatele krytí likvidity pod 100 %.

4. Pokud a kdykoli ukazatel krytí likvidity úvěrové investice klesne nebo lze důvodně očekávat, že klesne pod 100 %, uplatní se požadavek stanovený v článku 414 nařízení (EU) č. 575/2013. Dokud se ukazatel krytí likvidity znovu nevrátí na úroveň uvedenou v odstavci 2, podávají úvěrové instituce příslušnému orgánu zprávy o svém ukazateli krytí likvidity v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 680/2014 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 680/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 191, 28.6.2014, s. 1).

5. Úvěrové instituce vypočítávají a sledují svůj ukazatel krytí likvidity ve vykazované měně a v každé měně podléhající samostatnému oznamování v souladu s čl. 415 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, a stejně tak i své závazky ve vykazované měně. Úvěrové instituce podávají svému příslušnému orgánu zprávy o svém ukazateli krytí likvidity v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 680/2014.

Článek 5

Krizové scénáře pro účely ukazatele krytí likvidity

Následující scénáře lze považovat za ukazatele toho, za jakých okolností lze mít za to, že úvěrová instituce je v krizi:

- a) výběr významné části jejích retailových vkladů;
- b) částečná nebo úplná ztráta schopnosti nezajištěného mezibankovního financování, včetně velkých komerčních vkladů a jiných zdrojů podmíněného financování, jako jsou přijaté závazné či nezávazné přísliby likvidity nebo úvěrové linky;
- c) částečná nebo úplná ztráta zajištěného krátkodobého financování;
- d) další odtok likvidity v důsledku snížení úvěrového ratingu až o tři stupně;
- e) zvýšená volatilita trhu, která ovlivňuje hodnotu kolaterálu nebo jeho kvalitu nebo vytváří dodatečnou potřebu kolaterálu;
- f) neplánované čerpání likvidity a úvěrových příslibů;
- g) potenciální závazek zpětně odkoupit dluh nebo dodržet mimosmluvní závazky.

HLAVA II

REZERVA V OBLASTI LIKVIDITY

KAPITOLA 1

Obecná ustanovení

Článek 6

Složení rezervy v oblasti likvidity

Aby byla způsobilá tvořit součást rezervy úvěrové instituce v oblasti likvidity, musí likvidní aktiva být v souladu s každým z následujících požadavků:

- a) splňovat obecné požadavky stanovené v článku 7;
- b) splňovat provozní požadavky stanovené v článku 8;
- c) splňovat příslušná kritéria způsobilosti pro jejich zařazení jako aktivum úrovně 1 nebo aktivum úrovně 2 v souladu s kapitolou 2.

Článek 7

Obecné požadavky na likvidní aktiva

1. Aby mohla být považována za likvidní, musí aktiva úvěrové instituce být v souladu s odstavci 2 až 6.
2. Aktiva jsou majetkem, právem, nárokem nebo podílem drženým úvěrovou institucí a musí být prosta jakéhokoli zatížení. Pro tyto účely se aktivum považuje za nezatížené, pokud úvěrová instituce nepodléhá jakémukoli právnímu, smluvnímu, regulačnímu nebo jinému omezení, které by jí bránilo ho zlikvidovat, prodat, převést, postoupit nebo, obecně řečeno, zbavit se tohoto aktiva v aktivním přímém prodeji nebo prostřednictvím repa v následujících 30 kalendářních dnech. Za nezatížená se považují tato aktiva:
 - a) aktiva zahrnutá do seskupení, která jsou k dispozici, aby byla okamžitě použita jako kolaterál k získání dodatečného financování v rámci závazných, avšak dosud nefinancovaných úvěrových linek, které jsou úvěrové instituci k dispozici. To zahrnuje aktiva uložená úvěrovou institucí u ústřední instituce v rámci kooperativní sítě nebo institucionálního systému ochrany. Úvěrové instituce předpokládají, že aktiva v seskupení jsou zatížena, v pořadí rostoucí likvidity na základě klasifikace likvidity stanovené v kapitole 2, počínaje aktivy nezpůsobilými pro rezervu v oblasti likvidity;
 - b) aktiva, jež úvěrová instituce obdržela jako kolaterál za účelem snížení úvěrového rizika v rámci reverzního repa nebo transakcí s financováním cenných papírů a jimiž úvěrová instituce může disponovat.

3. Aktiva neemitovala samotná úvěrová instituce, její mateřský podnik jiný než subjekt veřejného sektoru, který není úvěrovou institucí, její dceřiný podnik nebo jiný dceřiný podnik jejího mateřského podniku ani sekuritizační jednotka pro speciální účel, se kterou je tato úvěrová instituce úzce propojena;
4. Aktiva nesmí být emitována některým z následujících subjektů:
 - a) jinou úvěrovou institucí, pokud emitent není subjektem veřejného sektoru uvedeným v čl. 10 odst. 1 písm. c) a čl. 11 odst. 1 písm. a) a b), aktivum není krytým dluhopisem uvedeným v čl. 10 odst. 1 písm. f) a čl. 11 odst. 1 písm. c) a d) nebo aktivum nepatří do kategorie popsané v čl. 10 odst. 1 písm. e);
 - b) investičním podnikem;
 - c) pojišťovnou;
 - d) zajišťovnou;
 - e) finanční holdingovou společností;
 - f) smíšenou finanční holdingovou společností.
- g) jakýmkoli jiným subjektem, který vykonává jednu nebo více z činností uvedených v příloze I ke směrnici 2013/36/EU. Pro účely tohoto článku se sekuritizační jednotky pro speciální účel nepovažují za subjekty podle tohoto písmene.
5. Hodnotu aktiv musí být možné určit na základě široce přístupných a snadno dostupných tržních cen. Nejsou-li tržní ceny k dispozici, hodnotu aktiv musí být možné určit na základě vzorce, který je snadné vypočítat, který používá veřejně dostupné vstupy a nezávisí ve značné míře na předpokladech.
6. Aktiva musí být kotována na uznané burze nebo být obchodovatelná v aktivním přímém prodeji nebo prostřednictvím prostého repa na všeobecně uznávaných repo trzích. Tato kritéria se posoudí pro každý trh zvlášť. Aktivum přijaté k obchodování v organizovaném obchodním místě, které není uznanou burzou, buď v členském státě, nebo ve třetí zemi, se považují za likvidní pouze tehdy, pokud dané obchodní místo poskytuje aktivní a rozsáhlý trh pro přímý prodej aktiv. Úvěrová instituce zohlední následující aspekty jako minimální kritéria pro posouzení toho, zda obchodní místo poskytuje aktivní a rozsáhlý trh pro účely tohoto odstavce:
 - a) historickou zkušenost ohledně šířky a hloubky trhu prokázanou nízkým rozptylem nabídky a poptávky, vysokým objemem obchodování a velkým počtem a rozmanitostí účastníků trhu;
 - b) existenci spolehlivé tržní infrastruktury.
7. Požadavky stanovené v odstavcích 5 a 6 se nevztahují na:
 - a) bankovky a mince podle čl. 10 odst. 1 písm. a);
 - b) expozice vůči centrálním bankám podle čl. 10 odst. 1 písm. b) a d) a čl. 11 odst. 1 písm. b);
 - c) závazný likviditní příslib s omezeným použitím podle čl. 12 odst. 1 písm. d);
 - d) vklady a jiné finanční prostředky v kooperativních sítích a institucionálních systémech ochrany podle článku 16.

Článek 8

Provozní požadavky

1. Úvěrové instituce musí mít zavedeny zásady a omezení k zajištění toho, aby držení likvidních aktiv, jež tvoří jejich rezervu v oblasti likvidity, zůstávala vždy vhodně diverzifikována. Pro tyto účely úvěrové instituce zohlední rozsah diverzifikace mezi různými kategoriemi likvidních aktiv a v rámci téže kategorie likvidních aktiv podle kapitoly 2 této hlavy a veškeré další příslušné faktory týkající se diverzifikace, jako je druh emitentů, protistran nebo zeměpisná oblast těchto emitentů a protistran.

Příslušné orgány mohou zavést konkrétní omezení nebo konkrétní požadavky na držení likvidních aktiv úvěrovými institucemi s cílem zajistit soulad s požadavkem stanoveným v tomto odstavci. Jakékoli takové omezení nebo požadavek se však nesmí týkat:

- a) následujících kategorií aktiv úrovně 1:
 - i) bankovek a mincí podle čl. 10 odst. 1 písm. a);
 - ii) expozic vůči centrálním bankám podle čl. 10 odst. 1 písm. b) a d);

- iii) aktiv představujících pohledávky vůči mezinárodním rozvojovým bankám a mezinárodním organizacím podle čl. 10 odst. 1 písm. g) nebo aktiv jimi zaručených;
- b) kategorií aktiv úrovně 1 představujících pohledávky vůči ústředním či regionálním vládám, místním orgánům nebo subjektům veřejného sektoru podle čl. 10 odst. 1 písm. c) a d) a aktiv jimi zaručených, za předpokladu, že úvěrová instituce drží příslušné aktivum ke krytí čistého odtoku likvidity v krizovém období vzniklého v měně členského státu nebo třetí země nebo že aktivum je emitováno ústředními či regionálními vládami, místními orgány nebo subjekty veřejného sektoru domovského členského státu této úvěrové instituce;
- c) závazného likviditního příslibu s omezeným použitím podle čl. 12 odst. 1 písm. d).

2. Úvěrové instituce musí mít snadný přístup ke svým držení likvidních aktiv a být schopny je zpeněžit kdykoli během krizového období 30 kalendářních dnů v přímém prodeji nebo prostřednictvím repa na všeobecně uznávaných repo trzích. Likvidní aktivum se považuje za snadno přístupné pro úvěrovou instituci, pokud neexistují žádné právní ani praktické překážky bránící tomu, aby úvěrová instituce mohla takové aktivum včas zpeněžit.

Aktiva použitá k úvěrovému posílení při strukturovaných transakcích nebo ke krytí provozních nákladů úvěrové instituce nelze považovat za snadno přístupná pro úvěrovou instituci.

Aktiva držena ve třetí zemi, kde existují omezení jejich volné převoditelnosti, se považují za snadno přístupná pouze tehdy, pokud úvěrová instituce používá tato aktiva k vyrovnání odtoku likvidity v této třetí zemi. Aktiva držena v neprevoditelné měně se považují za snadno přístupná pouze tehdy, pokud úvěrová instituce používá tato aktiva k vyrovnání odtoku likvidity v této měně.

3. Úvěrové instituce zajistí, aby jejich likvidní aktiva byly pod kontrolou zvláštní funkce řízení likvidity v rámci úvěrové instituce. Soulad s tímto požadavkem se prokazuje příslušným orgánům některým z těchto způsobů:

- a) umístěním likvidních aktiv do odděleného seskupení řízeného přímo funkcí pro likviditu a s jediným záměrem použít je jako zdroj podmíněných finančních prostředků, a to i během krizových období;
- b) zavedením interních systémů a kontrolních opatření s cílem zajistit funkci řízení likvidity účinnou kontrolou, aby bylo možné držení likvidních aktiv zpeněžit kdykoli v krizovém období 30 kalendářních dnů a získat přístup k podmíněným finančním prostředkům, aniž by to bylo v přímém rozporu s jakoukoli stávající obchodní činností nebo strategiemi v oblasti řízení rizik. Aktivum se nezahrne do rezervy v oblasti likvidity zejména tehdy, pokud by jeho prodej bez náhrady v průběhu krizového období 30 kalendářních dnů odstranil zajištění, což by vytvořilo otevřenou rizikovou pozici přesahující vnitřní limity úvěrové instituce;
- c) kombinaci možností a) a b) za předpokladu, že příslušný orgán považuje takovou kombinaci za přijatelnou.

4. Úvěrové instituce musí pravidelně, nejméně jednou ročně zpeněžit dostatečně reprezentativní vzorek svých držení likvidních aktiv prostřednictvím přímého prodeje nebo prostého repa na všeobecně uznávaném repo trhu. Úvěrové instituce vypracují strategie pro nakládání se vzorky likvidních aktiv, které jsou přiměřené pro to, aby se:

- a) vyzkoušel přístup těchto aktiv na trh a jejich použitelnost;
- b) prověřilo, že postupy úvěrové instituce pro včasné zpeněžení aktiv jsou účinné;
- c) minimalizovalo riziko vyslání negativního signálu trhu v důsledku toho, že úvěrová instituce zpeněží svá aktiva v krizových obdobích.

Požadavek stanovený v prvním pododstavci se nevztahuje na aktiva úrovně 1 podle článku 10, která nejsou krytými dluhopisy s velmi kvalitním zajištěním, na závazné likviditní přísliby s omezeným použitím podle čl. 12 odst. 1 písm. d) ani na vklady a jiné financování likvidity v kooperativních sítích a institucionálních systémech ochrany podle článku 16.

5. Požadavek stanovený v odstavci 2 nebrání úvěrovým institucím zajišťovat tržní riziko spojené s jejich likvidními aktivy, za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:

- a) úvěrová instituce zavede vhodná interní opatření v souladu s odstavci 2 a 3, aby tato aktiva byla i nadále snadno dostupná pro funkci řízení likvidity a pod její kontrolou;
- b) při ocenění příslušného aktiva v souladu s článkem 9 se zohlední čistý odtok a přítok likvidity, ke kterému by došlo v případě předčasného uzavření zajišťovacího vztahu.

6. Úvěrové instituce zajistí, aby měnová denominace jejich likvidních aktiv odpovídala struktuře jejich čistého odtoku likvidity podle jednotlivých měn. Příslušné orgány však v případě potřeby mohou požadovat, aby úvěrové instituce omezily nesoulad měn stanovením limitů pro podíl čistého odtoku likvidity v měně, jakého může být dosaženo v krizovém období držení likvidních aktiv, jež nejsou denominovány v této měně. Toto omezení lze uplatnit pouze na vykazovací měnu nebo měnu, která může podléhat samostatnému oznamování v souladu s čl. 415 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013. Při určování úrovně jakéhokoli omezení ohledně nesouladu měn, které může být uplatněno v souladu s tímto odstavcem, musí příslušné orgány přihlédnout přinejmenším k:

a) tomu, zda úvěrová instituce je schopna učinit kterýkoli z následujících kroků:

- i) použít likvidní aktiva k vytvoření likvidity v měně a v jurisdikci, ve které vzniká čistý odtok likvidity;
- ii) provést měnový swap a získat prostředky na devizových trzích za krizových podmínek odpovídajících krizovému období 30 kalendářních dnů stanovenému v článku 4;
- iii) převést přebytek likvidity z jedné měny do druhé a mezi jurisdikcemi a právními subjekty v rámci své skupiny za krizových podmínek odpovídajících krizovému období 30 kalendářních dnů stanovenému v článku 4;

b) dopadu náhlých, nepříznivých pohybů směnných kurzů na stávající pozice, které jsou v nesouladu, a na účinnost jakýchkoli existujících devizových zajištění.

Na jakékoli omezení týkající se nesouladu měn uložené v souladu s tímto odstavcem se pohlíží jako na zvláštní požadavek na likviditu podle článku 105 směrnice 2013/36/EU.

Článek 9

Oceňování likvidních aktiv

Pro účely výpočtu svého ukazatele krytí likvidity úvěrová instituce použije tržní hodnotu svých likvidních aktiv. Tržní hodnota likvidních aktiv se sníží v souladu se srážkami při ocenění stanovenými v kapitole 2 a případně v souladu s čl. 8 odst. 5 písm. b).

KAPITOLA 2

Likvidní aktiva

Článek 10

Aktiva úrovně 1

1. Aktiva úrovně 1 zahrnují pouze aktiva spadající do jedné nebo více z následujících kategorií a splňující v každém případě zde stanovená kritéria způsobilosti:

a) mince a bankovky;

b) tyto expozice vůči centrálním bankám:

- i) aktiva představující pohledávky vůči Evropské centrální bance (ECB) nebo vůči centrální bance členského státu nebo záruky vystavené těmito bankami;
- ii) aktiva představující pohledávky vůči centrálním bankám třetích zemí nebo záruky vystavené těmito bankami za předpokladu, že expozicím vůči této centrální bance nebo její ústřední vládě bylo přiděleno úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou (ECAI), které má přinejmenším stupeň úvěrové kvality 1 v souladu s čl. 114 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013;
- iii) rezervy držené danou úvěrovou institucí v centrální bance uvedené v bodech i) a ii) za předpokladu, že tato úvěrová instituce má povoleno čerpat tyto rezervy kdykoli během zátěžových období a že v dohodě mezi dotčeným příslušným orgánem a ECB nebo centrální bankou byly stanoveny podmínky pro takové čerpání;

c) aktiva představující pohledávky vůči následujícím centrálním nebo regionálním vládám, místním orgánům nebo subjektům veřejného sektoru nebo záruky jimi vystavené:

- i) ústřední vláda členského státu;
- ii) ústřední vláda třetí země za předpokladu, že jí bylo přiděleno úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, které má přinejmenším stupeň úvěrové kvality 1 v souladu s čl. 114 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013;

- iii) regionální vlády nebo místní orgány v členském státě, za předpokladu, že expozice vůči nim jsou posuzovány jako expozice vůči ústřední vládě tohoto členského státu v souladu s čl. 115 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - iv) regionální vlády nebo místní orgány ve třetí zemi typu uvedeného v bodě ii) za předpokladu, že expozice vůči nim jsou posuzovány jako expozice vůči ústřední vládě této třetí země v souladu s čl. 115 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - v) subjekty veřejného sektoru za předpokladu, že expozice vůči nim jsou posuzovány jako expozice vůči ústřední vládě členského státu nebo vůči jedné z regionálních vlád nebo jednomu z místních orgánů uvedených v bodě iii) v souladu s čl. 116 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013;
- d) aktiva představující pohledávky vůči ústřední vládě nebo centrální bance třetí země nebo záruky vystavené ústřední vládou nebo centrální bankou třetí země, které nebyl přidělen stupeň úvěrové kvality 1 v úvěrovém hodnocení vypracovaném určenou externí ratingovou agenturou v souladu s čl. 114 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, za předpokladu, že v tomto případě může úvěrová instituce uznat toto aktivum jako aktivum úrovně 1 pouze za účelem krytí čistého odtoku likvidity v krizovém období, k němuž dojde ve stejné měně, ve které je denominováno toto aktivum.
- Pokud toto aktivum není denominováno v národní měně dané třetí země, může úvěrová instituce uznat toto aktivum jako aktivum úrovně 1 až do výše krizového čistého odtoku likvidity této úvěrové instituce v této cizí měně odpovídající jeho operacím v jurisdikci, ve které bylo přijato riziko likvidity;
- e) aktiva emitovaná úvěrovými institucemi, která splňují alespoň jeden z těchto dvou požadavků:
- i) emitentem je úvěrová instituce registrovaná nebo založená ústřední vládou členského státu nebo regionální vládou nebo místním orgánem v členském státě, tato vláda nebo místní orgán má právní povinnost chránit ekonomickou základnu této úvěrové instituce a zachovávat její finanční životaschopnost po celou dobu její existence a jakékoli expozice vůči této regionální vládě nebo případně vůči místnímu orgánu jsou posuzovány jako expozice vůči ústřední vládě daného členského státu v souladu s čl. 115 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - ii) daná úvěrová instituce je příjemcem podpůrných úvěrů, což je pro účely tohoto článku chápáno jako každá úvěrová instituce, jejímž účelem je prosazovat cíle veřejné politiky Unie nebo ústřední či regionální vlády nebo místního orgánu v členském státě převážně prostřednictvím poskytování podpůrných úvěrů na nesoutěžním, neziskovém základě, za předpokladu, že nejméně 90 % úvěrů, které poskytuje, je přímo nebo nepřímo zaručeno ústřední či regionální vládou nebo místním orgánem a že jakékoli expozice vůči této regionální vládě nebo případně místnímu orgánu jsou posuzovány jako expozice vůči ústřední vládě členského státu v souladu s čl. 115 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013;
- f) expozice ve formě krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality, které musí splňovat všechny tyto požadavky:
- i) jedná se o dluhopisy podle čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES nebo splňují požadavky, aby byly způsobilé pro zacházení stanovené v čl. 129 odst. 4 nebo 5 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - ii) expozice vůči institucím v krycím portfoliu splňují podmínky stanovené v čl. 129 odst. 1 písm. c) a v čl. 129 odst. 1 posledním pododstavci nařízení (EU) č. 575/2013;
 - iii) úvěrová instituce investující do těchto krytých dluhopisů i emitent splňují požadavek transparentnosti podle čl. 129 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - iv) velikost jejich emise činí nejméně 500 milionů EUR (nebo ekvivalentní částku v národní měně);
 - v) těmto krytým dluhopisům bylo přiděleno úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, které má přinejmenším stupeň úvěrové kvality 1 v souladu s čl. 129 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013, rovnocenný stupeň úvěrové kvality v případě krátkodobého úvěrového hodnocení nebo, pokud úvěrové hodnocení neexistuje, byla jim přidělena riziková váha 10 % v souladu s čl. 129 odst. 5 uvedeného nařízení;
 - vi) krycí portfolio vždy splňuje požadavek krytí aktivy, které je nejméně o 2 % vyšší než částka požadovaná pro splnění pohledávek spojených s těmito krytými dluhopisy;
- g) aktiva představující pohledávky vůči mezinárodním rozvojovým bankám a mezinárodním organizacím uvedeným v čl. 117 odst. 2 a v článku 118 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo představující záruky vystavené těmito bankami a organizacemi.

2. Tržní hodnota krytých dluhopisů s mimořádně vysokou kvalitou uvedených v odst. 1 písm. f) podléhá srážce nejméně o 7 %. Kromě případů stanovených v čl. 15 odst. 2 písm. a) nebo b) v souvislosti s akciemi a podílovými jednotkami v subjektech kolektivního investování se nevyžadují žádné srážky z hodnoty ostatních aktiv úrovně 1.

Článek 11

Aktiva úrovně 2 A

1. Aktiva úrovně 2 A zahrnují pouze aktiva spadající do jedné nebo více z následujících kategorií a splňující v každém případě zde stanovená kritéria způsobilosti:

- a) aktiva představující pohledávky vůči regionálním vládám, místním orgánům nebo subjektům veřejného sektoru v členském státě nebo jimi zaručená aktiva, kde expozicím vůči nim je přidělena riziková váha 20 % v souladu s čl. 115 odst. 1 a 5 a případně s čl. 116 odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) č. 575/2013;
- b) aktiva představující pohledávky vůči ústřední vládě nebo centrální bance třetí země nebo vůči regionální vládě, místnímu orgánu nebo subjektu veřejného sektoru ve třetí zemi nebo jimi zaručená aktiva, za předpokladu, že jim je přidělena riziková váha 20 % v souladu s čl. 114 odst. 2, případně s články 115 nebo 116 nařízení (EU) č. 575/2013;
- c) expozice ve formě krytých dluhopisů s kvalitním zajištěním, které musí splňovat všechny tyto požadavky:
 - i) jedná se o dluhopisy podle čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES nebo splňují požadavky, aby byly způsobilé pro zacházení stanovené v čl. 129 odst. 4 nebo 5 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - ii) expozice vůči institucím v krycím portfoliu splňují podmínky stanovené v čl. 129 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013;
 - iii) úvěrová instituce investující do těchto krytých dluhopisů i emitent splňují požadavek transparentnosti stanovený v čl. 129 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - iv) velikost jejich emise činí nejméně 250 milionů EUR (nebo ekvivalentní částku v národní měně);
 - v) těmto krytým dluhopisům bylo přiděleno úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, které má přinejmenším stupeň úvěrové kvality 2 v souladu s čl. 129 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013, rovnocenný stupeň úvěrové kvality v případě krátkodobého úvěrového hodnocení nebo, pokud úvěrové hodnocení neexistuje, jim byla přidělena riziková váha 20 % v souladu s čl. 129 odst. 5 uvedeného nařízení;
 - vi) krycí portfolio vždy splňuje požadavek krytí aktivy, které je nejméně o 7 % vyšší než částka požadovaná pro splnění pohledávek spojených s těmito krytými dluhopisy. Pokud však kryté dluhopisy se stupněm úvěrové kvality 1 úvěrového hodnocení nesplňují minimální velikost emise pro kryté dluhopisy s mimořádně vysokou kvalitou v souladu s čl. 10 odst. 1 písm. f) bodu iv), avšak splňují požadavky na vysoce kvalitní kryté dluhopisy stanovené v bodech i), ii), iii) a iv), podléhají místo toho požadavku krytí aktivy, který je vyšší nejméně o 2 % než částka požadovaná pro splnění pohledávek spojených s těmito krytými dluhopisy.
- d) expozice ve formě krytých dluhopisů vydaných úvěrovými institucemi ve třetích zemích, které musí splňovat všechny tyto požadavky:
 - i) jsou to kryté dluhopisy v souladu s vnitrostátními právními předpisy dané třetí země, které je musí definovat jako dluhové cenné papíry vydané úvěrovými institucemi nebo dceřiným podnikem plně vlastněným úvěrovou institucí, která danou emisi zaručuje, a zajištěné krycím portfoliem aktiv, vůči němuž může držitel dluhopisů uplatnit přímý nárok na přednostní splacení jistiny a úroků v případě selhání emitenta;
 - ii) emitent a kryté dluhopisy podle vnitrostátních právních předpisů podléhají v dané třetí zemi zvláštnímu veřejnému dohledu, jehož cílem je chránit držitele dluhopisů, a podmínky dohledu a regulační podmínky, které jsou v této třetí zemi uplatňovány, musí být přinejmenším rovnocenné podmínkám uplatňovaným v Unii;
 - iii) kryté dluhopisy jsou zajištěny seskupením aktiv jednoho nebo více druhů popsanych v čl. 129 odst. 1 písm. b), písm. d) bodě i), písm. f) bodě i) nebo písm. g) nařízení (EU) č. 575/2013. Pokud toto seskupení obsahuje úvěry zajištěné nemovitostmi, musí být splněny požadavky uvedené v člancích 208 a v čl. 229 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - iv) expozice vůči institucím v krycím portfoliu splňují podmínky stanovené v čl. 129 odst. 1 písm. c) a v čl. 129 odst. 1 posledním pododstavci nařízení (EU) č. 575/2013;
 - v) úvěrová instituce investující do těchto krytých dluhopisů i emitent splňují požadavek transparentnosti stanovený v čl. 129 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013;

- vi) těmto krytým dluhopisům bylo přiděleno úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, které má přinejmenším stupeň úvěrové kvality 1 v souladu s čl. 129 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013, rovnocenný stupeň úvěrové kvality v případě krátkodobého úvěrového hodnocení nebo, pokud úvěrové hodnocení neexistuje, byla jim přidělena riziková váha 10 % v souladu s čl. 129 odst. 5 uvedeného nařízení; a
 - vii) krycí portfolio vždy splňuje požadavek krytí aktivy, které je nejméně o 7 % vyšší než částka požadovaná pro splnění pohledávek spojených s těmito krytými dluhopisy. Pokud však velikost emise krytých dluhopisů činí alespoň 500 milionů EUR (nebo ekvivalentní částku v národní měně), podléhá místo toho podléhat požadavku na krytí aktiv ve výši nejméně 2 %;
- e) korporátní dluhové cenné papíry, které splňují tyto požadavky:
- i) bylo jim přiděleno úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, které má přinejmenším stupeň úvěrové kvality 1 v souladu s článkem 122 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo rovnocenný stupeň úvěrové kvality v případě krátkodobého úvěrového hodnocení.
 - ii) velikost emise těchto cenných papírů činí nejméně 250 milionů EUR (nebo ekvivalent v národní měně);
 - iii) maximální doba splatnosti cenných papírů v okamžiku emise je 10 let;
2. Tržní hodnota každého z aktiv úrovně 2 A podléhá srážce nejméně o 15 %.

Článek 12

Aktiva úrovně 2B

1. Aktiva úrovně 2B zahrnují pouze aktiva spadající do jedné nebo více z následujících kategorií a splňující v každém případě zde stanovená kritéria způsobilosti:
- a) expozice ve formě cenných papírů zajištěných aktivy, které splňují požadavky stanovené v článku 13;
 - b) korporátní dluhové cenné papíry, které splňují tyto požadavky:
 - i) obdržely úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, které má přinejmenším stupeň úvěrové kvality 3 v souladu s článkem 122 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo rovnocenný stupeň úvěrové kvality v případě krátkodobého úvěrového hodnocení;
 - ii) velikost emise těchto cenných papírů činí nejméně 250 milionů EUR (nebo ekvivalent v národní měně);
 - iii) maximální doba splatnosti cenných papírů v okamžiku emise je 10 let;
 - c) akcie, za předpokladu, že splňují tyto požadavky:
 - i) tvoří součást hlavního akciového indexu v členském státě nebo ve třetí zemi, který byl určen jako takový pro účely tohoto písmene příslušným orgánem členského státu nebo příslušným veřejným orgánem ve třetí zemi. Neexistuje-li žádné rozhodnutí příslušného orgánu nebo veřejného orgánu ohledně hlavních akciových indexů, úvěrová instituce považuje za takový akciový index složený z vedoucích společností v příslušné jurisdikci;
 - ii) jsou denominovány v měně domovského členského státu úvěrové instituce, nebo pokud jsou denominovány v jiné měně, se považují za aktiva úrovně 2B pouze do výše, která pokrývá čistý odtok likvidity v krizovém období v této měně nebo v jurisdikci, kde je přijato riziko likvidity; a
 - iii) jsou prokazatelně spolehlivým zdrojem likvidity kdykoli, a to i v krizových obdobích. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud úroveň poklesu ceny dané akcie na burze během krizového období na trhu v trvání 30 kalendářních dnů nepřesáhne 40 % nebo nárůst její srážky při ocenění nepřesáhne 40 procentních bodů; a
 - d) závazné likviditní přísliby s omezeným použitím, které mohou být poskytnuty Evropskou centrální bankou, centrální bankou členského státu nebo centrální bankou třetí země za předpokladu, že jsou splněny požadavky stanovené v článku 14;
 - e) expozice v podobě vysoce kvalitních krytých dluhopisů, které splňují všechny tyto požadavky:
 - i) jedná se o dluhopisy, jež jsou uvedeny v čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES, nebo jež splňují požadavky způsobilosti pro zacházení uvedené v čl. 129 odst. 4 nebo 5 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - ii) úvěrová instituce, která do krytých dluhopisů investuje, splňuje požadavek na transparentnost stanovený v čl. 129 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013;

- iii) emitent krytých dluhopisů zpřístupní pro investory informace uvedené v čl. 129 odst. 7 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013 alespoň jednou za čtvrt roku;
 - iv) velikost jejich emise činí nejméně 250 milionů EUR (nebo ekvivalent v národní měně);
 - v) kryté dluhopisy jsou zajištěny výlučně aktivy uvedenými v čl. 129 odst. 1 písm. a), písm. d) bod i) a písm. e) nařízení (EU) č. 575/2013;
 - vi) soubor podkladových aktiv sestává výlučně z expozic, jež se v souvislosti s úvěrovým rizikem kvalifikují pro 35 % nebo nižší rizikovou váhu podle článku 125 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - vii) krycí portfolio vždy splňuje požadavek krytí aktivity, které je nejméně o 10 % vyšší než částka požadovaná pro splnění pohledávek spojených s těmito krytými dluhopisy;
 - viii) emitující úvěrová instituce musí každý měsíc veřejně oznamovat, že krycí portfolio splňuje požadavek na pokrytí 10 % aktiv;
- f) v případě úvěrových institucí, které v souladu se svými stanovami nemohou z náboženských důvodů držet úročená aktiva, neúročená aktiva představující pohledávky vůči centrálním bankám nebo ústřední vládě nebo centrální bance třetí země nebo vůči regionální vládě, místnímu orgánu nebo subjektu veřejného sektoru ve třetí zemi nebo záruky vystavené uvedenými subjekty, pokud uvedená aktiva obdržela od určené externí ratingové agentury rating úvěrové kvality alespoň stupně 5 v souladu s článkem 114 nařízení (EU) č. 575/2013, nebo rovnocenný stupeň úvěrové kvality v případě krátkodobého úvěrového ratingu.

2. Tržní cena každého aktiva úrovně 2B podléhá srážce při ocenění nejméně v této výši:

- a) použitelné srážce stanovené v čl. 13 odst. 14 pro sekuritizace úrovně 2B;
- b) srážce ve výši 50 % pro korporátní dluhové cenné papíry podle odst. 1 písm. b);
- c) srážce ve výši 50 % pro akcie podle odst. 1 písm. c);
- d) srážce ve výši 30 % pro programy nebo emise krytých dluhopisů uvedených v odst. 1 písm. e);
- e) srážce ve výši 50 % pro neúročená aktiva uvedená v odst. 1 písm. f).

3. V případě úvěrových institucí, které v souladu se svými stanovami nemohou z náboženských důvodů držet úročená aktiva, může příslušný orgán povolit odchylku od odst. 1 písm. b) bodů ii) a iii) tohoto článku, pokud existují důkazy nedostatečné dostupnosti neúročených aktiv, která tyto požadavky splňují, a dotyčná neúročená aktiva jsou adekvátně likvidní na soukromých trzích.

Při rozhodování o tom, zda jsou neúročená aktiva adekvátně likvidní pro účely prvního pododstavce, příslušný orgán zohlední tyto faktory:

- a) dostupná data v souvislosti s jejich tržní likviditou, včetně objemů obchodování, pozorovaného rozpětí mezi nabídkou a poptávkou, volatility cen a cenového dopadu; a
- b) další faktory relevantní pro jejich likviditu, včetně důkazů z minulosti ohledně šířky a hloubky trhu s uvedenými neúročenými aktivy, počtu a rozmanitosti účastníků trhu a přítomnosti robustní tržní infrastruktury.

Článek 13

Sekuritizace úrovně 2B

1. Expozice ve formě cenných papírů zajištěných aktivy podle čl. 12 odst. 1 písm. a) se považují za sekuritizace úrovně 2B, pokud splňují kritéria stanovená v odstavcích 2 až 14.

2. Sekuritizovaná pozice a expozice, které jsou podkladem pro tuto pozici, musí splňovat všechny následující požadavky:

- a) dané pozici bylo přiděleno úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, které má přinejmenším stupeň úvěrové kvality 1 v souladu s články 251 až 261 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo rovnocenný stupeň úvěrové kvality v případě krátkodobého úvěrového hodnocení;
- b) je to pozice v sekuritizované tranši nebo tranších s nejvyšší předností a tento nejvyšší stupeň přednosti má v průběhu celé transakce. Pro tyto účely se tranše považuje za tranši nejvyšší úrovně, pokud po doručení výzvy k předčasnému splacení („*enforcement notice*“) a případně výzvy k urychlenému splacení („*acceleration notice*“) není tato tranše podřízena jiným tranším stejné sekuritizační transakce nebo sekuritizačního systému, pokud jde o obdržení plateb jistiny a úroků, přičemž se nezohledňují splatné částky vyplývající z úrokových či měnových derivátů, poplatky či jiné obdobné platby v souladu s článkem 261 nařízení (EU) č. 575/2013;
- c) podkladové expozice byly získány sekuritizační jednotkou pro speciální účel ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 66 nařízení (EU) č. 575/2013 způsobem, který je vymahatelný vůči jakékoli třetí straně, a jsou mimo dosah prodejce (původce, sponzora nebo původního věřitele) a jeho věřitelů, a to i v případě platební neschopnosti prodejce;
- d) převod podkladových expozic na sekuritizační jednotku pro speciální účel nesmí podléhat jakýmkoli přísným ustanovením o zpětném získání („*claw-back*“ v jurisdikci, kde je zaregistrován prodejce (původce, sponzor nebo původní věřitel). To zahrnuje mimo jiné ustanovení, podle kterých může likvidátor prodejce (původce, sponzora nebo původního věřitele) rozhodnout o neplatnosti prodeje podkladových expozic z pouhého důvodu, že k prodeji došlo v určitém období před úpadkem prodejce, nebo ustanovení, kdy sekuritizační jednotka pro zvláštní účel může takovémuto zneplatnění zabránit, jen prokáže-li, že jí úpadek prodejce nebyl v okamžiku prodeje znám;
- e) správa podkladových expozic se řídí dohodou o obsluze, která obsahuje ustanovení o kontinuitě obsluhy zaručující, že selhání nebo platební neschopnost obsluhovatele nepovede k ukončení obsluhy;
- f) dokumentace, kterou se řídí sekuritizace, obsahuje ustanovení o kontinuitě zaručující přinejmenším nahrazení protistran u derivátů a případně zajišťovatelů likvidity v případě jejich selhání či platební neschopnosti;
- g) sekuritizovaná pozice je kryta souborem homogenních podkladových expozic, které všechny patří pouze do jedné z následujících podkategorií, nebo souborem homogenních podkladových expozic, ve kterém jsou společně obsaženy úvěry na obytné nemovitosti uvedené v bodech i) a ii):
 - i) úvěry na obytné nemovitosti zajištěné prvořadým zástavním právem poskytnuté fyzickým osobám za účelem pořízení nemovitosti k jejich trvalému bydlení za předpokladu, že je splněna jedna ze dvou následujících podmínek:
 - úvěry ve skupině v průměru splňují požadavek na poměr výše úvěru k hodnotě nemovitosti stanovený v čl. 129 odst. 1 písm. d) bodu i) nařízení (EU) č. 575/2013;
 - ve vnitrostátním právním předpisu členského státu původu úvěrů se stanoví limit poměru výše úvěru k výši příjmu, který se vztahuje na částku, kterou si dlužník může půjčit v rámci úvěru na obytnou nemovitost, a daný členský stát tento předpis oznámil Komisi a orgánu EBA. Limit poměru výše úvěru k výši příjmu se vypočítává na základě ročního hrubého příjmu dlužníka, přičemž je třeba vzít v úvahu daňové povinnosti a další závazky dlužníka a riziko změn úrokové sazby během doby trvání úvěru. V případě každého úvěru ve skupině na obytnou nemovitost procentní podíl hrubého příjmu dlužníka, který lze vynaložit na splacení úvěru (úroků, jistiny a poplatků), nepřesahuje 45 %;
 - ii) plně zajištěné úvěry na obytné nemovitosti uvedené v čl. 129 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) č. 575/2013, za předpokladu, že tyto úvěry splňují požadavek na úroveň zajištění stanovený v uvedeném ustanovení a požadavek průměrného poměru úvěru k hodnotě nemovitosti stanovený v čl. 129 odst. 1 písm. d) bodě i) nařízení (EU) č. 575/2013;
 - iii) komerční úvěry, pronájmy a úvěrové přísliby poskytnuté podnikům usazeným v členském státě na financování kapitálových výdajů nebo obchodních operací jiných než pořízení nebo výstavba obchodní nemovitosti, za předpokladu, že nejméně 80 % dlužníků v rámci tohoto souboru z hlediska zůstatku portfolia v okamžiku emise sekuritizace jsou malé a střední podniky a že žádný z dlužníků není institucí definovanou v čl. 4 odst. 1 bodě 3 nařízení (EU) č. 575/2013;

- iv) automobilové úvěry či leasing poskytnuté dlužníkům nebo nájemcům usazeným či se sídlem v členském státě. Ty pro tyto účely zahrnují úvěry či leasing pro financování motorových vozidel nebo přípojných vozidel definovaných v čl. 3 bodech 11 a 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES, zemědělských nebo lesnických traktorů uvedených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/37/ES, motocyklů nebo motorových tříkolek definovaných v čl. 1 odst. 2 písm. b) a c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/24/ES nebo pásových vozidel uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. c) směrnice 2007/46/ES. Takovéto úvěry či leasing mohou zahrnovat doplňkové produkty týkající se pojištění a služeb nebo dodatečné součásti vozidel a v případě leasingu zůstatkovou hodnotu vozidel pronajatých formou leasingu. Všechny půjčky a případy leasingu v souboru jsou kryty přednostní pohledávkou nebo zástavním právem k vozidlu nebo vhodnou zárukou ve prospěch sekuritizační jednotky pro speciální účel, jako je ustanovení o zachování vlastnického práva;
 - v) úvěry a úvěrové přísliby poskytnuté fyzickým osobám s bydlištěm v členském státě pro účely osobní a rodinné spotřeby a spotřeby domácnosti.
- h) daná pozice není v resekuritizaci ve smyslu čl. 4 odst. 1 63 nařízení (EU) č. 575/2013 ani syntetické sekuritizaci ve smyslu čl. 242 odst. 11 uvedeného nařízení;
- i) podkladové expozice neobsahují převoditelné finanční nástroje ani deriváty, s výjimkou finančních nástrojů vydaných samotnou sekuritizační jednotkou pro speciální účel nebo jinými stranami v rámci dané sekuritizační struktury a derivátů používaných výhradně pro zajištění měnového rizika a úrokového rizika;
- j) v okamžik emise sekuritizace nebo při jejím začlenění do souboru podkladových expozic kdykoli po emisi podkladové expozice neobsahují žádné expozice vůči rizikovým dlužníkům (nebo případně rizikovým ručitelům), přičemž rizikovým dlužníkem (nebo rizikovým ručitelem) je dlužník (nebo ručitel), který:
- i) vyhlásil úpadek, dohodl se se svými věřiteli na odepsání nebo restrukturalizaci dluhu nebo soud udělil jeho věřitelům právo vymáhat hmotné škody vzniklé v důsledku neprovedení splátky, a to v době tří let před datem vzniku dluhu;
 - ii) je veden v úředním rejstříku osob s nepříznivou úvěrovou historií;
 - iii) má úvěrové hodnocení vypracované externí ratingovou agenturou nebo má úvěrové ohodnocení, z něhož vyplývá značné riziko, že smluvně dohodnuté splátky nebudou provedeny, ve srovnání s průměrným dlužníkem u úvěrů tohoto druhu v příslušné jurisdikci.
- k) v okamžik emise sekuritizace nebo při jejím začlenění do souboru podkladových expozic kdykoli po emisi podkladové expozice neobsahují žádné expozice v selhání ve smyslu čl. 178 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013.
3. Splácení sekuritizovaných pozic nesmí být strukturováno tak, aby převážně záviselo na prodeji aktiv zajišťujících podkladové expozice. Toto ustanovení však nebrání následnému obnovování nebo refinancování těchto expozic.
4. Struktura sekuritizační transakce musí být v souladu s následujícími požadavky:
- a) pokud byla sekuritizovaná pozice stanovena bez revolvingového období, nebo revolvingové období uplynulo, a pokud byla doručena výzva k předčasnému splacení nebo výzva k urychlenému splacení, příjem jistiny z podkladových expozic se předá držitelům sekuritizovaných pozic prostřednictvím postupné amortizace sekuritizovaných pozic a v sekuritizační jednotce pro speciální účel nebude v každý den platby zachycena žádná významná částka v hotovosti;
 - b) pokud byla sekuritizovaná pozice stanovena s revolvingovým obdobím, transakční dokumentace stanoví vhodné události pro předčasné splacení, což musí obsahovat přinejmenším všechny následující prvky:
 - i) zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic;
 - ii) nepodaří se vytvořit dostatečné nové podkladové expozice s alespoň obdobnou úvěrovou kvalitou;
 - iii) dojde k události související s platební neschopností u původce nebo obsluhovatele.
5. V okamžik emise sekuritizace musí již dlužníci (nebo případně ručitelé) mít splacenu alespoň jednu splátku, s výjimkou případů, kdy je sekuritizace kryta úvěrovými přísliby uvedenými v odst. 2 písm. g) bodě v).
6. V případě sekuritizací, kdy podkladovými expozicemi jsou úvěry na obytné nemovitosti uvedené v odst. 2 písm. g) bodě i) nebo ii), soubor úvěrů nesmí obsahovat žádný úvěr, který byl nabízen a uzavřen s tím, že žadatel o úvěr nebo případně zprostředkovatelé byli uvědoměni, že poskytnuté informace nemusí být věřitelem ověřovány.

7. V případě sekuritizací, kdy podkladovými expozicemi jsou úvěry na obytné nemovitosti uvedené v odst. 2 písm. h) bodě i) nebo ii), posouzení úvěruschopnosti dlužníka musí splňovat požadavky stanovené v čl. 18 odst. 1 až 4, odst. 5 písm. a) a odst. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ⁽¹⁾ nebo rovnocenné požadavky ve třetích zemích.
8. V případě sekuritizací, kdy podkladovými expozicemi jsou automobilové úvěry a leasing a spotřebitelské úvěry a úvěrové přísliby uvedené v odst. 2 písm. g) bodě iv) a v), posouzení úvěruschopnosti dlužníka musí splňovat požadavky stanovené v článku 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ⁽²⁾.
9. Pokud je původce, sponzor nebo původní věřitel sekuritizace usazen v Unii, dodržuje požadavky stanovené v části páté nařízení (EU) č. 575/2013 a zveřejňuje v souladu s článkem 8b nařízení (ES) č. 1060/2009 informace o úvěrové kvalitě a výkonnosti podkladových expozic, struktuře transakce, peněžních tocích a jakémkoliv kolaterálu zajišťujícím expozice, jakož i jakékoliv informace, které jsou potřebné pro to, aby investoři mohli provádět komplexní a řádně podložené zátěžové testy. Pokud je původce, sponzor nebo původní věřitel usazen mimo Unii, jsou stávajícím a potenciálním investorům a regulačním orgánům při emisi sekuritizace a poté pravidelně zpřístupňovány komplexní údaje o úvěrech v souladu se standardy všeobecně přijatými účastníky trhu.
10. Podkladové expozice nesmějí pocházet od úvěrové instituce držící sekuritizovanou pozici ve své rezervě v oblasti likvidity, jejího dceřiného podniku, jejího mateřského podniku, dceřiného podniku jejího mateřského podniku ani od jiného podniku úzce propojeného s touto úvěrovou institucí.
11. Velikost emise tranše činí nejméně 100 milionů EUR (nebo ekvivalentní hodnotu v národní měně).
12. Zbývající vážená průměrná životnost tranše musí být 5 let nebo méně, což se vypočítá buď pomocí předpokladu ocenění transakce při předčasném splacení, nebo pomocí konstantní sazby 20 % u předčasného splacení, podle toho, co je nižší, přičemž úvěrová instituce předpokládá, že splátka je provedena v první povolený den splátky.
13. Původcem expozic, které tvoří základ pro sekuritizaci, musí být instituce vymezená v čl. 4 odst. 33 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo podnik, jehož hlavní činností je vykonávat jednu nebo více činností uvedených v bodech 2 až 12 a v bodě 15 přílohy I směrnice 2013/36/EU.
14. Tržní cena sekuritizací úrovně 2B podléhá srážce při ocenění nejméně v následující výši:
- a) 25 % pro sekuritizace zajištěné podkategoriemi aktiv uvedenými v odst. 2 písm. g) bodech i), ii) a iv);
 - b) 35 % pro sekuritizace podporované podkategoriemi aktiv uvedenými v odst. 2 písm. g) bodech iii) a v).

Článek 14

Závazné likviditní přísliby s omezeným použitím

K tomu, aby mohly být považovány za aktiva úrovně 2B, musí závazné likviditní přísliby s omezeným použitím, které může poskytnout centrální banka podle čl. 12 odst. 1 písm. d), splňovat všechna následující kritéria:

- a) v nekrizovém období podléhá tento příslib provizi za poskytnutí stanovenému z celkové výše příslibu, což představuje přinejmenším vyšší z následujících hodnot:
 - i) 75 bazických bodů ročně; nebo
 - ii) nejméně o 25 bazických bodů ročně více, než činí rozdíl mezi výnosem z aktiv použitých k zajištění příslibu a výnosem z reprezentativního portfolia likvidních aktiv, po úpravě o jakékoli podstatné rozdíly v úvěrovém riziku.
- V krizovém období může centrální banka provizi za poskytnutí popsanou v prvním pododstavci tohoto písmene snížit za předpokladu, že jsou splněny minimální požadavky vztahující se na likviditní přísliby při alternativních likviditních přístupech v souladu s článkem 19;
- b) příslib je zajištěn nezatíženými aktivy takového druhu, který stanoví centrální banka. Aktiva poskytnutá jako kolaterál musí splňovat veškerá následující kritéria:
 - i) jsou držena v podobě, která usnadňuje jejich rychlý převod na centrální banku v případě, že příslib je vypovězen;
 - ii) jejich hodnota po srážce při ocenění uplatněné centrální bankou je dostatečná, aby pokryla celou výši příslibu;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).

- iii) nezapočítávají se jako likvidní aktiva pro účely rezervy úvěrové instituce v oblasti likvidity;
- c) příslib je slučitelný s rámcem pro politiku vůči protistranám, který má centrální banka;
- d) doba poskytnutí příslibu překračuje krizové období 30 kalendářních dnů uvedené v článku 4;
- e) centrální banka příslib nezruší před jeho smluvní splatností a nebude přijato žádné další úvěrové rozhodnutí, dokud dotčená úvěrová instituce bude i nadále hodnocena jako solventní;
- f) existují formální zásady zveřejněné centrální bankou, v nichž je oznámeno její rozhodnutí poskytovat závazné likviditní přísliby s omezeným použitím, podmínky pro poskytování takových příslibů a druh úvěrových institucí, které jsou způsobilé požádat o tyto přísliby.

Článek 15

Subjekty kolektivního investování

1. Akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování se považují za likvidní aktiva stejné úrovně jako likvidní podkladová aktiva dotyčného subjektu, a to až do absolutní výše 500 milionů EUR (nebo ekvivalentní částky v národní měně) pro každou úvěrovou instituci na individuálním základě, za předpokladu, že:

- a) jsou dodrženy požadavky uvedené čl. 132 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - b) subjekt kolektivního investování investuje pouze do likvidních aktiv a likvidních derivátů, v případě derivátů pouze v míře nezbytné pro snížení úrokové sazby, měnového nebo úrokového rizika v portfoliu.
2. Úvěrové instituce uplatní následující minimální srážky z hodnoty svých akcií nebo podílových jednotek v subjektech kolektivního investování, v závislosti na kategorii likvidních podkladových aktiv:
- a) 0 % pro mince a bankovky a expozice vůči centrálním bankám podle čl. 10 odst. 1 písm. b);
 - b) 5 % pro aktiva úrovně 1 jiná než kryté dluhopisy s velmi kvalitním zajištěním;
 - c) 12 % pro kryté dluhopisy s mimořádně vysokou kvalitou podle čl. 10 odst. 1 písm. f);
 - d) 20 % pro aktiva úrovně 2 A;
 - e) 30 % pro sekuritizace úrovně 2B zajištěné podkategoriemi aktiv uvedenými v odst. 13 odst. 2 písm. g) bodech i), ii) a iv);
 - f) 35 % pro kryté dluhopisy úrovně 2B uvedené v čl. 12 odst. 1 písm. e);
 - g) 40 % pro sekuritizace úrovně 2B zajištěné podkategoriemi aktiv uvedenými v odst. 13 odst. 2 písm. g) bodech iii) a v); a
 - h) 55 % pro korporátní dluhové cenné papíry úrovně 2B uvedené v čl. 12 odst. 1 písm. b), akcie uvedené v čl. 12 odst. 1 písm. c) a neúročená aktiva uvedená v čl. 12 odst. 1 písm. f).

3. Přístup podle odstavce 2 se uplatní takto:

- a) pokud je úvěrová instituce obeznámena s podkladovými expozicemi subjektu kolektivního investování, může na základě toho těmto podkladovým expozicím přidělit příslušnou srážku při ocenění v souladu s odstavcem 2;
- b) pokud není úvěrová instituce obeznámena s podkladovými expozicemi subjektu kolektivního investování, musí předpokládat, že tento subjekt kolektivního investování investuje v maximální výši, kterou má povolenu podle svého oprávnění, ve vzestupném pořadí do likvidních aktiv tak, jak jsou rozčleněna pro účely odstavce 2, počínaje od aktiv uvedených v odst. 2 písm. g) a dokud nedosáhne maximálního limitu pro celkové investice. Stejný přístup se uplatní pro určení úrovně likvidity podkladových aktiv, pokud není úvěrová instituce obeznámena s podkladovými expozicemi subjektu kolektivního investování.

4. Úvěrové instituce vypracují spolehlivé metodiky a postupy pro výpočet a vykazování tržní hodnoty a srážek při ocenění akcií nebo podílových jednotek v subjektech kolektivního investování. Pokud expozice není pro úvěrovou instituci dostatečně významná, aby vypracovávala své vlastní metodiky, a za předpokladu, že příslušný orgán se v každém jednotlivém případě přesvědčí, že tato podmínka byla splněna, může se úvěrová instituce při výpočtu a vykazování srážek při ocenění akcií nebo podílových jednotek v subjektech kolektivního investování spolehnout pouze na tyto třetí strany:

- a) depozitáře subjektu kolektivního investování za předpokladu, že subjekt kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry do tohoto depozitáře; nebo

b) v případě jiných subjektů kolektivního investování správcovské společnosti subjektu kolektivního investování za předpokladu, že tato správcovská společnost splňuje kritéria stanovená v čl. 132 odst. 3 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013.

5. Pokud úvěrová instituce není v souladu s požadavky stanovenými v odstavci 4 tohoto článku týkajícími se akcií nebo podílových jednotek v subjektu kolektivního investování, přestane je v souladu s článkem 18 uznávat jako likvidní aktiva pro účely tohoto nařízení.

Článek 16

Vklady a jiné financování v kooperativních sítích a institucionálních systémech ochrany

1. Pokud úvěrová instituce patří do institucionálního systému ochrany typu uvedeného v čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013, do sítě, která by byla způsobilá pro výjimku stanovenou v článku 10 uvedeného nařízení nebo do kooperativní sítě v členském státě, se vklady na viděnou, které úvěrová instituce udržuje v ústřední instituci, se zachází jako s likvidními aktivy v souladu s jedním z těchto ustanovení:

- a) pokud v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo právně závaznými dokumenty upravujícími tento systém nebo tuto síť je ústřední instituce povinna držet vklady nebo je investovat do likvidních aktiv stanovené úrovně nebo kategorie, zachází se s těmito vklady jako s likvidními aktivy stejné úrovně nebo kategorie v souladu s tímto nařízením;
- b) pokud není ústřední instituce povinna vklady držet nebo je investovat do likvidních aktiv stanovené úrovně nebo kategorie, zachází se s těmito vklady jako s aktivy úrovně 2B v souladu s tímto nařízením a jejich nesplacená částka podléhá srážce při ocenění ve výši nejméně 25 %.

2. Pokud podle právních předpisů členského státu nebo právně závazných dokumentů upravujících jednu ze sítí nebo jeden ze systémů popsaných v odstavci 1 má úvěrová instituce do 30 kalendářních dnů přístup k likviditnímu financování od ústřední instituce nebo od jiné instituce v rámci stejné sítě nebo stejného systému, zachází se s takovým financováním jako s aktivem úrovně 2B v té míře, v jaké není toto financování zajištěno likvidními aktivy stanovené úrovně nebo kategorie. Na závaznou výši jistiny likviditního financování se uplatní srážka při ocenění ve výši nejméně 25 %.

Článek 17

Složení rezervy v oblasti likvidity podle úrovně aktiv

1. Úvěrové instituce vždy dodržují následující požadavky týkající se složení jejich rezervy v oblasti likvidity:

- a) nejméně 60 % rezervy v oblasti likvidity mají tvořit aktiva úrovně 1;
- b) nejméně 30 % rezervy v oblasti likvidity mají tvořit aktiva úrovně 1 bez krytých dluhopisů s mimořádně vysokou kvalitou podle čl. 10 odst. 1 písm. f);
- c) nejvýše 15 % rezervy v oblasti likvidity může být drženo v aktivech úrovně 2B.

2. Požadavky stanovené v odstavci 1 se uplatní po úpravě o dopad zajištěných transakcí financování, zajištěných úvěrových transakcí a kolaterálových swapů s použitím likvidních aktiv na zásobu likvidních aktiv, pokud mají tyto transakce splatnost do 30 kalendářních dnů, po odečtení jakýchkoli použitelných srážek při ocenění a za předpokladu, že úvěrová instituce dodržuje provozní požadavky stanovené v článku 8.

3. Složení své rezervy v oblasti likvidity určí úvěrové instituce v souladu se vzorci stanovenými v příloze I tohoto nařízení.

Článek 18

Porušení požadavků

1. Pokud likvidní aktivum přestane splňovat použitelné obecné požadavky stanovené v článku 7, provozní požadavky stanovené v čl. 8 odst. 2 nebo jakákoli použitelná kritéria způsobilosti stanovená v této kapitole, přestane ho úvěrová instituce nejpozději do 30 kalendářních dnů od data, kde k porušení požadavků došlo, uznávat jako likvidní aktivum.

2. Odstavec 1 se použije na akcie nebo podílové jednotky v subjektu kolektivního investování, který přestane splňovat požadavky na způsobilost pouze tehdy, pokud nepřesahují 10 % celkových aktiv subjektu kolektivního investování.

Článek 19

Alternativní likviditní přístupy

1. Pokud jsou likviditní aktiva v dané měně nedostačující pro to, aby úvěrové instituce mohly splnit ukazatel krytí likvidity stanovený v článku 4, použije se jedno z následujících ustanovení:
 - a) na tuto měnu se nepoužije požadavek týkající se měnového souladu stanovený v čl. 8 odst. 6;
 - b) úvěrová instituce může chybějící likviditní aktiva pokrýt v měně, ve které má úvěrové přísliby od centrální banky v členském státě nebo ve třetí zemi této měny, za předpokladu, že příslib splňuje všechny následující požadavky:
 - i) je smluvně neodvolatelně vázán na následujících 30 kalendářních dnů;
 - ii) jeho cena je stanovena s poplatkem, který je splatný bez ohledu na to, v jaké výši a zda bylo z tohoto příslibu čerpáno;
 - iii) tento poplatek je stanoven v takové výši, že čistý výnos z aktiv použitý pro zajištění příslibu nesmí být vyšší než čistý výnos z reprezentativního portfolia likviditních aktiv, po úpravě o jakékoli podstatné rozdíly v úvěrovém riziku;
 - c) pokud je nedostatek aktiv úrovně 1, avšak je dostatek aktiv úrovně 2 A, může úvěrová instituce v rezervě v oblasti likvidity držet dodatečná aktiva úrovně 2 A a horní limity podle úrovně aktiv stanovené v článku 17 se považují za změněné odpovídajícím způsobem. Tato dodatečná aktiva úrovně 2 A podléhají srážce při ocenění ve výši rovnající se nejméně 20 %. Veškerá aktiva úrovně 2B držaná úvěrovou institucí i nadále podléhají srážkám při ocenění použitelným v každém jednotlivém případě v souladu s touto kapitolou.
2. Odchylky stanovené v odstavci 1 použijí úvěrové instituce v nepřímé úměře k dostupnosti příslušných likviditních aktiv. Pro použití tohoto článku úvěrové instituce posoudí své potřeby v likviditě, přičemž zohlední svou schopnost snížit prostřednictvím řádného řízení likvidity potřebu těchto likviditních aktiv a držení těchto aktiv jinými účastníky na trhu.
3. Měny, které mohou být zvýhodněny odchylkami stanovenými v odstavci 1 a rozsah, v jakém může být na danou měnu celkově uplatněna jedna nebo více odchylek, se určí prováděcím nařízením, které má Komise přijmout v souladu s čl. 419 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013.
4. Podrobné podmínky pro použití odchylek stanovených v odst. 1 písm. a) a b) se určí aktem v přenesené pravomoci, který má Komise přijmout v souladu s čl. 419 odst. 5 nařízení (EU) č. 575/2013.

HLAVA III

ODTOK A PŘÍTOK LIKVIDITY

KAPITOLA 1

Čistý odtok likvidity

Článek 20

Definice čistého odtoku likvidity

1. Čistý odtok likvidity je součet položek odtoku likvidity v písmenu a) snížený o součet přítohu likvidity v písmenu b), avšak nesmí být záporný, a vypočítá se takto:
 - a) součet položek odtoku likvidity vymezených v kapitole 2;
 - b) součet položek přítohu likvidity vymezených v kapitole 3, který se vypočte takto:
 - i) součet položek přítohu likvidity vymezených v kapitole 3, vypočítaný takto: i) přítohy vyjmuté z limitu uvedeného v čl. 33 odst. 2 a 3;
 - ii) nižší z položek přítohu uvedených v čl. 33 odst. 4 a 90 % položek odtoku podle písmene a) snížených o vyňaté položky přítohu likvidity v čl. 33 odst. 2 a 3, avšak výsledek nesmí být záporný;
 - iii) nižší z jiných položek přítohu, než které jsou uvedeny v čl. 33 odst. 2, 3 a 4, a 75 % položek odtoku likvidity podle písmene a) snížených o vyňaté položky přítohu v čl. 33 odst. 2 a 3 a položky přítohu v čl. 33 odst. 4 vyděleno koeficientem 0,9, aby se umožnil účinek limitu 90 %, avšak výsledek nesmí být záporný.

2. Přítok a odtok likvidity se posuzuje za krizové období 30 kalendářních dnů za předpokladu kombinovaného idiosynkratického a krizového tržního scénáře uvedeného v článku 5.
3. Výpočet stanovený v odstavci 1 se provede podle vzorce stanoveného v příloze II.

Článek 21

Požadavky pro posuzování účinku kolaterálu přijatého v derivátových transakcích

Úvěrové instituce vypočítají očekávaný odtok a přítok likvidity za období 30 kalendářních dnů pro kontrakty uvedené v příloze II nařízení (EU) č. 575/2013 na základě čisté hodnoty podle jednotlivých protistran podléhajících uzavření dvoustranných smluv o započtení v souladu s článkem 295 uvedeného nařízení. Pro účely tohoto článku se za čistou hodnotu považuje odtok a přítok bez kolaterálu, který je přijat nebo má být přijat, za předpokladu, že se tento kolaterál považuje za likvidní aktivum podle hlavy II tohoto nařízení. Peněžní přítok a odtok vyplývající z devizových derivátových transakcí, které zahrnují úplné výměny jistin na simultánním základě (nebo v rámci téhož dne), se vypočítají na základě čisté hodnoty, i když se na uvedené transakce nevztahuje dvoustranná dohoda o započtení.

KAPITOLA 2

Odtok likvidity

Článek 22

Definice odtoku likvidity

1. Odtok likvidity se vypočítá vynásobením nevyplacených zůstatků různých kategorií nebo druhů závazků a podrozvahových závazků sazbami, při kterých se očekává, že tyto závazky vyprší nebo budou vyčerpány, jak je uvedeno v této kapitole.
2. Odtok likvidity podle odstavce 1 zahrnuje následující položky, v každém jednotlivém případě vynásobené příslušnou sazbou odtoku:
 - a) aktuální nezaplacenou částku za stabilní retailové vklady a ostatní retailové vklady podle článků 24, 25 a 26;
 - b) stávající nezaplacenou částku za ostatní závazky, které dosáhnou splatnosti a které mohou být vyžádány emitentem nebo poskytovatelem financování nebo jsou spojeny s očekáváním poskytovatele financování, že úvěrová instituce splatí závazek v průběhu následujících 30 kalendářních dnů, určenou podle článků 27 a 28;
 - c) dodatečný odtok určený podle článku 30;
 - d) maximální částku, kterou lze čerpat v průběhu následujících 30 kalendářních dnů ze závazných nevyčerpaných úvěrových a likviditních příslibů, určenou podle článku 31;
 - e) dodatečný odtok, který je vymezen v posouzení podle článku 23.

Článek 23

Dodatečný odtok likvidity za ostatní produkty a služeb

1. Úvěrové instituce pravidelně posuzují pravděpodobnost a potenciální objem odtoku likvidity v průběhu následujících 30 kalendářních dnů, pokud jde o produkty nebo služby, které nejsou uvedeny v článcích 27 až 31 a které úvěrové instituce nabízejí nebo financují nebo které by potenciální kupující považovali za související s těmito úvěrovými institucemi. Tyto produkty nebo služby mimo jiné zahrnují odtok likvidity vyplývající z jakýchkoli smluvních opatření uvedených v článku 429 a v příloze I nařízení (EU) č. 575/2013, jako jsou:
 - a) jiné podrozvahové a podmíněné závazky financovat včetně mimo jiné nevyužitých příslibů financování;
 - b) nevyčerpané úvěry a zálohové platby profesionálním protistranám;
 - c) sjednané, ale dosud nevyčerpané hypoteční úvěry;

- d) kreditní karty;
- e) přečerpání;
- f) plánovaný odtok související s obnovením nebo poskytnutím nových retailových nebo mezibankovních úvěrů;
- g) plánované platby z derivátů;
- h) produkty související s podrozvahovým financováním obchodu.

2. Odtok uvedený v odstavci 1 se posuzuje za předpokladu kombinované idiosynkratické krize a krize postihující celý trh podle článku 5. Pro toto posouzení úvěrové instituce zejména zohlední podstatné poškození pověsti, které by mohlo být výsledkem neposkytnutí podpory likvidity těmto produktům nebo službám. Instituce podávají nejméně jednou ročně příslušným orgánům zprávy o těch produktech a službách, u nichž jsou pravděpodobnost realizace a potenciální objem odtoku likvidity uvedený v odstavci 1 podstatné, a příslušné orgány určí odtok, který jim má být přiřazen. Příslušné orgány mohou uplatnit sazbu odtoku až do výše 5 % pro produkty související s podrozvahovým financováním obchodu uvedené v článku 429 a příloze I nařízení (EU) č. 575/2013.

3. Příslušné orgány podávají nejméně jednou ročně zprávu orgánu EBA o druzích produktů nebo služeb, pro které na základě zpráv úvěrových institucí určily odtok, a v této zprávě rovněž vysvětlí metodiku použitou k určení odtoku.

Článek 24

Odtok stabilních retailových vkladů

1. Pokud nejsou splněna kritéria pro stanovení vyšší sazby odtoku podle čl. 25 odst. 2, 3 nebo 5, objem retailových vkladů krytých systémem pojištění vkladů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES⁽¹⁾ nebo podle směrnice 2014/49/EU nebo rovnocenným systémem pojištění vkladů ve třetí zemi se považuje za stabilní a vynásobí se sazbou 5 %, pokud je vklad:

- a) součástí vzniklého vztahu, který činí výběr vysoce nepravděpodobným; nebo
- b) je držen na transakčním účtu.

2. Pro účely odst. 1 písm. a) se retailový vklad považuje za součást vzniklého vztahu, splňuje-li vkladatel alespoň jedno z těchto kritérií:

- a) má s úvěrovou institucí aktivní smluvní vztah v trvání nejméně 12 měsíců;
- b) má s úvěrovou institucí výpůjční vztah na úvěry na obytné nemovitosti či jiné dlouhodobé úvěry;
- c) má u úvěrové instituce alespoň jeden aktivní produkt jiný než úvěr.

3. Pro účely odst. 1 písm. b) se retailový vklad považuje za držený na transakčním účtu, jsou-li na uvedený účet pravidelně připsovány, případně z něj pravidelně odepisovány platy, příjem nebo transakce.

4. Odchylně od odstavce 1 mohou příslušné orgány od 1. ledna 2019 povolit, aby úvěrové instituce sazbou ve výši 3 % vynásobily objem stabilních retailových vkladů uvedených v odstavci 1, které jsou kryty systémem pojištění vkladů podle směrnice 2014/49/EU až do maximální výše 100 000 EUR stanovené v čl. 6 odst. 1 uvedené směrnice, za předpokladu, že Komise potvrdila, že tento úředně uznaný systém pojištění vkladů splňuje všechna tato kritéria:

- a) systém pojištění vkladů má dostupné finanční prostředky uvedené v článku 10 směrnice 2014/49/EU, získané předem z příspěvků placených členy alespoň jednou ročně;
- b) systém pojištění vkladů má přiměřené prostředky zaručující snadný přístup k dodatečnému financování v případě velkých požadavků na jeho rezervy, včetně přístupu k mimořádným příspěvkům od členských úvěrových institucí a přiměřených opatření alternativního financování za účelem získání krátkodobých finančních prostředků od veřejných nebo soukromých třetích stran;
- c) systém pojištění vkladů zaručuje lhůtu pro výplatu v délce sedmi pracovních dnů, jak je uvedeno v čl. 8 odst. 1 směrnice 2014/49/EU, od data použití sazby odtoku ve výši 3 %.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 135, 31.5.1994, s. 5).

5. Příslušné orgány poskytnou povolení podle odstavce 4 až po obdržení předchozího souhlasu od Komise. O takový souhlas se žádá prostřednictvím odůvodněného oznámení, které obsahuje důkazy o tom, že v průběhu každého zaznamenaného krizového období odpovídajícího scénářům uvedeným v článku 5 by míra výběrů stabilních retailových vkladů byla nižší než 3 %. Odůvodněné oznámení musí být Komisi předloženo nejpozději tři měsíce před datem, od kterého se požaduje povolení. Komise posoudí soulad dotyčného systému pojištění vkladů s podmínkami stanovenými v čl. 4 písm. a), b) a c). Pokud jsou tyto podmínky splněny, Komise žádost příslušného orgánu týkající se udělení povolení schválí, jestliže neexistují pádné důvody pro neudělení souhlasu vzhledem k fungování vnitřního trhu retailových vkladů. Sazbu odtoku ve výši 3 % jsou oprávněny použít všechny úvěrové instituce zapojené do takového schváleného systému pojištění vkladů. Komise si vyžádá stanovisko orgánu EBA ohledně souladu dotyčného systému pojištění vkladů s podmínkami stanovenými v čl. 4 písm. a), b) a c).

6. Příslušný orgán může povolit, aby úvěrové instituce sazbou ve výši 3 % vynásobily objem retailových vkladů, které jsou kryty systémem pojištění vkladů ve třetí zemi rovnocenným systémem uvedenému v odstavci 1, jestliže třetí země toto zacházení povolí.

Článek 25

Odtok jiných retailových vkladů

1. Úvěrové instituce vynásobí sazbou ve výši 10 % jiné retailové vklady včetně té části retailových vkladů, na kterou se nevztahuje článek 24, pokud neplatí podmínky stanovené v odstavci 2.

2. Jiné retailové vklady podléhají vyšší sazbě odtoku, kterou úvěrová instituce určí podle odstavce 3, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) celkový zůstatek vkladů zahrnující vkladové účty všech klientů v úvěrové instituci nebo skupině je vyšší než 500 000 EUR;

b) vklad je na účtu přístupném pouze po internetu;

c) vklad je úročen sazbou, která splňuje kteroukoli z těchto podmínek:

i) úroková sazba je výrazně vyšší než průměrná sazba pro obdobné retailové produkty;

ii) její výnos je odvozen od výnosu z indexu trhu nebo souboru indexů trhu;

iii) její výnos je odvozen od jakékoli jiné tržní proměnné než od pohyblivé úrokové sazby;

d) vklad byl původně veden jako termínovaný vklad s dobou splatnosti do 30 kalendářních dnů nebo má vklad výpovědní lhůtu kratší než 30 kalendářních dnů v souladu se smluvními podmínkami, přičemž neběží o vklady způsobilé k zacházení stanovenému v odstavci 4;

e) v případě úvěrových institucí usazených v Unii má vkladatel bydliště ve třetí zemi nebo je vklad denominován v jiné měně než v EUR nebo národní měně členského státu. V případě úvěrových institucí nebo poboček ve třetích zemích vkladatel nemá bydliště v této třetí zemi nebo vklad je denominován v jiné měně než v národní měně této třetí země.

3. Úvěrové instituce použijí vyšší sazbu odtoku, která se určí takto:

a) pokud retailové vklady splňují kritérium uvedené v odst. 2 písm. a) nebo dvě z kritérií uvedených v odst. 2 písm. b) až e), použije se sazba odtoku ve výši 10 % až 15 %;

b) pokud retailové vklady splňují odst. 2 písm. a) a alespoň jedno další kritérium podle odstavce 2, anebo tří či více kritérií z odstavce 2, použije se sazba odtoku ve výši 15 % až 20 %.

Na základě individuálního posouzení mohou příslušné orgány použít vyšší sazbu odtoku, pokud je to odůvodněné s ohledem na konkrétní okolnosti úvěrové instituce. Úvěrové instituce mohou použít pro retailové vklady sazby odtoku uvedené v odst. 3 písm. b), pokud posouzení podle odstavce 2 nebylo provedeno nebo není dokončeno.

4. Úvěrové instituce mohou z výpočtu odtoku vyjmout určité jasně vymezené kategorie retailových vkladů pod podmínkou, že úvěrová instituce v každém případě přísně uplatňuje následující podmínky na celou kategorii daných vkladů, pokud nelze výjimku odůvodnit na základě případů finančních nesnází vkladatele:

- a) vkladateli není povoleno vklad vybrat v průběhu 30 kalendářních dnů; nebo
- b) v případě předčasného výběru v průběhu 30 kalendářních dnů musí vkladatel zaplatit sankci, která zahrnuje ztrátu úroku za období mezi datem výběru a datem smluvní splatnosti plus významnou sankci a která nemusí být vyšší než úrok za období mezi datem vkladu a datem výběru.

Jestliže část vkladu uvedeného v prvním pododstavci lze vybrat bez takové sankce, zachází se pouze s touto částí jako se vkladem na požádání a se zbylým zůstatkem se zachází jako s termínovaným vkladem podle tohoto odstavce. Sazba odtoku ve výši 100 % se použije na zrušené vklady se zůstatkovou splatností kratší než 30 kalendářních dnů, a pokud bylo plnění dohodnuto s jinou úvěrovou institucí.

5. Odchylně od odstavců 1 až 4 a od článku 24 vynásobí úvěrové instituce retailové vklady, které přijaly ve třetí zemi, vyšší procentní sazbou odtoku, pokud takovou procentní sazbu stanoví vnitrostátní právní předpisy stanovící požadavky na likviditu v této třetí zemi.

Článek 26

Odtok se vzájemně závislým přítokem

S předchozím souhlasem příslušného úřadu mohou úvěrové instituce vypočítat odtok likvidity snížený o vzájemně závislý přítok, který splňuje všechny tyto podmínky:

- a) vzájemně závislý přítok je přímo spojen s odtokem a není zohledněn ve výpočtu pří toku likvidity podle kapitoly 3;
- b) vzájemně závislý přítok je vyžadován podle právního, regulačního nebo smluvního závazku;
- c) vzájemně závislý přítok splňuje jednu z těchto podmínek:
 - i) vzniká povinně před odtokem;
 - ii) úvěrová instituce jej obdrží v rámci 10 dnů a je zaručen ústřední vládou členského státu;

Článek 27

Odtok provozních vkladů

1. Úvěrové instituce vynásobí koeficientem ve výši 25 % závazky vyplývající z vkladů, které jsou drženy takto:

- a) vkladatelem s cílem získat od úvěrové instituce clearing, služby úschovy, správy hotovosti nebo jiné srovnatelné služby v rámci zavedeného operačního vztahu;
- b) v kontextu společného sdílení úkolů v rámci institucionálního systému ochrany, který splňuje požadavky čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo v rámci skupiny kooperativních úvěrových institucí trvale přidružených k ústřednímu subjektu, která splňuje požadavky čl. 113 odst. 6 uvedeného nařízení, nebo jako právní nebo smluvně stanovený vklad jiné úvěrové instituce, která je členem téhož institucionálního systému ochrany nebo kooperativní sítě, za předpokladu, že tyto vklady nejsou považovány za likvidní aktiva vkládající úvěrové instituce uvedená v odstavci 3 a v článku 16;
- c) vkladatelem v rámci jiného zavedeného operačního vztahu, než který je uveden v písmeni a);
- d) vkladatelem za účelem využívání služeb hotovostního clearingu a služeb ústřední instituce a v případě, že dotyčná úvěrová instituce je součástí sítě nebo systémů uvedených v článku 16.

2. Odchylně od odstavce 1 vynásobí úvěrové instituce sazbou ve výši 5 % část závazků vyplývajících z vkladů uvedených v odst. 1 písm. a), která je kryta systémem pojištění vkladů podle směrnice 94/19/ES nebo směrnice 2014/49/EU nebo rovnocenný systém pojištění vkladů ve třetí zemi.

3. Vklady úvěrových institucí u ústřední instituce, které jsou považovány za likvidní aktiva vkládající úvěrové instituce podle článku 16, se vynásobí 100 % sazbou odtoku této ústřední úvěrové instituce uplatněnou na objem těchto likvidních aktiv po srážce při ocenění. Tato likvidní aktiva se nezohledňují za účelem krytí jiného odtoku likvidity, než který je uveden v první větě tohoto odstavce a nezohledňují se pro účely výpočtů složení zbývajících rezervy v oblasti likvidity podle článku 17 pro ústřední instituci na individuální úrovni.

4. Clearing, služby úschovy, správy hotovosti a jiné srovnatelné služby uvedené v odst. 1 písm. a) a d) se vztahují pouze na dané služby v rozsahu, ve kterém jsou poskytovány v rámci zavedených vztahů, které jsou pro vkladatele kriticky důležité. Vklady uvedené v odst. 1 písm. a), c) a d) musí mít významná právní nebo provozní omezení, která činí nepravděpodobnými značné výběry v průběhu 30 kalendářních dnů. S finančními prostředky nad rámec těch, které jsou nezbytné pro poskytování provozních služeb, se zachází jako s neprovozními vklady.

5. Se vklady pocházejícími z korespondenčního bankovníctví nebo z poskytování makléřských služeb se nezachází jako s provozním vkladem a přidělí se jim sazba odtoku ve výši 100 %.

6. Aby bylo možné určit vklady uvedené v odst. 1 písm. c), úvěrová instituce učiní závěr, že existuje zavedený operační vztah s nefinančním zákazníkem, s výjimkou termínovaných vkladů, spořicí vkladů a makléřských vkladů, pokud jdou splněna všechna tato kritéria:

- a) odměna stanovená za vedení účtu je nejméně o pět bazických bodů nižší než převládající sazba pro komerční vklady se srovnatelnými charakteristikami, avšak nemusí být záporná;
- b) vklad je držen na zvlášť k tomu určených účtech a úročen tak, že nevytváří ekonomické pobídky pro to, aby vkladatel udržoval na účtu finanční prostředky ve větší výši, než jakou vyžaduje provozní vztah;
- c) podstatné transakce se pravidelně odepisují a připisují na příslušný účet;
- d) je splněno jedno z těchto kritérií:
 - i) vztah s vkladatelem existuje nejméně 24 měsíců;
 - ii) vklad je používán nejméně pro dvě aktivní služby. Tyto služby mohou zahrnovat přímý nebo nepřímý přístup k vnitrostátním nebo mezinárodním platebním službám, obchodování s cennými papíry nebo depozitním službám.

Pouze s tou částí vkladu se zachází jako s provozním vkladem, která je nezbytná pro využívání služeb, jejichž je vklad vedlejším produktem. Se vším nad rámec toho se zachází jako s neprovozním vkladem.

Článek 28

Odtok z jiných závazků

1. Úvěrové instituce vynásobí sazbou ve výši 40 % závazky vyplývající z vkladů klientů, kteří nejsou finančními zákazníky, ústředních vlád, centrálních bank, mezinárodních rozvojových bank, subjektů veřejného sektoru, úvěrových sdružení povolených příslušným orgánem, soukromých investičních podniků nebo klientů, kteří jsou depozitními makléři, v rozsahu, ve kterém nespádají do působnosti článku 27.

Odchylně od prvního pododstavce, pokud jsou závazky uvedené v uvedeném pododstavci kryty systémem pojištění vkladů podle směrnice 94/19/ES nebo podle nařízení 2014/49/EU nebo rovnocenným systémem pojištění vkladů ve třetí zemi, vynásobí se sazbou 20 %.

2. Úvěrové instituce vynásobí sazbou 0 % závazky vyplývající z vlastních provozních nákladů dané instituce.

3. Úvěrové instituce vynásobí závazky vyplývající ze zajištěných úvěrových transakcí a transakcí na kapitálovém trhu se splatností do 30 kalendářních dnů vymezených v čl. 192 bodu 2 a 3 nařízení (EU) č. 575/2013:

- a) sazbou ve výši 0 % v případě zajištění aktivy, která lze považovat za aktiva úrovně 1 podle článku 10, s výjimkou krytých dluhopisů s mimořádně vysokou kvalitou podle čl. 10 odst. 1 písm. f) nebo je-li věřitelem centrální banka;
- b) sazbou ve výši 7 % v případě zajištění aktivy, která lze považovat za kryté dluhopisy s mimořádně vysokou kvalitou podle čl. 10 odst. 1 písm. f);
- c) sazbou ve výši 15 % v případě zajištění aktivy, která lze považovat za aktiva úrovně 2 A podle článku 11;
- d) sazbou ve výši 25 %:
 - i) v případě zajištění aktivy uvedenými v čl. 13 odst. 2 písm. g) bodech i), ii) nebo iv)
 - ii) v případě zajištění aktivy, která nelze považovat za likvidní aktiva podle článků 10 a 11 a věřitelem je ústřední vláda, subjekt veřejného sektoru členského státu nebo třetí země, ve které byla daná úvěrová instituce povolena nebo v ní zřídila pobočku, nebo mezinárodní rozvojová banka. Subjekty veřejného sektoru, se kterými je takto zacházeno, se omezí na ty, které mají rizikovou váhu 20 % nebo nižší podle čl. 116 odst. 4 a 5 nařízení (EU) č. 575/2013;
- e) sazbou ve výši 35 % v případě zajištění podkategoriemi aktiv uvedenými v čl. 13 odst. 2 písm. g) bodech iii) nebo v);

- f) sazbou ve výši 50 % v případě zajištění:
- i) korporátními dluhovými cennými papíry, které lze považovat za aktiva úrovně 2B podle čl. 12 odst. 1 písm. b);
 - ii) akciemi, které lze považovat za aktiva úrovně 2B podle čl. 12 odst. 1 písm. c);
- g) sazbou ve výši 100 % v případě zajištění aktivy, která nelze považovat za likvidní aktiva podle hlavy II, s výjimkou transakcí, na které se vztahuje písm. d) bod ii) tohoto odstavce nebo je-li věžitelem centrální banka.
4. Kolaterálové swapy splatné do příštích 30 dnů vedou k odtoku ve výši, o kterou hodnota likvidity aktiv vypůjčených přesahuje hodnotu likvidity aktiv zapůjčených, pokud protistranou není centrální banka, kdy se použije sazba odtoku 0 %.
5. Vyrovňovací rezervy, které jsou drženy na oddělených účtech a souvisejí s režimy ochrany klientů uloženými vnitrostátními regulačními orgány, se posuzují jako přítoky podle článku 32 a ze zásoby likvidních aktiv jsou vyjmuty.
6. Úvěrové instituce použijí sazbu odtoku ve výši 100 % na všechny pokladniční poukázky, dluhopisy a jiné dluhové cenné papíry vydané danou úvěrovou institucí, pokud není dluhopis prodáván výhradně na retailovém trhu a držen na retailovém účtu, kdy lze s těmito nástroji zacházet jako s příslušnou kategorií retailových vkladů. Lze stanovit omezení, jako např. že tyto nástroje nesmí nakupovat a držet jiné strany než retailoví zákazníci.

Článek 29

Odtok ve skupině nebo v institucionálním systému ochrany

1. Odchylně od článku 31 mohou příslušné orgány na základě individuálního posouzení povolit uplatnění nižší sazby odtoku pro nevyčerpané úvěrové nebo likviditní přísliby, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
- a) existují důvody k očekávání nižšího odtoku i v případě kombinované tržní a idiosynkratické krize poskytovatele;
 - b) protistranou je mateřský nebo dceřiný podnik dané úvěrové instituce nebo jiný dceřiný podnik téhož mateřského podniku nebo spojený s danou institucí vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS ⁽¹⁾ nebo člen téhož institucionálního systému ochrany podle čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo ústřední instituce nebo subjekt přidružený k síti či kooperativní skupině uvedené v článku 10 uvedeného nařízení;
 - c) nižší sazba odtoku není nižší než sazba přítoku uplatněná protistranou;
 - d) úvěrová instituce a protistrana jsou usazeny ve stejném členském státě.
2. Příslušné orgány mohou upustit od podmínky stanovené v odst. 1 písm. d), pokud se použije čl. 20 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013. V tom případě musí být splněna tato další kritéria:
- a) poskytovatel a příjemce likvidity musí vykazovat nízký profil rizika likvidity;
 - b) existují právně závazné dohody a závazky mezi subjekty ve skupině, pokud jde o nevyčerpanou úvěrovou nebo likviditní linku;
 - c) profil rizika likvidity příjemce likvidity musí být náležitě zohledněn v řízení rizika likvidity poskytovatele likvidity;

Pokud je povoleno uplatnit takovou nižší sazbu odtoku, příslušný orgán informuje orgán EBA o výsledku postupu podle čl. 20 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013. Plnění podmínek pro určení takového nižšího odtoku příslušný orgán pravidelně přezkoumává.

Článek 30

Dodatečný odtok

1. Jiný kolaterál než hotovost a než aktiva uvedená v článku 10, který úvěrová instituce složí v souvislosti s kontrakty uvedenými v příloze II nařízení (EU) č. 575/2013 a s úvěrovými deriváty, podléhá dodatečnému odtoku ve výši 20 %.

Kolaterál v aktivech uvedených v čl. 10 odst. 1 písm. f), který úvěrová instituce složí v souvislosti s kontrakty uvedenými v příloze II nařízení (EU) č. 575/2013 a s úvěrovými deriváty, podléhá dodatečnému odtoku ve výši 10 %.

⁽¹⁾ Sedmá Směrnice Rady ze dne 13. června 1983, založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o konsolidovaných účetních závěrkách (Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1).

2. Úvěrové instituce vypočítají a oznámí příslušným orgánům dodatečný odtok pro veškeré uzavřené smlouvy, podle jejichž smluvních podmínek dochází během 30 kalendářních dnů v důsledku podstatného zhoršení úvěrové kvality úvěrové instituce k dodatečnému odtoku likvidity nebo ke vzniku dodatečných potřeb kolaterálu. Úvěrové instituce oznámí tento odtok příslušným orgánům nejpozději při předložení zpráv podle článku 415 nařízení (EU) č. 575/2013. Pokud příslušné orgány považují takový odtok za podstatný ve vztahu k možnému odtoku likvidity úvěrové instituce, požadují, aby úvěrová instituce doplnila dodatečný odtok u těchto smluv odpovídající dodatečným potřebám kolaterálu nebo odtoku hotovosti v důsledku podstatného zhoršení úvěrové kvality úvěrové instituce, které odpovídá snížení externího úvěrového hodnocení o tři stupně. Úvěrová instituce na tento dodatečný kolaterál nebo odtok hotovosti použije sazbu odtoku ve výši 100 %. Úvěrová instituce rozsah tohoto podstatného zhoršení pravidelně přezkoumává s ohledem na relevantní aspekty smluv, které uzavřela, a výsledek svého přezkumu oznámí příslušným orgánům.

3. Úvěrová instituce doplňuje dodatečný odtok odpovídající potřebám kolaterálu, který by byl výsledkem dopadu nepříznivého tržního scénáře na derivátové transakce úvěrové instituce, na její transakce financování a jiné smlouvy, jestliže jsou podstatné. Tento výpočet se provede v souladu s aktem v přenesené pravomoci, který má Komise přijmout podle čl. 423 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

4. Úvěrové instituce zohlední odtok a přítok očekávaný během 30 kalendářních dnů v souvislosti s kontrakty uvedenými v příloze II nařízení (EU) č. 575/2013 na základě čisté hodnoty podle článku 21. V případě čistého odtoku vynásobí úvěrová instituce výsledek sazbou odtoku ve výši 100 %. Úvěrové instituce vyloučí z tohoto výpočtu ty požadavky na likviditu, které by vyplynuly z uplatnění odstavců 1, 2 a 3.

5. Úvěrová instituce doplní dodatečný odtok odpovídající 100 % tržní hodnoty cenných papírů nebo ostatních aktiv prodaných nedávno, které budou doručeny v průběhu 30 kalendářních dnů, pokud nedrží cenné papíry k doručení nebo si je nepůjčila za podmínek, které vyžadují jejich navrácení až po uplynutí 30 kalendářních dnů, a cenné papíry nejsou součástí jejich likvidních aktiv. Je-li krátká pozice zajištěna transakcemi s financováním kolateralizovaných cenných papírů, předpokládá úvěrová instituce, že tyto krátké pozice budou drženy v průběhu celého období 30 kalendářních dnů a obdrží odtok 0 %.

6. Úvěrová instituce doplní dodatečný odtok odpovídající 100 %:

- a) přebytečného kolaterálu drženého úvěrovou institucí, o který může na základě smlouvy příslušná protistrana kdykoli požádat;
- b) kolaterálu, který má být složen protistraně do 30 kalendářních dnů;
- c) kolaterálu odpovídajícího aktivům, která lze považovat za likvidní aktiva pro účely hlavy II a která lze nahradit aktivy odpovídajícími aktivům, která nelze považovat za likvidní aktiva pro účely hlavy II, bez souhlasu úvěrové instituce.

7. Vklady přijaté jako kolaterál se nepovažují za závazky pro účely článku 27 nebo 29, ale v příslušných případech podléhají ustanovením odstavců 1 až 6 tohoto článku.

8. Úvěrové instituce předpokládají odtok ve výši 100 % u ztráty vyplývající z financování cenných papírů zajištěných aktivy, krytých dluhopisů a jiných strukturovaných nástrojů financování splatných do 30 kalendářních dnů, pokud se jedná o nástroje emitované samotnou úvěrovou institucí nebo účelovými subjekty nebo se jedná o jednotky pro speciální účel sponzorované úvěrovou institucí.

9. Úvěrové instituce předpokládají odtok ve výši 100 % pro ztrátu vyplývající z financování obchodních cenných papírů zajištěných aktivy, účelových společností („conduits“), investičních cenných papírů a jiných takových nástrojů financování. Tato 100 % sazba odtoku se uplatní na splatnou částku nebo na výši aktiv, která by potenciálně mohla vrácena nebo u kterých může být požadována likvidita.

10. U té části programů financování, na kterou se vztahují odstavce 8 a 9, úvěrové instituce, které jsou poskytovateli s nimi souvisejících likviditních příslibů, nemusejí splatný nástroj financování a likviditní příslib pro konsolidované programy započítávat dvakrát.

11. U aktiv vypůjčených bez zajištění a splatných do 30 kalendářních dnů se předpokládá, že budou vyplacena v plné výši, což povede k 100 % odtoku likvidních aktiv, pokud úvěrová instituce nedrží tyto cenné papíry a pokud netvoří součást její rezervy v oblasti likvidity.

12. V souvislosti s poskytováním makléřských služeb, pokud úvěrová instituce financuje aktiva jednoho klienta pomocí interního zápočtu vůči krátkým prodejům jiného klienta, takové transakce podléhají odtoku ve výši 50 % pro podmíněné závazky, jelikož v případě výběrů klientů může být úvěrová instituce povinna najít dodatečné zdroje financování, aby tyto pozice pokryla.

Článek 31

Odtok z úvěrových a likviditních příslibů

1. Pro účely tohoto článku se za likviditní příslib považuje jakýkoli závazný, nevyčerpaný záložní příslib, který by byl využit k refinancování dluhových závazků zákazníka v situacích, kdy není takový zákazník schopen konvertovat tento dluh na finančních trzích. Jeho výše se vypočítá jako výše dluhu emitovaného zákazníkem, která dosud nebyla splacena a je splatná během 30 kalendářních dnů a která je tímto příslibem limitována. Část likviditního příslibu zajišťující dluh, který není splatná během 30 kalendářních dnů, se vyjme z působnosti definice příslibu. Jakákoli další kapacita příslibu se posuzuje jako závazný úvěrový příslib s příslušnou mírou čerpání stanovenou v tomto článku. Obecné nástroje pro poskytování provozního kapitálu podnikům se nebudou považovat za likviditní přísliby, nýbrž za úvěrové přísliby.

2. Úvěrové instituce vypočítají odtok pro úvěrové a likviditní přísliby tak, že vynásobí částku úvěrových a likviditních příslibů odpovídajícími sazbami odtoku stanovenými v odstavcích 3 až 5. Odtok ze závazných úvěrových a likviditních příslibů se určí jako procentní podíl z maximální částky, která může být čerpána během 30 kalendářních dnů, bez jakéhokoli požadavku na likviditu, jenž by byl použitelný podle článku 23 na podrozvahové položky týkající se financování obchodu, a bez veškerého kolaterálu, který úvěrové instituci je nebo bude poskytnut, oceněného podle článku 9, za předpokladu, že tento kolaterál splňuje všechny tyto podmínky:

- a) může být úvěrovou institucí opětovně použit nebo hypotečně zatížen;
- b) je držen ve formě likvidních aktiv, ale není uznán jako součást rezervy v oblasti likvidity; a
- c) není tvořen aktivy emitovanými protistranou příslibu nebo jedním z jejích přidružených subjektů.

Pokud má úvěrová instituce k dispozici nezbytné informace, maximální částka, kterou lze čerpat v rámci úvěrových a likviditních příslibů, se určí jako maximální částka, která by mohla být čerpána, pokud by vlastní závazky protistrany byly splatné během 30 kalendářních dnů nebo pokud by měl být během tohoto období dodržen předem stanovený smluvní harmonogram čerpání.

3. Maximální částka, kterou lze čerpat ze závazných nevyčerpaných úvěrových a likviditních příslibů během následujících 30 kalendářních dnů, se vynásobí sazbou 5 %, pokud je lze považovat za kategorii expozic z retailových vkladů.

4. Maximální částka, kterou lze čerpat ze závazných nevyčerpaných úvěrových příslibů v průběhu 30 kalendářních dnů, se vynásobí sazbou 10 %, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) nelze je považovat za kategorii expozic z retailových vkladů;
- b) byly poskytnuty klientům, kteří nejsou finančními zákazníky, včetně nefinančních podniků, ústředních vlád, centrálních bank, mezinárodních rozvojových bank a subjektů veřejného sektoru;
- c) nebyly poskytnuty za účelem nahrazení finančních prostředků klienta v situacích, kdy není možné, aby získal finanční požadavky na finančních trzích.

5. Maximální částka, kterou lze čerpat ze závazných nevyčerpaných likviditních příslibů během následujících 30 kalendářních dnů, se vynásobí sazbou ve výši 30 %, pokud splňují podmínky uvedené v odst. 4 písm. a) a b), a sazbou výši 40 %, pokud jsou poskytnuty soukromým investičním podnikům.

6. Závazná nevyčerpaná částka likviditního příslibu, který byl poskytnut sekuritizačním jednotkám pro speciální účel s cílem umožnit jim nákup jiných aktiv než cenných papírů od klientů, kteří nejsou finančními zákazníky, se vynásobí sazbou ve výši 10 % v takovém rozsahu, v jakém přesahuje objem aktiv nakupovaných v dané době od klientů a pokud maximální částka, kterou lze čerpat, je smluvně omezena na objem aktiv v dané době nakupovaných.

7. Ústřední instituce systému nebo sítě uvedených v článku 16 vynásobí sazbou odtoku ve výši 75 % financování likvidity příslibené členské úvěrové instituci, pokud tato členská úvěrová instituce může s tímto financováním likvidity zacházet jako s likvidním aktivem podle čl. 16 odst. 2. 75 % sazba odtoku se uplatní na závaznou výši jistiny likviditního financování.

8. Úvěrová instituce vynásobí maximální částku, kterou lze čerpat z jiných závazných nevyčerpaných úvěrových a likviditních příslibů v průběhu 30 kalendářních dnů, odpovídající sazbou odtoku takto:

- a) sazbou 40 % v případě úvěrových a likviditních příslibů poskytnutých úvěrovým institucím a úvěrových příslibů poskytnutých jiným regulovaným finančním institucím včetně pojišťoven a investičních podniků, subjektů kolektivního investování nebo neotevřeného investičního programu;

- b) sazbou 100 % v případě likviditních příslibů, které úvěrová instituce poskytla jiným sekuritizačním jednotkám pro speciální účel, než které jsou uvedeny v odstavci 6, a v případě ujednání, v rámci kterých se po instituci požaduje, aby nakoupila aktiva od sekuritizační jednotky pro speciální účel nebo si je s ní vyměnila;
- c) sazbou 100 % v případě úvěrových a likviditních příslibů poskytnutých finančním zákazníkům neuvedeným v písm. a) a b) a v odstavcích 1 až 7.

9. Odchylně od odstavců 1 až 8 mohou úvěrové instituce, které byly zřízeny a jsou financovány ústřední nebo regionální vládou alespoň jednoho členského státu, uplatňovat postupy stanovené v odstavcích 3 a 4 v případě úvěrových a likviditních příslibů, které jsou poskytovány podpůrným věřitelům za výhradním účelem přímo nebo nepřímo financových podpůrných úvěrů, za předpokladu, že tyto úvěry splňují požadavky pro sazby odtoku uvedené v odstavcích 3 a 4.

Jsou-li tyto podpůrné úvěry poskytovány jako průchozí úvěry prostřednictvím jiné úvěrové instituce jakožto zprostředkovatele, mohou úvěrové instituce odchylně od čl. 32 odst. 3 písm. g) uplatňovat symetrický přítok a odtok.

Podpůrné úvěry uvedené v tomto odstavci jsou k dispozici pouze osobám, které nejsou finančními zákazníky, na nekonkurenční, neziskové bázi za účelem podpory cílů veřejné politiky Unie nebo ústřední nebo regionální vlády daného členského státu. Čerpání takových příslibů je možné pouze v návaznosti na přiměřeně očekávanou poptávku po podpůrných úvěrech a až do částky takové poptávky, za předpokladu, že jsou následně podány zprávy o využití poskytnutých finančních prostředků.

10. Úvěrové instituce vynásobí sazbou 100 % veškeré odtoky likvidity vyplývající z jiných závazků splatných do 30 kalendářních dnů, než jsou závazky uvedené v člincích 23 až 31.

KAPITOLA 3

Přítok likvidity

Článek 32

Přítok

1. Přítok likvidity se posuzuje za období 30 kalendářních dnů. Obsahuje pouze smluvní přítok z expozic, které nejsou po splatnosti a u kterých instituce nemá důvod v průběhu daných 30 dní očekávat neplnění.
2. Přítoku likvidity se udělí sazba přítoku ve výši 100 %, včetně zejména následujících přítoků:
 - a) peněžní částky splatné od ústředních bank a finančních zákazníků. Pokud jde o finanční zákazníky, sazbě přítoku ve výši 100 % podléhá zejména přítok z těchto transakcí:
 - i) cenné papíry se splatností do 30 kalendářních dnů;
 - ii) transakce financování obchodu uvedené v čl. 162 odst. 3 druhém pododstavci písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013 se zbytkovou splatností kratší než 30 kalendářních dnů;
 - b) peněžní částky splatné z pozic v kapitálových nástrojích zahrnutých do hlavního indexu, pokud se likvidní aktiva nezapočítávají dvojmo. Tyto peněžní částky zahrnují peněžní částky smluvně splatné do 30 kalendářních dnů, jako jsou dividendy vyplácené v hotovosti z těchto hlavních indexů, a peněžní hotovost splatnou z takových prodaných, ale dosud nezaplacených akciových nástrojů, pokud nejsou uznány jako likvidní aktiva v souladu s hlavou III.
3. Odchylně od odstavce 2 se na přítok stanovený v tomto odstavci vztahují tyto požadavky:
 - a) peněžní částky splatné od nefinančních zákazníků za účelem platby jistiny se sníží o 50 % jejich hodnoty nebo o smluvní závazky vůči těmto zákazníkům poskytnout jim financování, podle toho, co je vyšší. Pro účely tohoto písmene nefinanční zákazníci zahrnují podniky, ústřední vlády, mezinárodní rozvojové banky a subjekty veřejného sektoru; Odchylně mohou úvěrové instituce, které obdržely příslib uvedený v čl. 31 odst. 9 za účelem toho, aby mohly poskytovat podpůrné úvěry konečnému příjemci, nebo obdržely obdobný příslib od mezinárodní rozvojové banky nebo subjektu veřejného sektoru, zohlednit přítok až do výše odtoku, kterou uplatňují na odpovídající příslib poskytovat tyto podpůrné úvěry.
 - b) peněžní částky splatné ze zajištěných půjček a transakcí na kapitálovém trhu, jak jsou definovány v čl. 192 bodech 2 a 3 nařízení (EU) č. 575/2013, zajištěné likvidními aktivy se nezohlední až do výše hodnoty těchto likvidních aktiv

snížené o srážky při ocenění použitelné podle hlavy II. Peněžní částky splatné z ostatní hodnoty nebo pokud jsou zajištěné aktivy, které se nepovažují za likvidní aktiva podle hlavy II, se zohlední v plné výši. Není povolen přítok, pokud je kolaterál použit na zajištění krátké pozice podle čl. 30 odst. 5;

- c) peněžní částky splatné z maržových úvěrů se smluvní splatností poskytnutých oproti kolaterálu tvořenému nelikvidními aktivy mohou obdržet sazbu přítoku ve výši 50 %. Takový přítok lze zohlednit pouze tehdy, pokud úvěrová instituce nepoužívá kolaterál, který původně obdržela v rámci zajištění úvěrů, k zajištění jakýchkoli krátkých pozic;
- d) splatné peněžní částky, se kterými úvěrová instituce, která je dlužní, zachází podle článku 27, s výjimkou vkladů u ústředních institucí uvedených v čl. 27 odst. 3, se vynásobí odpovídající symetrickou sazbou přítoku. Pokud odpovídající sazbu není možné zjistit, použije se sazba přítoku ve výši 5 %;
- e) kolaterálové swapy splatné do 30 kalendářních dnů vedou k přítoku ve výši, o kterou hodnota likvidity aktiv zapůjčených přesahuje hodnotu likvidity aktiv vypůjčených;
- f) pokud se kolaterál přijatý v reverzních repo operacích, vypůjčené cenné papíry nebo kolaterálové swapy, které jsou splatné v 30denním horizontu, použijí k rehypotekaci a k zajištění krátkých pozic, které je možné prodloužit na dobu delší než 30 dnů, předpokládá úvěrová instituce, že tato reverzní repa nebo ujednání o výpůjčce cenných papírů budou obnovena a nepovedou k jakémukoli přítoku hotovosti s ohledem na její potřebu pokračovat v zajišťování této krátké pozice nebo ve zpětném odkupu příslušných cenných papírů. Krátké pozice zahrnují případy, kdy na svém účtu aktiv a závazků („*matched book*“) úvěrová instituce v rámci své obchodní nebo zajišťovací strategie prodala nedávno cenný papír v přímém prodeji, a případy, kdy úvěrová instituce je krátká v určitém cenném papíru na svém účtu repo operací („*matched repo book*“), na určité dané období si cenný papír vypůjčila a na delší období jej zapůjčila;
- g) jakékoli nevyčerpané úvěrové nebo likviditní přísliby a jakékoli další přísliby přijaté od jiných subjektů, než jsou centrální banky a subjekty uvedené v článku 34, se nezohlední. Závazné nevyčerpané likviditní přísliby od centrálních bank, které jsou uznány jako likvidní aktiva podle článku 14, se nezohlední jako přítok;
- h) peněžní částky splatné z cenných papírů emitovaných samotnou úvěrovou institucí nebo přidruženým subjektem se zohlední na základě čisté hodnoty a se sazbou přítoku uplatněnou na základě sazby přítoku použitelné podle tohoto článku pro podkladové aktivum;
- i) aktiva s neurčeným datem ukončení smlouvy se zohlední v míře 20 % přítoku za předpokladu, že úvěrová instituce může na základě smlouvy odstoupit nebo požadovat platbu v průběhu 30 dnů.

4. Ustanovení odst. 3 písm. a) se nepoužije na peněžní částky splatné ze zajištěných půjček a transakcí na kapitálovém trhu, jak jsou definovány v čl. 192 bodech 2 a 3 nařízení (EU) č. 575/2013, které jsou zajištěny likvidními aktivy podle hlavy II, jak je uvedeno v odst. 3 písm. b). Přítok od uvolnění rezerv držených na oddělených účtech v souladu s regulačními požadavky na ochranu obchodních aktiv zákazníků se zohlední v plné výši za předpokladu, že tyto oddělené rezervy jsou drženy v likvidních aktivech definovaných v hlavě II.

5. Odtok a přítok očekávaný během 30 kalendářních dnů z kontraktů uvedených v příloze II nařízení (EU) č. 575/2013 se započítá na základě čisté hodnoty podle článku 21 a vynásobí se sazbou 100 % v případě čistého přítoku.

6. Úvěrové instituce nezohlední jakýkoli jiný přítok z likvidních aktiv uvedených v hlavě II než splatné platby z aktiv, které nejsou zohledněny v tržní hodnotě daného aktiva.

7. Úvěrové instituce nezohlední přítok z jakýchkoli nových závazků, které přijmou.

8. Úvěrové instituce zohledňují přítok likvidity, který obdrží ve třetích zemích, kde existují omezení převodu, nebo který je denominován v nesměnitelných měnách, pouze v rozsahu, v jakém odpovídá odtoku v dané třetí zemi nebo v dané měně.

Článek 33

Limit pro přítok

1. Úvěrové instituce omezí uznání přítoku likvidity na 75 % celkového odtoku likvidity vymezeného v kapitole 2, pokud není konkrétní přítok vyjmut podle odstavců 2, 3 nebo 4.

2. Na základě předchozího souhlasu příslušného orgánu může úvěrová instituce plně nebo částečně vyjmout z limitu uvedeného v odstavci 1 tento přítok likvidity:

- a) přítok, pokud je poskytovatel mateřským nebo dceřiným podnikem úvěrové instituce nebo jiným dceřiným podnikem stejného mateřského podniku nebo je s danou úvěrovou institucí vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS;
- b) přítok z vkladů uložených u jiných úvěrových institucí v rámci skupiny subjektů, se kterými lze zacházet podle čl. 113 odst. 6 nebo 7 nařízení (EU) č. 575/2013;
- c) přítok uvedený v článku 26 včetně přítoku z úvěrů spojených s financováním hypotečních úvěrů nebo z podpůrných úvěrů uvedených v čl. 31 odst. 9 nebo úvěrů od mezinárodní rozvojové banky nebo subjektu veřejného sektoru, které úvěrová instituce zprostředkovala.

3. S předchozím souhlasem příslušného orgánu mohou být specializované úvěrové instituce z limitu pro přítok vyjmuty, pokud jejich hlavní činností jsou leasingové a faktoringové služby, s výjimkou činností popsanych v odstavci 4, a pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 5.

4. S předchozím souhlasem příslušného orgánu mohou úvěrové instituce podléhat limitu pro přítok ve výši 90 %, pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 5 a pokud je jejich hlavní činností:

- a) financování za účelem pořízení motorových vozidel;
- b) spotřebitelské úvěry, jak jsou definovány ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES o spotřebitelských úvěrech.

5. Úvěrové instituce uvedené v odstavci 3 mohou být z limitu pro přítok vyjmuty a úvěrové instituce uvedené v odstavci 4 mohou uplatnit vyšší limit 90 %, pokud splňují tyto podmínky:

- a) jejich obchodní činnosti vykazují nižší profil rizika likvidity vzhledem k těmto faktorům:
 - i) časový harmonogram přítoku odpovídá časovému harmonogramu odtoku;
 - ii) na individuální úrovni úvěrová instituce není ve významné míře financována z retailových vkladů;
- a) na individuální úrovni podíl jejich hlavních činností uvedených v odstavci 3 nebo 4 na celkové rozvaze přesahuje 80 %;
- b) poskytnuté výjimky jsou zveřejněny ve výročních zprávách.

Příslušné orgány informují orgán EBA o tom, které specializované úvěrové instituce byly vyjmuty nebo podléhají vyššímu limitu, spolu s odůvodněním. Orgán EBA zveřejní a vede seznam specializovaných úvěrových institucí, které byly vyjmuty nebo podléhají vyššímu limitu. Orgán EBA si může vyžádat podpůrnou dokumentaci.

6. Výjimky stanovené v odstavcích 2, 3 a 4 po jejich schválení příslušným orgánem mohou být uplatněny na individuálním i na konsolidovaném základě podle čl. 2 odst. 3 písm. e).

7. Úvěrové instituce určí výši čistého odtoku likvidity v rámci uplatňování limitu přítoku podle vzorce stanoveného v příloze II tohoto nařízení.

Článek 34

Přítok ve skupině nebo v institucionálním systému ochrany

1. Odchylně od čl. 32 odst. 3 písm. g) mohou příslušné orgány na základě individuálního posouzení povolit uplatnění vyšší sazby přítoku pro nevyčerpané úvěrové nebo likviditní přísliby, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) existují důvody k očekávání vyššího přítoku i v případě kombinované tržní a idiosynkratické krize poskytovatele;
- b) protistranou je mateřský nebo dceřiný podnik dané úvěrové instituce nebo jiný dceřiný podnik téhož mateřského podniku nebo spojený s danou úvěrovou institucí vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS nebo člen téhož institucionálního systému ochrany podle čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo ústřední instituce nebo subjekt přidružený k síti nebo kooperativní skupině uvedené v článku 10 uvedeného nařízení;
- c) pokud je sazba přítoku vyšší než 40 %, protistrana odchylně od článku 31 uplatňuje odpovídající symetrickou sazbu odtoku;
- d) úvěrová instituce a protistrana jsou usazeny ve stejném členském státě.

2. Pokud jsou úvěrová instituce a úvěrová instituce, která je protistranou, usazeny v různých členských státech, mohou příslušné orgány upustit od podmínky stanovené v odst. 1 písm. d), pokud spolu s kritérii uvedenými v odstavci 1 jsou splněna následující další objektivní kritéria a) až c):

- a) poskytovatel a příjemce likvidity vykazují nízký profil rizika likvidity;
- b) existují právně závazné dohody a přísliby mezi subjekty ve skupině, pokud jde o úvěrovou nebo likviditní linku;
- c) profil rizika likvidity příjemce likvidity je náležitě zohledněn v řízení rizika likvidity poskytovatele likvidity.

Příslušné orgány spolupracují a vzájemně projednávají relevantní otázky v souladu s čl. 20 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013, aby určily, zda jsou splněna další kritéria stanovená v tomto odstavci.

3. Pokud jsou další kritéria stanovená v odstavci 2 splněna, je povoleno, aby příslušný orgán příjemce likvidity uplatnil preferenční sazbu přítoku až do výše 40 %. Souhlas obou příslušných orgánů je však vyžadován pro jakoukoli preferenční sazbu vyšší než 40 %, která se uplatní na symetrickém základě.

Pokud je povoleno uplatnění preferenční sazby přítoku vyšší než 40 %, příslušné orgány o výsledku postupu uvedeného v odstavci 2 informují orgán EBA. Příslušné orgány pravidelně přezkoumávají, zda podmínky takového vyššího odtoku jsou i nadále plněny.

HLAVA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 35

Zachování právních účinků bankovních aktiv zaručených členskými státy

1. Aktiva emitovaná úvěrovými institucemi, na které poskytla záruku ústřední vláda členského státu, se považují za aktiva úrovně 1 pouze tehdy, pokud záruka:

- a) byla poskytnuta nebo přislíbena v maximální výši před datem 30. června 2014;
- b) je přímá, výslovná, neodvolatelná a bezpodmínečná a pokrývá neschopnost splácet jistinu a úrok podle splatnosti.

2. Pokud je ručitelem regionální vláda nebo místní orgán v členském státě, zaručené aktivum se považuje za aktivum úrovně 1 pouze tehdy, pokud expozice vůči takové regionální vládě nebo místnímu orgánu jsou posuzovány jako expozice vůči jejich ústřední vládě v souladu s čl. 115 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 a pokud záruka splňuje požadavky stanovené v odstavci 1.

3. Aktiva uvedená v odstavcích 1 a 2 se i nadále považují za aktiva úrovně 1, dokud záruka zůstává v platnosti ve vztahu k příslušnému emitentovi nebo případně vůči jeho aktivům, čas od času vyměňovaným nebo nahrazovaným. Pokud se výše záruky ve prospěch emitenta nebo jeho aktiv zvýší kdykoli po datu 30. června 2014, aktiva se považují za likvidní aktiva do maximální výše záruky, která byla poskytnuta před uvedeným datem.

4. Aktiva uvedená v tomto článku podléhají stejným požadavkům použitelným podle tohoto nařízení na aktiva úrovně 1, která představují pohledávky vůči ústředním nebo regionálním vládám, místním orgánům nebo subjektům veřejného sektoru podle čl. 10 odst. 1 písm. c), nebo aktiva jimi zaručená.

5. Pokud se na úvěrovou instituci nebo její aktiva vztahuje záruční systém, považuje se za záruku pro účely tohoto článku tento celý systém.

Článek 36

Přechodná ustanovení o agenturách pro správu znehodnocených aktiv zřízených členskými státy

1. Prioritní dluhopisy, které emitovaly následující agentury pro správu znehodnocených aktiv zřízené členskými státy, se považují za aktiva úrovně 1 do 31. prosince 2023:

- a) v Irsku National Asset Management Agency (NAMA);
- b) ve Španělsku Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria, S.A. (SAREB);

- c) ve Slovinsku Společnost pro správu bankovních aktiv zřízená podle zákona o opatřeních Slovinské republiky pro posílení stability bank (MSSBA).
2. Aktiva uvedená v odstavci 1 podléhají stejným požadavkům použitelným podle tohoto nařízení na aktiva úrovně 1, která představují pohledávky vůči ústředním nebo regionálním vládám, místním orgánům nebo subjektům veřejného sektoru podle čl. 10 odst. 1 písm. c), nebo aktiva jimi zaručená.

Článek 37

Přechodná ustanovení pro sekuritizace zajištěné úvěry na obytné nemovitosti

1. Odchylně od článku 13 se sekuritizace emitované před 1. říjnem 2015 v případě, že podkladovými expozicemi jsou úvěry na obytné nemovitosti podle čl. 13 odst. 2 písm. g) bodu i), považují za aktiva úrovně 2B, pokud splňují všechny požadavky uvedené v článku 13 kromě požadavků na poměr výše úvěru k hodnotě nemovitosti nebo na poměr výše úvěru k výši příjmu stanovené v uvedeném čl. 13 odst. 2 písm. g) bodu i).
2. Odchylně od článku 13 se sekuritizace emitované po 1. říjnu 2015 v případě, že podkladovými expozicemi jsou úvěry na obytné nemovitosti podle čl. 13 odst. 2 písm. g) bodu i), které nesplňují požadavky na průměrnou výši poměru úvěru k hodnotě nemovitosti nebo na poměr výše úvěru k výši příjmu stanovené v uvedeném bodu, považují za aktiva úrovně 2B do 1. října 2025 za předpokladu, že podkladové expozice zahrnují úvěry na obytné nemovitosti, na které se v okamžiku jejich poskytnutí nevztahovaly vnitrostátní právní předpisy upravující limity poměru výše úvěru k k výši příjmu a že tyto úvěry na obytné nemovitosti byly poskytnuty kdykoli před 1. říjnem 2015.

Článek 38

Přechodné ustanovení o zavedení ukazatele krytí likvidity

1. V souladu s čl. 460 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 se zavede ukazatel krytí likvidity stanovený v článku 4 takto:
- a) 60 % požadavku krytí likvidity od 1. října 2015;
 - b) 70 % od 1. ledna 2016;
 - c) 80 % od 1. ledna 2017;
 - d) 100 % od 1. ledna 2018.
2. V souladu s čl. 412 odst. 5 nařízení (EU) č. 575/2013 mohou členské státy nebo příslušné orgány požadovat, aby úvěrové instituce s vnitrostátním povolením nebo podskupiny takových úvěrových institucí plnily vyšší požadavek krytí likvidity až do úrovně 100 %, dokud nebude plně zaveden minimální standard ve výši 100 % v souladu s tímto nařízením.

Článek 39

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. října 2015.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. října 2014.

Za Komisi

předseda

José Manuel BARROSO

PŘÍLOHA I

Vzorce pro určení složení rezervy v oblasti likvidity

1. Složení své rezervy v oblasti likvidity podle článku 17 určí úvěrové instituce pomocí vzorců stanovených v této příloze.
2. Výpočet rezervy v oblasti likvidity: ke dni výpočtu se rezerva úvěrové instituce v oblasti likvidity rovná:
 - a) výši aktiv úrovně 1; plus
 - b) výši aktiv úrovně 2 A; plus
 - c) výši aktiv úrovně 2B;minus nižší hodnota z(e):
 - d) součtu a), b) a c); nebo
 - e) „výše přebytku likvidních aktiv“ vypočtené v souladu s body 3 a 4 této přílohy.
3. Výše „přebytku likvidních aktiv“: tato částka se skládá ze zde definovaných složek:
 - a) upravená výše aktiv úrovně 1 tvořených nekrytými dluhopisy, která se rovná hodnotě všech likvidních aktiv úrovně 1 bez krytých dluhopisů úrovně 1, která by úvěrová instituce držela po uskutečnění zajištěné transakce financování, zajištěné úvěrové transakce, výměny aktiv nebo transakce s deriváty zajištěnými kolaterálem, která jsou splatná do 30 kalendářních dnů od data výpočtu a kdy si úvěrová instituce a protistrana vymění likvidní aktiva alespoň v jedné fázi obchodu;
 - b) upravená výše krytých dluhopisů úrovně 1, která se rovná hodnotě všech krytých dluhopisů úrovně 1 po srážce při ocenění, které by úvěrová instituce držela po uskutečnění zajištěné transakce financování, zajištěné úvěrové transakce, výměny aktiv nebo transakce s deriváty zajištěnými kolaterálem, která jsou splatná do 30 kalendářních dnů od data výpočtu a kdy si úvěrová instituce a protistrana vymění likvidní aktiva alespoň v jedné fázi obchodu;
 - c) upravená výše aktiv úrovně 2 A, která se rovná hodnotě všech aktiv úrovně 2 A po srážce při ocenění, která by úvěrová instituce držela po uskutečnění zajištěné transakce financování, zajištěné úvěrové transakce, výměny aktiv nebo transakce s deriváty zajištěnými kolaterálem, která jsou splatná do 30 kalendářních dnů od data výpočtu a kdy si úvěrová instituce a protistrana vymění likvidní aktiva alespoň v jedné fázi obchodu;
 - d) upravená výše aktiv úrovně 2B, která se rovná hodnotě všech aktiv úrovně 2B po srážce při ocenění, která by úvěrová instituce držela po uskutečnění zajištěné transakce financování, zajištěné úvěrové transakce, výměny aktiv nebo transakce se zajištěnými deriváty, která jsou splatná do 30 kalendářních dnů od data výpočtu a kdy si úvěrová instituce a protistrana vymění likvidní aktiva alespoň v jedné fázi obchodu.
4. Výpočet „výše přebytku likvidních aktiv“: tato částka se rovná:
 - a) upravené výši aktiv úrovně 1 tvořených nekrytými dluhopisy; plus
 - b) upravené výši krytých dluhopisů úrovně 1; plus
 - c) upravené výši aktiv úrovně 2 A; plus
 - d) upravené výši aktiv úrovně 2B;minus nižší hodnota z(e):
 - e) součtu a), b), c) a d);
 - f) 100/30 krát a);
 - g) 100/60 krát součet a) a b);
 - h) 100/85 krát součet a), b) a c).

5. Složení rezervy v oblasti likvidity po zohlednění uskutečnění zajištěné transakce financování, zajištěné úvěrové transakce, výměny aktiv nebo transakce s deriváty zajištěnými kolaterálem a použití výše uvedených limitů v souladu s článkem 17, se stanoví takto:

a'' (upravená výše aktiv úrovně 1 tvořených nekrytými dluhopisy po použití limitu)

= a (upravená výše aktiv úrovně 1 tvořených nekrytými dluhopisy před použitím limitu)

b'' (upravená výše aktiv úrovně 1 tvořených krytými dluhopisy po použití limitu)

= $\text{MIN}(b, a70/30)$

kde b = upravená výše aktiv úrovně 1 tvořených krytými dluhopisy před použitím limitu

c'' (upravená výše aktiv úrovně 2 A po použití limitu)

= $\text{MIN}(c, (a + b'')40/60, \text{MAX}(a70/30 - b'', 0))$

kde c = upravená výše aktiv úrovně 2 A před použitím limitu

d'' (upravená výše aktiv úrovně 2B po použití limitu)

= $\text{MIN}(d, (a + b'' + c'')15/85, \text{MAX}((a + b'')40/60 - c'', 0), \text{MAX}(70/30a - b'' - c'', 0))$

kde d = upravená výše aktiv úrovně 2B před použitím limitu

PŘÍLOHA II

Vzorec pro výpočet čistého odtoku likvidity

NLO = čistý odtok likvidity

TO = odtoky celkem

TI = přítoky celkem

FEI = plně vyjmuté přítoky

IHC = přítoky podléhající vyššímu limitu ve výši 90 % odtoků

IC = přítoky podléhající limitu ve výši 75 % odtoků

Čistý odtok likvidity se rovná odtokům celkem minus snížení pro plně vyjmuté přítoky minus snížení pro přítoky podléhající vyššímu limitu ve výši 90 % minus snížení pro přítoky podléhající limitu ve výši 75 %.

$$\text{NLO} = \text{TO} - \text{MIN}(\text{FEI}, \text{TO}) - \text{MIN}(\text{IHC}, 0,9 * \text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI}, 0)) - \text{MIN}(\text{IC}, 0,75 * \text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI} - \text{IHC}/0,9, 0))$$

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2015/62**ze dne 10. října 2014,****kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 456 odst. 1 písm. j) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Od 1. ledna 2015 budou instituce povinny zveřejňovat pákový poměr vypočítaný podle článku 429 nařízení (EU) č. 575/2013 a před tímto datem je Komisi svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci, kterým se změní míra expozice a hodnota kapitálu pro výpočet pákového poměru, a napravit tak jakékoli nedostatky zjištěné na základě zpráv předložených institucemi.
- (2) Mezi udávanými pákovými poměry uvedenými v čl. 429 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 byly zaznamenány rozdíly z důvodu odlišného výkladu ze strany jednotlivých institucí, pokud jde o odečet kolaterálu při financování cenných papírů a repo obchodech. Tyto rozdíly ve výkladu a podávání zpráv se projevíly poté, co Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) zveřejnil dne 4. března 2014 analytickou zprávu.
- (3) Vzhledem k tomu, že ustanovení nařízení (EU) č. 575/2013 odrážela ustanovení norem rámce Basilej, jsou řešení nalezená pro nedostatky předpisů tohoto rámce vhodná také pro řešení odpovídajících nedostatků příslušných ustanovení tohoto nařízení.
- (4) Basilejský výbor přijal dne 14. ledna 2014 revidované znění předpisů o pákovém poměru, které obsahuje zejména dodatečná opatření týkající se měření a odečtu repo obchodů a transakcí s financováním cenných papírů. Uvedení ustanovení nařízení (EU) č. 575/2013 týkajících se výpočtu pákového poměru do souladu s mezinárodně dohodnutými předpisy by mělo řešit odlišný výklad ze strany jednotlivých institucí, pokud jde o odečet kolaterálu při financování cenných papírů a repo obchodech, a mělo by posílit mezinárodní srovnatelnost a vytvořit rovné podmínky pro instituce, které jsou usazeny v Unii a fungují na mezinárodní úrovni.
- (5) Clearing prováděný prostřednictvím ústřední protistrany podle hlavního modelu běžně používaného v Unii vede k dvojímu započtení páky do míry expozic instituce, která slouží jako člen clearingového systému.
- (6) Clearing transakcí s financováním cenných papírů, zejména repo obchodů, prostřednictvím způsobilých ústředních protistran může přinést velké výhody, jako je mnohostranné vzájemné započtení a důsledné postupy řízení kolaterálu, které posilují finanční stabilitu. Mělo by proto být umožněno odečítat hotovostní pohledávky a platby za repo obchody a reverzní repo obchody se stejnou způsobilou ústřední protistranou.
- (7) Repo obchody, které je možné kdykoli ukončit, pokud je splněna dohodnutá lhůta pro odvolání, by měly být považovány za operace s danou splatností, která je rovna lhůtě pro odvolání, a mělo by se mít za to, že je splněn „tentýž daný termín konečného vypořádání“, tak aby tyto operace byly způsobilé k odečtení hotovostních pohledávek a plateb za repo operace a reverzní repo operace se stejnou protistranou.
- (8) Revidovaný pákový poměr by měl vést k přesnějšímu měření páky a měl by přiměřeným způsobem omezovat hromadění páky v institucích usazených v Unii.
- (9) Podávání zpráv o pákovém poměru na konci čtvrtletního období v daném časovém bodě uvádí pákový poměr lépe do souladu s vykazováním solventnosti než podávání zpráv na základě tříměsíčního průměru.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

- (10) Použití hrubé pomyslné hodnoty pro písemné úvěrové zajištění vydané institucí odráží páku vhodněji, než použije-li se pro tyto nástroje metoda ocenění podle tržní hodnoty.
- (11) Rozsah konsolidace pro výpočet pákového poměru by měl být uveden do souladu s regulačním rozsahem konsolidace používané ke stanovení rizikově vážených kapitálových poměrů.
- (12) Změny zavedené tímto nařízením by měly vést k lepší srovnatelnosti pákových poměrů zveřejňovaných institucemi a měly by pomoci zabránit tomu, aby účastníci trhu dostávali zavádějící informace, pokud jde o skutečnou páku institucí. Je proto nezbytné, aby toto nařízení vstoupilo v platnost co nejdříve.
- (13) Nařízení (EU) č. 575/2013 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 575/2013 se mění takto:

- 1) Článek 429 se nahrazuje tímto:

„Článek 429

Výpočet pákového poměru

1. Instituce vypočítají svůj pákový poměr podle metodiky stanovené v odstavcích 2 až 13.
2. Pákový poměr se vypočítá jako hodnota kapitálu instituce dělená celkovou mírou expozic dané instituce a vyjadřuje se v procentech.

Instituce vypočítávají pákový poměr k referenčnímu datu vykázaní.

3. Pro účely odstavce 2 je hodnotou kapitálu hodnota kapitálu tier 1.
4. Celková míra expozic je součet hodnot expozic:
 - a) aktiv uvedených v odstavci 5, pokud nebyly odečteny při stanovování hodnoty kapitálu uvedené v odstavci 3;
 - b) derivátů uvedených v odstavci 9;
 - c) navýšení pro úvěrové riziko protistrany týkající se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů včetně těch, které jsou podrozvahovými položkami uvedenými v článku 429b;
 - d) podrozvahových prvků uvedených v odstavci 10.
5. Instituce určí hodnotu expozic pro aktiva, kromě smluv uvedených v příloze II a úvěrových derivátů, v souladu s těmito zásadami:
 - a) hodnotami expozic pro aktiva se rozumí hodnoty expozic podle čl. 111 odst. 1 první věty;
 - b) nabytý fyzický nebo finanční kolaterál, nabyté záruky nebo snižování úvěrového rizika se nepoužijí ke snížení hodnot expozic aktiv;
 - c) úvěry se nesnižují o vklady;
 - d) repo obchody, půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit, transakce s delší dobou vypořádání a maržové obchody se neodečítají.

6. Instituce mohou z míry expozic stanovených v odstavci 4 tohoto článku odečíst částky odečtené z kmenového kapitálu tier 1 v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. d).

7. Příslušné orgány mohou instituci udělit svolení, aby do míry expozic nezahrnovala expozice, které mohou využít zacházení stanoveného v čl. 113 odst. 6. Příslušné orgány mohou toto svolení udělit pouze tehdy, pokud jsou splněny všechny podmínky stanovené v čl. 113 odst. 6 písm. a) až e) a pokud udělily souhlas stanovený v čl. 113 odst. 6.

8. Odchylně od odst. 5 písm. d) mohou instituce určit hodnotu expozice hotovostních pohledávek a plateb zahrnutých do repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů se stejnou protistranou na základě čisté hodnoty pouze tehdy, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) transakce mají tentýž daný termín konečného vypořádání;
- b) právo započítat částky, které dluží protistraně, vůči částkám, které je dlužna protistrana, je právně vymahatelné ve všech těchto situacích:
 - i) za běžného fungování;
 - ii) v případě selhání, platební neschopnosti nebo konkursu;
- c) protistrany mají v úmyslu provést čisté vypořádání závazků, realizovat aktiva a současně vypořádat závazky nebo se na transakce vztahuje mechanismus vypořádání, jehož výsledek funkčně odpovídá čistému vypořádání.

Pro účely písmene c) prvního pododstavce výsledek mechanismu vypořádání funkčně odpovídá čistému vypořádání tehdy, pokud se ke dni vypořádání čistý výsledek peněžních toků transakcí v rámci tohoto mechanismu rovná jediné čisté částce v rámci čistého vypořádání.

9. Instituce určují hodnoty expozic u smluv uvedených v příloze II a úvěrových derivátů, včetně těch, které jsou podrozvahovými položkami, v souladu s článkem 429a.

10. Instituce určují hodnoty expozic podrozvahových položek s výjimkou smluv uvedených v příloze II, úvěrových derivátů, repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů v souladu s čl. 111 odst. 1. Instituce však nesníží nominální hodnotu těchto položek specifickými úpravami o úvěrové riziko.

V souladu s čl. 166 odst. 9, pokud se některý příslib vztahuje k prodloužení jiného příslibu, použije se nižší ze dvou konverzních faktorů spojených s jednotlivými přísliby. Na hodnotu expozice podrozvahových položek s nízkým rizikem uvedených v čl. 111 odst. 1 písm. d) se vztahuje horní hranice ve výši 10 % jejich nominální hodnoty.

11. Instituce, která je členem clearingového systému způsobilé ústřední protistrany, může z výpočtu míry expozic vyloučit obchodní expozice následujících položek, za podmínky, že je u těchto obchodních expozic prováděn clearing prostřednictvím těchto způsobilých ústředních protistran a že současně splňují podmínky stanovené v čl. 306 odst. 1 písm. c):

- a) smlouvy uvedené v příloze II;
- b) úvěrové deriváty;
- c) repo obchody;
- d) půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit;
- e) transakce s delší dobou vypořádání;
- f) maržové obchody.

12. Pokud instituce, která je členem clearingového systému způsobilé ústřední protistrany, poskytne této způsobilé ústřední protistraně záruku za plnění klienta, jenž přímo vstupuje do derivátových transakcí se způsobilou ústřední protistranou, zahrne do míry expozic expozici, která je výsledkem záruky jako derivátová expozice pro klienta v souladu s článkem 429a.

13. Pokud se podle vnitrostátních všeobecně přijímaných účetních zásad aktiva ve svěřenecké správě zaúčtovávají v rozvaze podle článku 10 směrnice 86/635/EHS, je možné tato aktiva z celkové míry expozic pro účely pákového poměru vyjmout, pokud splňují kritéria pro nezaúčtování stanovená v mezinárodním účetním standardu (IAS) 39 podle nařízení (ES) č. 1606/2002, a případně kritéria pro vynětí z konsolidace stanovená v mezinárodním standardu účetního výkaznictví (IFRS) 10 podle nařízení (ES) č. 1606/2002.

14. Příslušné orgány mohou instituci povolit, aby z míry expozic vyloučila expozice, které splňují všechny tyto podmínky:

- a) jsou expozicemi vůči subjektu veřejného sektoru;
- b) zachází se s nimi v souladu s čl. 116 odst. 4;
- c) vyplývají z vkladů, které musí instituce na základě právní povinnosti převést na subjekt veřejného sektoru uvedený v písmenu a) pro účely financování investic obecného zájmu.“

2) Doplnují se nové články 429a a 429b, které znějí:

„Článek 429a

Hodnota expozice derivátů

1. Instituce určují hodnoty expozic u smluv uvedených v příloze II a úvěrových derivátů, včetně těch, které jsou podrozvahovými položkami, metodou stanovenou v článku 274. Instituce určí potenciální budoucí úvěrové expozice pro úvěrové deriváty pomocí čl. 299 odst. 2 písm. a).

Při určování potenciální budoucí úvěrové expozice u úvěrových derivátů uplatní instituce zásady stanovené v čl. 299 odst. 2 písm. a) na všechny své úvěrové deriváty, nikoliv pouze na deriváty, které jsou zařazeny do obchodního portfolia.

Při určování hodnoty expozice instituce mohou zohlednit dopady smluv o novaci a ostatních dohod o započtení v souladu s článkem 295. Křížové započtení se neuplatňuje. Instituce však mohou započítávat v rámci kategorie produktů uvedené v čl. 272 bodě 25 písm. c) a úvěrových derivátů, pokud se na ně vztahují dohody o smluvním křížovém započtení uvedené v čl. 295 písm. c).

2. Pokud poskytnutí kolaterálu souvisejícího s derivátovými smlouvami snižuje množství aktiv v rámci použitelného účetního rámce, instituce provede reverzi tohoto snížení.

3. Pro účely odstavce 1 instituce mohou odečíst variační marži, kterou obdržely v hotovosti od protistrany, z podílu současných reprodukčních nákladů hodnoty expozice, pokud podle použitelného účetního rámce nebyla variační marže již uznána pro snížení hodnoty expozice a pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) v případě obchodů, u nichž není prováděn clearing prostřednictvím způsobilých ústředních protistran, není hotovost, kterou obdržela přijímající protistrana, oddělena;
- b) variační marže je vypočítávána a vyměňována denně na základě oceňování derivátových pozic podle tržní hodnoty;
- c) variační marže obdržená v hotovosti je ve stejné měně jako vypořádání derivátových smluv;
- d) vyměňovaná variační marže je úplnou částkou, která by byla nezbytná k celkovému zániku expozice na základě oceňování podle tržní hodnoty, pokud jde o deriváty, na něž se vztahují limity a minimální hodnoty převodu použitelné u protistrany;
- e) na derivátovou smlouvu a variační marži mezi institucí a protistranou smlouvy se vztahuje jediná dohoda o započtení, se kterou může instituce zacházet jako s faktorem snižujícím riziko v souladu s článkem 295.

Pro účely písmene c) prvního pododstavce platí, že pokud se na derivátovou smlouvu vztahuje kvalifikovaná rámcová dohoda o započtení, měnou započtení se rozumí jakákoli měna započtení specifikovaná v derivátové smlouvě, řídící kvalifikované rámcové dohodě o započtení nebo příloze ke kvalifikované rámcové dohodě o započtení týkající se úvěrové podpory.

Pokud podle použitelného účetního rámce instituce uzná variační marži zaplacenou v hotovosti protistraně jako pohledávku, může tuto pohledávku vyloučit z míry expozic za předpokladu, že jsou splněny podmínky v bodech a) až e).

4. Pro účely odstavce 3 platí toto:

- a) odečtení obdržené variační marže je omezeno na kladnou část současných reprodukčních nákladů hodnoty expozic;
- b) instituce nepoužije variační marži obdrženou v hotovosti ke snížení částky potenciální budoucí úvěrové expozice, a to ani pro účely čl. 298 odst. 1 písm. c) bodu ii).

5. Kromě zacházení stanoveného v odstavci 1 instituce u písemných úvěrových derivátů zahrnou do hodnoty expozice efektivní pomyslné částky, na které odkazují písemné úvěrové deriváty snížené o veškeré záporné změny reálné hodnoty, které byly začleněny do kapitálu tier 1, pokud jde o písemné úvěrové deriváty. Výsledná hodnota expozic může být dále snížena o efektivní pomyslné částky zakoupených úvěrových derivátů se stejným referenčním jménem za předpokladu, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) v případě úvěrových derivátů na jedno jméno musí být zakoupené úvěrové deriváty na referenční jméno, které je na stejné úrovni jako podkladový referenční závazek písemného úvěrového derivátu nebo je mu podřízeno, a úvěrová událost na nadřazeném referenčním aktivu povede k úvěrové události na podřízeném aktivu;
- b) pokud instituce zakoupí zajištění na skupinu referenčních jmen, zakoupené zajištění může kompenzovat prodané zajištění na skupinu referenčních jmen pouze tehdy, pokud je skupina referenčních nástrojů a míra podřízenosti v obou transakcích totožná;
- c) zbývající doba splatnosti zakoupených úvěrových derivátů je rovna zbývající době splatnosti písemných úvěrových derivátů nebo delší;
- d) při určování dodatečné hodnoty expozic písemných úvěrových derivátů je pomyslná částka zakoupených úvěrových derivátů snížena o veškeré kladné změny reálné hodnoty, které byly začleněny do kapitálu tier 1, pokud jde o zakoupené úvěrové deriváty;
- e) u tranšovaných produktů jsou úvěrové deriváty zakoupené jako zajištění na referenční závazek, který je na stejné úrovni jako podkladový referenční závazek písemného úvěrového derivátu.

Pokud pomyslná částka písemného úvěrového derivátu není snížena o pomyslnou částku zakoupeného úvěrového derivátu, instituce mohou odečíst jednotlivé potenciální budoucí expozice tohoto písemného úvěrového derivátu od celkové potenciální budoucí expozice určené v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, případně ve spojení s čl. 274 odst. 2 nebo čl. 299 odst. 2 písm. a). V případě, že potenciální budoucí úvěrová expozice bude určena ve spojení s čl. 298 odst. 1 písm. c) bodem ii), hodnota PCE_{gross} může být snížena o jednotlivé potenciální budoucí expozice písemných úvěrových derivátů, aniž by došlo k úpravám poměru čistý/hrubý (NGR).

6. Instituce nesníží efektivní pomyslnou částku písemného úvěrového derivátu v případě, že zakoupí úvěrové zajištění prostřednictvím swapu veškerých výnosů a obdržené čisté platby eviduje jako čistý příjem, avšak v evidenci nezohledňuje žádné snížení hodnoty písemného úvěrového derivátu, které se odráží v kapitálu tier 1.

7. V případě zakoupených úvěrových derivátů na skupinu referenčních nástrojů mohou instituce uznat snížení v souladu s odstavcem 5 týkající se písemných úvěrových derivátů na jednotlivá referenční jména pouze tehdy, pokud zakoupené zajištění z ekonomického hlediska odpovídá zakoupení samostatného zajištění pro jednotlivá jména ve skupině. Pokud instituce zakoupí úvěrový derivát pro skupinu referenčních jmen, může uznat snížení pro skupinu písemných úvěrových derivátů pouze tehdy, pokud je skupina referenčních nástrojů a míra podřízenosti v obou transakcích totožná.

8. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou instituce použít metodu stanovenou v článku 275 k určení hodnoty expozice u smluv uvedených v příloze II bodech 1 a 2 pouze tehdy, pokud tuto metodu používají také ke stanovení hodnoty expozice u těchto smluv pro účely splnění požadavků na kapitál uvedených v článku 92.

Pokud instituce použijí metodu stanovenou v článku 275, nesníží míru expozic o částku variační marže obdrženou v hotovosti.

Článek 429b

Navýšení pro úvěrové riziko protistrany týkající se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů

1. Kromě hodnoty expozic repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů včetně těch, které jsou podrozvahovými položkami v souladu s čl. 429 odst. 5, instituce zahrnou do míry expozic navýšení pro úvěrové riziko protistrany stanovené v souladu s odstavci 2 nebo případně 3 tohoto článku.

2. Pro účely odstavce 1 se v případě transakcí s protistranou, na něž se nevztahuje rámcová dohoda o započtení, která splňuje podmínky stanovené v článku 206, určí navýšení (E_i^*) individuálně pro jednotlivé transakce podle tohoto vzorce:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

kde:

E_i je reálná hodnota cenných papírů nebo hotovosti zapůjčených protistraně v rámci transakce i ;

C_i je reálná hodnota hotovosti nebo cenných papírů obdržených od protistrany v rámci transakce i .

3. Pro účely odstavce 1 se v případě transakcí s protistranou, na něž se vztahuje rámcová dohoda o započtení, která splňuje podmínky stanovené v článku 206, určí navýšení pro tyto transakce (E_i^*) individuálně na základě jednotlivých dohod podle tohoto vzorce:

$$E_i^* = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right)\right\}$$

kde:

E_i je reálná hodnota cenných papírů nebo hotovosti zapůjčených protistraně v rámci transakcí, na něž se vztahuje rámcová dohoda o započtení i ;

C_i je reálná hodnota hotovosti nebo cenných papírů obdržených od protistrany na základě rámcové dohody o započtení i .

4. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou instituce použít metodu stanovenou v článku 222, za podmínky uplatnění příslušné rizikové váhy s horní hranicí ve výši 20 %, ke stanovení navýšení pro repo obchody, půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit, transakce s delší dobou vypořádání a maržové obchody včetně těch, které jsou podrozvahovými položkami. Instituce mohou tuto metodu použít pouze tehdy, pokud ji používají také ke stanovení hodnoty expozice těchto transakcí pro účely splnění požadavků na kapitál uvedených v článku 92.

5. Pokud použitelný účetní rámec umožňuje použít u repo obchodů odbytové účetnictví, provede instituce reverzi všech účetních zápisů souvisejících s prodejem.

6. Pokud instituce jedná v rámci repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů včetně těch, které jsou podrozvahovými položkami, jako zmocněnec mezi jejich dvěma stranami, platí toto:

- a) pokud instituce poskytuje zákazníkovi nebo protistraně zabezpečení či záruku, které jsou omezeny na rozdíl mezi hodnotou cenných papírů nebo hotovosti, jež zapůjčil zákazník, a hodnotou kolaterálu, který poskytl dlužník, zahrne do míry expozic pouze navýšení stanovené v souladu s odstavci 2 nebo případně 3;
- b) pokud instituce neposkytuje žádné ze zapojených stran zabezpečení či záruku, transakce nebude zahrnuta do míry expozic;
- c) pokud je instituce ekonomicky vystavena podkladovým cenným papírům nebo hotovosti v rámci transakce, která je mimo rámec expozice, na niž se vztahuje navýšení, zahrne do míry expozic také expozici, která se rovná plné částce cenných papírů nebo hotovosti.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. října 2014.

Za Komisi
předseda
José Manuel BARROSO

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2015/63**ze dne 21. října 2014,****kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 103 odst. 7 a 8 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 2014/59/EU vyžaduje, aby členské státy zavedly mechanismy financování k řešení krizí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly účinně uplatňovat nástroje a pravomoci k řešení krize. Tyto mechanismy financování k řešení krizí by měly mít k dispozici odpovídající finanční zdroje, které by umožnily účinné fungování rámce pro řešení krizí, a proto by měly být oprávněny vybírat od institucí povolených na jejich území, včetně poboček v Unii (dále jen „instituce“) příspěvky předem.
- (2) Členské státy jsou povinny vybírat příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí nejen od institucí, ale podle čl. 103 odst. 1 uvedené směrnice též od poboček v Unii. Pravomoc Komise přijímat akty v přenesené pravomoci podle čl. 103 odst. 7 a 8 uvedené směrnice se vztahuje i na pobočky v Unii. Avšak vzhledem k tomu, že v souladu s článkem 47 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽²⁾ spadají požadavky obezřetnosti pro pobočky úvěrových institucí třetích zemí a zacházení s těmito pobočkami z hlediska dohledu do odpovědnosti členských států, není u mnohých parametrů pro úpravu podle rizikového profilu stanovených v tomto nařízení v přenesené pravomoci vhodné, aby se přímo vztahovaly na pobočky v Unii. Proto, ačkoli pobočky v Unii nespádají do oblasti působnosti tohoto nařízení, mohou být předmětem zvláštního režimu, který Komise vypracuje v příštím aktu v přenesené pravomoci.
- (3) Podle článků 6, 15, 16, 95 a 96 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽³⁾ nepodléhají určité investiční podniky s povolením provozovat pouze omezené služby a činnosti jistým kapitálovým požadavkům a požadavkům na likviditu nebo od nich mohou být osvobozeny. V důsledku toho by se na ně mnohé parametry, které je třeba stanovit pro úpravu podle rizikového profilu, nevztahovaly. Protože členské státy podléhají podle čl. 103 odst. 1 směrnice 2014/59/EU povinnosti vybírat od těchto investičních podniků příspěvky předem, je vhodné ponechat pravomoc zavést úpravu příspěvků podle rizikového profilu členským státům, aby tyto podniky nebyly neúměrně zatěžovány. Uvedené investiční podniky by proto neměly spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení.
- (4) Podle čl. 102 odst. 1 směrnice 2014/59/EU by členské státy měly v období od vstupu uvedené směrnice v platnost do 31. prosince 2024 zajistit, aby finanční prostředky v jejich mechanismech financování dosáhly výše nejméně 1 % hodnoty pojištěných vkladů všech institucí povolených na jejich území. Během tohoto období by příspěvky do mechanismů financování měly být co nejrovnoměrněji rozloženy v čase, dokud nebude dosaženo cílové úrovně, přičemž se zohlední fáze hospodářského cyklu a dopad, který mohou mít procyklické příspěvky na finanční pozici přispívajících institucí.
- (5) Ustanovení čl. 103 odst. 1 směrnice 2014/59/EU vyžaduje, aby za účelem dosažení cílové úrovně uvedené v článku 102 byly příspěvky vybírány nejméně jednou ročně. Podle čl. 103 odst. 2 směrnice 2014/59/EU by

⁽¹⁾ Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

roční příspěvek měl odrážet velikost instituce, neboť by se měl zakládat na pevné částce stanovené na základě závazků dané instituce („základní roční příspěvek“); zadruhé odráží úroveň rizika příslušných činností instituce, neboť základní roční příspěvek by měl být uzpůsoben v poměru k rizikovému profilu dané instituce („dodatečná úprava podle rizikového profilu“). Velikost instituce je prvním ukazatelem rizika, které instituce představuje. Čím větší instituce je, tím je pravděpodobnější, že orgán příslušný k řešení krize by v případě problémů měl za to, že je ve veřejném zájmu, aby její krizi řešil a k zajištění účinného uplatňování nástrojů k řešení krize použil mechanismus financování.

- (6) K vyjasnění toho, jak by orgány příslušné k řešení krize měly upravit příspěvky v poměru k rizikovému profilu institucí, je nutné určit soubory ukazatelů rizik a jednotlivé ukazatele rizik, které by se měly ke stanovení rizikového profilu institucí použít, mechanismus pro použití úpravy základního ročního příspěvku podle rizikového profilu a základní roční příspěvek jako výchozí bod pro úpravu podle rizikového profilu. Zmíněné prvky, jež by měly doplnit kritéria rizik stanovená v čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU, by měly být zavedeny tak, aby se zabránilo nejednotnému přístupu členských států k výpočtu příspěvků do jejich příslušných mechanismů financování k řešení krizí, a tím se zachovaly rovné podmínky mezi členskými státy a silný vnitřní trh. To umožní, aby příspěvky placené institucemi do mechanismů financování k řešení krizí byly pro jednotlivé druhy bank srovnatelné a předvídatelné, což je důležitou součástí rovných podmínek na vnitřním trhu.
- (7) V čl. 5 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ⁽¹⁾ se stanoví, že výbor pro řešení krizí (dále jen „výbor“) zřízený podle čl. 42 odst. 1 uvedeného nařízení se považuje pro účely uvedeného nařízení a směrnice 2014/59/EU za relevantní vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize, pokud tento výbor plní úkoly a vykonává pravomoci, které má podle uvedené směrnice plnit nebo vykonávat vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize. Vzhledem k tomu, že čl. 70 odst. 7 nařízení (EU) č. 806/2014 zmocňuje výbor, aby vypočítal příspěvky institucí do Jednotného fondu pro řešení krizí, který by od 1. ledna 2016 nahradil mechanismy financování členských států zúčastněných v jednotném mechanismu pro řešení krizí použitím tohoto nařízení založeného na čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU, pojem orgánu příslušného k řešení krize pro účely tohoto nařízení by měl zahrnovat také tento výbor.
- (8) Výpočet příspěvků na individuální úrovni by vedl v případě skupin při určování základního ročního příspěvku jednotlivých subjektů skupiny k dvojímu započtení některých závazků, protože závazky související s dohodami, jež subjekty téže skupiny uzavřely mezi sebou, by byly součástí celkových závazků, které se berou v úvahu ke stanovení základního ročního příspěvku každého subjektu skupiny. Proto by v případě skupin mělo být stanovení základního ročního příspěvku dále specifikováno, aby se zohlednila vzájemná propojenost subjektů skupiny a předešlo se dvojímu započtení expozic uvnitř skupiny. V zájmu zajištění rovných podmínek mezi subjekty, jež jsou členy jedné skupiny, a institucí, jež jsou členy téhož institucionálního systému ochrany (IPS) nebo jsou trvale přidruženy k těmž ústřednímu subjektu, by se mělo na tyto instituce vztahovat stejné zacházení.
- (9) Pro účely výpočtu základního ročního příspěvku subjektu skupiny by se do celkových závazků, které se berou v úvahu, neměly zahrnout závazky plynoucí ze smlouvy, jež daný subjekt skupiny uzavřel s jiným subjektem, jenž je členem téže skupiny. Vyloučení těchto závazků by však mělo být možné pouze, je-li každý subjekt skupiny usazen v Unii, je zahrnut v téže konsolidaci v plném rozsahu, podléhá odpovídajícím centralizovaným postupům hodnocení, měření a kontroly rizika a neexistují-li současné či předvídatelné podstatné věcné či právní překážky bránící okamžitému splacení dotčených závazků, jakmile nabudou splatnosti. Tím by se mělo zabránit tomu, aby závazky byly vyloučeny ze základu pro výpočet příspěvků v případě, že neexistují záruky, že úvěrové expozice uvnitř skupiny by byly pokryty, jestliže se finanční situace skupiny zhorší. Navíc, aby se zabránilo tomu, že vyloučením závazků uvnitř skupiny se poskytne výhoda subjektům skupiny, které na ně mají nárok, nemělo by vyloučení těchto závazků dotčeným institucím umožnit, aby využívaly systému zjednodušených příspěvků určeného pro malé instituce, i kdyby po vyloučení závazků uvnitř skupiny daná instituce podmínky pro zjednodušený systém splňovala. V zájmu zajištění rovných podmínek mezi subjekty, jež jsou členy jedné skupiny, a institucí, jež jsou členy téhož institucionálního systému ochrany (IPS) nebo jsou trvale přidruženy k těmž ústřednímu subjektu, by se na tyto instituce mělo vztahovat stejné zacházení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

- (10) Odchylně od pravidla, že výpočet příspěvků by se měl provádět na individuálním základě, v případě ústředního subjektu s přidruženými institucemi, které jsou zcela nebo částečně osvobozeny od obezřetnostních požadavků na základě vnitrostátního práva v souladu s článkem 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, by se pravidla o příspěvcích předem měla uplatnit jen na ústřední subjekt a přidružené úvěrové instituce jako celek na konsolidovaném základě, protože platební schopnost a likvidita ústředního subjektu a všech přidružených institucí se sleduje jako celek na základě konsolidované účetní závěrky těchto institucí.
- (11) Stanovení základního ročního příspěvku by se mělo rovněž dále specifikovat v případě infrastruktur finančního trhu. Některé infrastruktury finančního trhu, například ústřední protistrany nebo centrální depozitáře cenných papírů, jsou rovněž povoleny jako úvěrové instituce. Zejména některé centrální depozitáře cenných papírů poskytují služby bankovního typu, které jsou doplňkové k jejich činnosti v roli infrastruktury trhu. Centrální depozitáře cenných papírů na rozdíl od úvěrových institucí nedrží pojištěné vklady, ale většinou vnitrodenní nebo jednodenní vklady, které pocházejí z vypořádání operací s cennými papíry, jež depozitáře zajišťují pro finanční instituce nebo centrální banky. Výsledkem těchto operací zpravidla nejsou peněžní zůstatky, které by se mohly připodobnit finančním prostředkům získaným za účelem provádění bankovních činností. Protože služby bankovního typu prováděné infrastrukturami finančního trhu jsou doplňkové k jejich hlavnímu činností clearing a vypořádání, pro něž tyto subjekty podléhají přísným obezřetnostním požadavkům podle nařízení (EU) č. 648/2012⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014⁽²⁾, jakož i podle příslušných ustanovení nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU, a protože z obchodního modelu infrastruktur finančního trhu nevyplývají rizika srovnatelná s riziky úvěrových institucí, měly by se při stanovení objemu jejich celkových závazků pro účely výpočtu jejich základního ročního příspěvku brát v úvahu pouze závazky související s jejich činnostmi bankovního typu.
- (12) Účetnictví derivátů není v Unii harmonizováno ve vztahu k jednotlivým účtům a to by mohlo mít dopad na objem závazků, které se berou v úvahu pro výpočet příspěvků každé banky. Metodika pákového poměru uvedená v čl. 429 odst. 6 a 7 nařízení (EU) č. 575/2013 se vztahuje na všechny banky a zajišťuje, že tatáž derivátová smlouva, a zejména vzájemné započtení (netting) derivátových smluv, se bude brát v úvahu stejným způsobem bez ohledu na účetní rámec, kterému daná banka podléhá. Proto, aby se při určování základního ročního příspěvku zajistilo harmonizované zacházení s deriváty, které umožní srovnatelnost jejich oceňování mezi institucemi a rovné podmínky v celé Unii, by se hodnota derivátů měla určovat v souladu s čl. 429 odst. 6 a 7 nařízení (EU) č. 575/2013. Aby však byla zajištěna předvídatelnost oceňování derivátů podle nařízení (EU) č. 575/2013, mělo by být stanoveno, že takové oceňování nesmí vyústit v hodnotu, která je nižší než 75 % hodnoty dotčených derivátů určené podle příslušného účetního rámce.
- (13) Některé úvěrové instituce jsou bankami poskytujícími podporu, jejichž účelem je prosazovat cíle veřejné politiky ústřední nebo regionální vlády členského státu či místního orgánu především poskytováním podpůrných úvěrů na nesoutěžním, neziskovém základě. Úvěry, které tyto instituce poskytují, jsou přímo či nepřímo částečně zaručeny ústřední nebo regionální vládou nebo místním orgánem. Podpůrné úvěry jsou poskytovány na nesoutěžním, neziskovém základě za účelem podpory cílů veřejné politiky Unie nebo ústřední nebo regionální vlády členského státu. Podpůrné úvěry jsou někdy poskytovány prostřednictvím jiné instituce jakožto zprostředkovatele (přůchozí úvěry). V takových případech obdrží zprostředkovatelská úvěrová instituce podpůrné úvěry od mezinárodní rozvojové banky nebo subjektu veřejného sektoru a poskytne je jiným úvěrovým institucím, které by je poskytly konečným zákazníkům. Protože zprostředkovatelské úvěrové instituce předávají likviditu těchto úvěrů od původní banky poskytující podporu instituci poskytující úvěr nebo jiné zprostředkovatelské instituci, tyto závazky by neměly být zahrnuty do celkových závazků, které se pro účely výpočtu základního ročního příspěvku mají vzít v úvahu.
- (14) Ustanovení čl. 103 odst. 1 směrnice 2014/59/EU vyžaduje, aby do mechanismů financování k řešení krizí přispívaly všechny instituce. Je však třeba nalézt úměrnou a spravedlivou rovnováhu mezi povinnostmi určité instituce přispívat do mechanismu financování k řešení krizí a její velikostí, rizikovým profilem, rozsahem a složitostí jejích činností, jejím propojením s ostatními institucemi nebo finančním systémem obecně, dopadem jejího selhání na finanční trhy, na ostatní instituce, na podmínky financování nebo na širší ekonomiku, tedy pravděpodobností, že u instituce bude zahájen proces řešení krize a že k tomu bude použit mechanismus financování. Orgány příslušné k řešení krize tyto prvky zohlední v souladu s článkem 4 směrnice 2014/59/EU při rozhodování, zda by určitá instituce měla požívat zjednodušených povinností ohledně požadavků na

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).

vypracování ozdravných plánů a plánů řešení krize. Při posuzování správné rovnováhy mezi dodržováním požadavků stanovených ve směrnici 2014/59/EU a zvláštnostmi rozličných institucí podléhajících směrnici by též měla být zohledněna administrativní zátěž, která pro určité instituce a orgány příslušné k řešení krize z výpočtu ročních příspěvků vyplývá.

- (15) Malé instituce většinou nemají vysoce rizikový profil, ve srovnání s velkými institucemi jsou méně rizikové pro systém a v mnoha případech je dopad jejich selhání na širší ekonomiku menší než dopad velkých institucí. Zároveň však nelze potenciální dopad selhání malých institucí na finanční stabilitu zcela vyloučit, neboť i malé instituce mohou vytvořit systémové riziko v důsledku své úlohy v širším bankovním systému, kumulativním účinkům svých sítí nebo mohou krizi rozšířit tím, že způsobí ztrátu důvěry v bankovní systém.
- (16) S ohledem na to, že malé instituce ve většině případů nepředstavují systémové riziko a že je méně pravděpodobné, že u nich bude zahájen postup řešení krize, což ve srovnání s velkými institucemi snižuje pravděpodobnost, že budou využívat mechanismy financování k řešení krizí, měla by být metodika pro výpočet jejich ročních příspěvků do mechanismů financování k řešení krizí zjednodušena. Roční příspěvek malých institucí by měl sestávat z jednorázové částky, která se zakládá pouze na jejich základním ročním příspěvku úměrnému jejich velikosti. Taková metodika by měla umožnit poměrný systém ročních příspěvků, jelikož při určování ročních příspěvků každé instituce musí orgán příslušný k řešení krize dodržet roční cílovou úroveň mechanismu financování. Jednorázová částka tedy odráží skutečnost, že malé instituce jsou v mnoha případech méně rizikové, a umožňuje větší úpravu příspěvků velkých institucí, které jsou pro systém obecně významnější, v poměru k jejich rizikovému profilu.
- (17) K určení, které instituce se považují za malé, by se měly použít dva prahy, přičemž první práh založený na celkových závazcích (bez započtení kapitálu), od nichž jsou odečteny pojištěné vklady, by měl být nejvýše 300 milionů EUR a druhý práh založený na celkových závazcích by neměl být vyšší než 1 miliarda EUR. Druhý práh by měl zamezit větším institucím, které splňují první práh související s celkovými závazky, aby mohly těžit ze zjednodušeného systému.
- (18) V kategorii malých institucí by se mělo dále rozlišovat, protože některé jsou velmi malé, zatímco jiné se blíží maximálním prahům, které jim umožňují využívat zjednodušeného systému. Pokud by byla stanovena pouze jedna jednorázová částka, roční příspěvky velmi malých institucí by byly nepřiměřeně vysoké oproti příspěvkům malých institucí, které se blíží maximálním prahům. Současně je třeba zabránit tomu, aby zjednodušený systém způsobil nepoměrné rozdíly v ročních příspěvcích mezi největšími z malých institucí a institucemi, které nesplňují podmínky pro zjednodušený systém, neboť se nacházejí těsně nad prahy. K zabránění těmto nechtěným účinkům by proto bylo vhodné zavést systém několika kategorií malých institucí, jejichž roční příspěvky by byly stanoveny jako různé vysoké jednorázové částky. Tím by se umožnilo odstupňovat příspěvky ve zjednodušeném systému a mezi nejvyšší jednorázovou částkou a nejnižším příspěvkem vypočítaným podle metody, podle níž se základní roční příspěvek upravuje v závislosti na rizikovém profilu instituce.
- (19) Určí-li orgán příslušný k řešení krize, že malá instituce má obzvláště vysoký rizikový profil, měl by mít tento orgán možnost rozhodnout, že dotčená instituce by již neměla požívat zjednodušeného systému, ale její příspěvek by se měl místo toho vypočítat podle metody, podle níž se základní roční příspěvek upraví podle faktorů rizika jiných než velikost instituce.
- (20) Instituce uvedené v čl. 45 odst. 3 směrnice 2014/59/EU nebudou rekapitalizovány s použitím mechanismů financování k řešení krizí v souladu s články 44 a 101 směrnice 2014/59/EU, protože budou zlikvidovány ve vnitrostátním úpadečném řízení nebo jiným postupem prováděným v souladu s článkem 38, 40 nebo 42 směrnice 2014/59/EU a ukončí svou činnost. Tato řízení zajistí, aby věřitelé těchto institucí, včetně případných držitelů krytých dluhopisů, nesli ztráty způsobem, který dosahuje účelu řešení krize. Jejich příspěvky do mechanismů financování k řešení krizí by proto měly tyto zvláštnosti odrážet. Mechanismy financování k řešení krizí by však mohly být využity pro ostatní účely uvedené v článku 101 směrnice 2014/59/EU. V případě, že taková instituce použije mechanismus financování k řešení krizí pro některý z těchto účelů, orgán příslušný k řešení krize by měl mít možnost porovnat rizikový profil všech ostatních institucí, na něž se vztahuje čl. 45 odst. 3 směrnice 2014/59/EU, s profilem instituce, která využila mechanismu financování k řešení krizí, a použít metodiku stanovenou v tomto aktu v přenesené pravomoci na ty instituce, jež mají podobný nebo vyšší rizikový profil než

institute, které využily mechanismu financování k řešení krizí. Je vhodné sestavit seznam prvků, které by orgán příslušný k řešení krize měl při porovnávání rizikových profilů vzít v úvahu.

- (21) Aby se orgánům členských států příslušným k řešení krize umožnil harmonizovaný výklad kritérií stanovených v čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU, takže určování ukazatele rizik institucí pro účely výpočtu jednotlivých příspěvků do mechanismů financování k řešení krizí se bude provádět v celé Unii podobným způsobem, mělo by být poskytnuto několik souborů ukazatelů rizik a odpovídající ukazatele pro každý soubor, jež mají orgány příslušné k řešení krize při posuzování rizikového profilu institucí vzít v úvahu. K zajištění soudržnosti s postupy dohledu by ukazatele rizik měly sestávat ze současných regulačních kritérií, která jsou již dostupná nebo se právě stanovují.
- (22) Stanoví-li příslušné právní předpisy výjimky, jež instituce osvobozují od stanovování některých ukazatelů rizik na úrovni instituce, a případně za předpokladu, že příslušné orgány použití takových výjimek povolí, měly by orgány příslušné k řešení krize posoudit dotčené ukazatele na konsolidované, případně subkonsolidované úrovni, aby dosáhly souladu s postupy dohledu a zajistily, že skupiny, jež tyto výjimky využívají, nejsou nepřiměřeně penalizovány.
- (23) Aby se orgánům příslušným k řešení krize umožnil konzistentní přístup, pokud jde o význam souborů ukazatelů rizik a jednotlivých ukazatelů, jež by měly pro účely určení rizikového profilu institucí vzít v úvahu, mělo by toto nařízení rovněž stanovit relativní váhu každého souboru ukazatelů rizik i jednotlivých ukazatelů. Je však důležité, aby orgánům příslušným k řešení krize byla udělena dostatečná flexibilita při posuzování rizikového profilu institucí, aby mohly přizpůsobit uplatňování souborů ukazatelů rizik a jednotlivých ukazatelů podle zvláštností každé instituce. Jelikož toho nelze dosáhnout výhradně poskytnutím rozmezí pro posuzování rizikového profilu, ale vyžaduje to jistý stupeň volnosti v rozhodování o významu určitých ukazatelů rizik v jednotlivých případech, měla by být váha některých ukazatelů rizik pouze orientační, nebo by pro ně mělo být stanoveno rozmezí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly rozhodnout o důležitosti dotčených ukazatelů v daném případě.
- (24) Při rozhodování o významu různých ukazatelů odpovídajících jistému souboru ukazatelů by se měla v rámci souboru použít agregace určením aritmetického váženého průměru jednotlivých ukazatelů. Pokud jde o výpočet konečného složeného ukazatele rizik odpovídajícího jednotlivé instituci, aby nedocházelo ke kompenzaci mezi soubory tak, že instituce, která má poměrně dobré výsledky v několika souborech a velmi špatný výsledek jednom dalším souboru, by podle aritmetického průměru všech souborů obecně získala středně dobré hodnocení, měl by se takový výpočet zakládat na váženém geometrickém průměru jednotlivých souborů.
- (25) Rozmezí pro posuzování stupně rizika, jež instituce představuje, by mělo být takové, aby umožnilo dostatečné přizpůsobení rizikového profilu institucí podle různých souborů ukazatelů rizik a jednotlivých ukazatelů stanovených v tomto nařízení, a zároveň by mělo poskytovat dostatek jistoty a předvídatelnosti ohledně ročních částek, kterými by instituce měly podle směrnice 2014/59/EU a tohoto nařízení přispívat.
- (26) K zajištění toho, že příspěvky budou řádně placeny, je nutné upřesnit podmínky a způsoby platby. Zejména pro příspěvky, jež nejsou placeny v hotovosti, ale prostřednictvím neodvolatelných platebních příslibů podle článku 103 směrnice 2014/59/EU, je nezbytné upřesnit podíl neodvolatelných platebních příslibů, který může každá instituce použít, a druh zajištění, který je pro krytí těchto neodvolatelných platebních příslibů přijatelný, aby se orgánu příslušnému k řešení krize umožnilo při realizaci neodvolatelného platebního příslibu zajistit skutečnou platbu, narazí-li orgán příslušný k řešení krize při realizaci neodvolatelného platebního příslibu na obtíže. K zajištění toho, že roční příspěvky budou řádně placeny, je nutné udělit orgánům příslušným k řešení krize zvláštní pravomoc ukládat správní sankce a jiná správní opatření institucím, které nedodržují požadavky stanovené v tomto nařízení ohledně výpočtu a úpravy příspěvků, například za nedodržení povinnosti poskytovat informace požadované orgánem příslušným pro řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize by rovněž měl mít pravomoc uložit instituci penále, zaplatí-li dotčená instituce splatný roční příspěvek pouze z části, nezaplatí-li ho vůbec nebo nesplní-li požadavky stanovené v oznámení, které orgán příslušný k řešení krize učinil. Kromě toho je nezbytné stanovit zvláštní povinnosti týkající se sdílení informací mezi příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize.
- (27) K zajištění toho, aby úprava příspěvku podle rizikového profilu odrážela vývoj v bankovním sektoru, a tím neustále splňovala požadavky směrnice 2014/59/EU, Komise na základě zkušeností s jejím prováděním přezkoumá úpravu příspěvku podle rizikového profilu pro účely výpočtu ročních příspěvků, a zejména přiměřenost multiplikátoru úpravy podle rizikového profilu stanoveného v tomto nařízení a potřebu možného zvýšení horního limitu multiplikátoru úpravy do 1. června 2016.

- (28) Protože podle čl. 130 odst. 1 směrnice 2014/59/EU se povinnost členských států vybírat roční příspěvky od institucí povolených na jejich území použije od 1. ledna 2015, toto nařízení by se mělo použít od 1. ledna 2015,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

ODDÍL 1

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla, kterými se upřesňují:

- a) metodika výpočtu příspěvků, jež mají instituce zaplatit do mechanismů financování k řešení krizí, a metodika úpravy podle rizikového profilu institucí;
- b) povinnosti institucí týkající se jednak informací, jež mají poskytnout pro účely výpočtu příspěvků, a jednak placení příspěvků do mechanismů financování k řešení krizí;
- c) opatření zajišťující, že orgány příslušné k řešení krize ověřují, že příspěvky byly zaplacený správně.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na instituce uvedené v čl. 103 odst. 1 směrnice 2014/59/EU a definované v čl. 2 odst. 1 bodu 23. Rovněž se vztahuje na ústřední subjekt a jeho přidružené instituce na konsolidovaném základě, jsou-li přidružené instituce zcela nebo zčásti osvobozeny od obezřetnostních požadavků na základě vnitrostátního práva v souladu s článkem 10 nařízení (EU) č. 575/2013.
2. Odkazuje-li se v tomto nařízení na skupinu, měl by být v tomto pojmu zahrnut také ústřední subjekt a všechny úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu uvedené v článku 10 nařízení (EU) č. 575/2013 a jejich dceřiné podniky.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice obsažené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ⁽¹⁾ a směrnici 2014/59/EU. Pro účely tohoto nařízení se dále použijí tyto definice:

- 1) „institucemi“ se rozumějí úvěrové instituce definované v čl. 2 odst. 1 bodě 2 směrnice 2014/59/EU nebo investiční podniky definované v bodě 2 tohoto článku i ústřední subjekt a všechny úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu v souladu s článkem 10 nařízení (EU) č. 575/2013 jako celek na konsolidovaném základě, jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1;
- 2) „investičními podniky“ se rozumějí investiční podniky definované v čl. 2 odst. 1 bodě 3 směrnice 2014/59/EU, s výjimkou investičních podniků vyhovujících definici uvedené v čl. 96 odst. 1 písm. a) nebo b) nařízení (EU) č. 575/2013 nebo investičních podniků, které vykonávají činnost 8 uvedenou v oddílu A přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ⁽²⁾, ale nevykonávají činnosti 3 nebo 6 uvedené v oddílu A přílohy I dané směrnice;
- 3) „roční cílovou úrovní“ se rozumí celková hodnota ročních příspěvků, které orgán příslušný k řešení krize stanoví pro každé příspěvkové období s cílem dosáhnout cílové úrovně uvedené v čl. 102 odst. 1 směrnice 2014/59/EU;
- 4) „mechanismem financování“ se rozumí mechanismus k zajištění účinného používání nástrojů a pravomocí k řešení krize orgánem příslušným k řešení krize v souladu s čl. 100 odst. 1 směrnice 2014/59/EU;
- 5) „ročním příspěvkem“ se rozumí částka uvedená v článku 103 směrnice 2014/59/EU, kterou orgán příslušný k řešení krize vybírá za příslušné příspěvkové období pro vnitrostátní mechanismus financování od každé instituce uvedené v článku 2 tohoto nařízení;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).

- 6) „příspěvkovým obdobím“ se rozumí kalendářní rok;
- 7) „orgánem příslušným k řešení krize“ se rozumí orgán uvedený v čl. 2 odst. 1 bodě 18 směrnice 2014/59/EU nebo jakýkoli jiný příslušný orgán jmenovaný členskými státy pro účely čl. 100 odst. 2 a 6 směrnice 2014/59/EU;
- 8) „příslušným orgánem“ se rozumí příslušný orgán definovaný v čl. 4 odst. 1 bodě 40 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 9) „systémy pojištění vkladů“ se rozumějí systémy uvedené v čl. 1 odst. 2 písm. a), b) nebo c) směrnice 2014/49/EU;
- 10) „pojištěnými vklady“ se rozumějí vklady uvedené v čl. 6 odst. 1 směrnice 2014/49/EU, bez dočasných vysokých zůstatků, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 2 dané směrnice;
- 11) „celkovými závazky“ se rozumějí celkové závazky definované v oddíle 3 směrnice Rady 86/635/EHS ⁽¹⁾ nebo definované v souladu s mezinárodními standardy účetního výkaznictví uvedenými v nařízení Evropskéhoho parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ⁽²⁾;
- 12) „celkovými aktivy“ se rozumějí celková aktiva definovaná v oddíle 3 směrnice 86/635/ES nebo definovaná v souladu s mezinárodními standardy účetního výkaznictví uvedenými v nařízení (ES) č. 1606/2002;
- 13) „celkovou rizikovou expozicí“ se rozumí celková hodnota rizikové expozice definovaná v čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 14) „poměrem kmenového kapitálu tier 1“ se rozumí poměr uvedený v čl. 92 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013;
- 15) „minimálním požadavkem na kapitál a způsobilé závazky“ se rozumí minimální požadavek definovaný v čl. 45 odst. 1 směrnice 2014/59/EU;
- 16) „kapitálem“ se rozumí kapitál definovaný v čl. 4 odst. 1 bodě 118 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 17) „způsobilými závazky“ se rozumějí závazky a kapitálové nástroje definované v čl. 2 odst. 1 bodě 71 směrnice 2014/59/EU;
- 18) „pákovým poměrem“ se rozumí pákový poměr definovaný v článku 429 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 19) „ukazatelem krytí likvidity“ se rozumí ukazatel krytí likvidity definovaný v článku 412 nařízení (EU) č. 575/2013 a dále upřesněný v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ⁽³⁾;
- 20) „ukazatelem čistého stabilního financování“ se rozumí ukazatel čistého stabilního financování vykázaný v souladu s článkem 415 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 21) „ústřední protistranou“ se rozumí právnická osoba definovaná v čl. 2 odst. 1 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 22) „deriváty“ se rozumějí deriváty podle přílohy II nařízení (EU) č. 575/2013;
- 23) „centrálním depozitářem cenných papírů“ se rozumí právnická osoba definovaná v čl. 2 odst. 1 bodě 1 a článku 54 nařízení Evropskéhoho parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ⁽⁴⁾;
- 24) „vypořádáním“ se rozumí dokončení transakce s cennými papíry definované v čl. 2 odst. 1 bodě 2 nařízení (EU) č. 909/2014;
- 25) „clearingem“ se rozumí proces určení pozic definovaný v čl. 2 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 26) „infrastrukturou finančního trhu“ se pro účely tohoto nařízení rozumí ústřední protistrana podle bodu 21 tohoto článku nebo centrální depozitář cenných papírů podle bodu 23 tohoto článku, které jsou povoleny jako instituce v souladu s článkem 8 směrnice 2013/36/EU;

⁽¹⁾ Směrnice Rady ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropskéhoho parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů (Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropskéhoho parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).

- 27) „podpůrnou bankou“ se rozumí jakýkoli podnik nebo subjekt zřízený členským státem, ať už ústřední nebo regionální vládou, který na nekonkurenční a neziskové bázi poskytuje podpůrné úvěry za účelem prosazování cílů veřejné politiky této vlády, za předpokladu, že tato vláda má povinnost chránit hospodářskou základnu tohoto podniku nebo subjektu a zachovávat jeho životaschopnost po celou dobu jeho existence, nebo za předpokladu, že nejméně 90 % původních finančních prostředků nebo podpůrných úvěrů, které poskytuje, je přímo nebo nepřímo zaručeno ústřední nebo regionální vládou daného členského státu;
- 28) „podpůrným úvěrem“ se rozumí úvěr poskytnutý podpůrnou bankou nebo prostřednictvím zprostředkující banky na nekonkurenční, neziskové bázi za účelem prosazování cílů veřejné politiky ústřední nebo regionální vlády v členském státě;
- 29) „zprostředkovatelem“ se rozumí úvěrová instituce, která zprostředkovává podpůrné úvěry, pokud je neposkytuje jako úvěr koncovému zákazníkovi.

ODDÍL 2

METODIKA

Článek 4

Stanovení ročních příspěvků

1. Orgány příslušné k řešení krize stanoví roční příspěvky splatné jednotlivými institucemi v poměru k jejich rizikovému profilu na základě informací, které tyto instituce poskytly podle článku 14, a za použití metodiky stanovené v tomto oddílu.
2. Orgán příslušný k řešení krize stanoví roční příspěvek uvedený v odstavci 1 na základě roční cílové úrovně mechanismu financování k řešení krizí, přičemž zohlední cílovou úroveň, již má být podle čl. 102 odst. 1 směrnice 2014/59/EU dosaženo do 31. prosince 2024, a na základě čtvrtletně počítané průměrné hodnoty vkladů pojištěných v předchozím roce všemi institucemi povolenými na jeho území.

Článek 5

Úprava základního ročního příspěvku podle rizikového profilu

1. Při výpočtu příspěvků uvedených v čl. 103 odst. 2 směrnice 2014/59/EU se nezapočítají tyto závazky:
 - a) vnitroskupinové závazky plynoucí z transakcí uzavřených mezi určitou institucí a další institucí, která je součástí téže skupiny, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:
 - i) každá z institucí je usazena v Unii;
 - ii) každá z institucí podléhá stejnému konsolidovanému dohledu podle článků 6 až 17 nařízení (EU) č. 575/2013 v plném rozsahu a podléhá přiměřeným centralizovaným postupům hodnocení, měření a kontroly rizika a
 - iii) neexistuje žádná současná nebo předvídatelná podstatná věcná nebo právní překážka, která by bránila rychlému vyrovnání závazku v době jeho splatnosti;
 - b) závazky vytvořené institucí, která je členem institucionálního systému ochrany uvedeného v čl. 2 odst. 1 bodě 8 směrnice 2014/59/EU a které příslušný orgán povolil použít čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013, prostřednictvím dohody s jinou institucí, která je členem téhož institucionálního systému ochrany;
 - c) v případě ústřední protistrany usazené v členském státě, který využil možnost stanovenou v čl. 14 odst. 5 nařízení (EU) č. 648/2012, závazky související s clearingovými činnostmi podle definice uvedené v čl. 2 odst. 3 daného nařízení, včetně závazků plynoucích z jakéhokoli opatření, které ústředí protistrana přijme, aby splnila maržové požadavky, zřídila fond pro riziko selhání a udržovala dostatečný předem financovaný fond pro riziko selhání ke krytí potenciálních ztrát jako součást postupné ochrany proti selhání v souladu s uvedeným nařízením nebo aby investovala své finanční zdroje v souladu s článkem 47 uvedeného nařízení;

- d) v případě centrálního depozitáře cenných papírů závazky související s činností centrálního depozitáře cenných papírů, včetně závazků vůči účastníkům nebo poskytovatelům služeb centrálního depozitáře cenných papírů se splatností kratší než sedm dní, které vznikly z činností, pro něž získal povolení k poskytování bankovních doplňkových služeb v souladu s hlavou IV nařízení (EU) č. 909/2014, ale bez dalších závazků vznikajících z takovýchto bankovních činností;
- e) v případě investičních firem závazky, které vznikly v důsledku držení aktiv nebo finančních prostředků klientů, včetně aktiv nebo finančních prostředků klientů držných jménem SKIPCP ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽¹⁾ nebo alternativních investičních fondů ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ⁽²⁾, je-li takový klient chráněn příslušným insolvenčním právem;
- f) v případě institucí poskytujících podpůrné úvěry závazky zprostředkovatele vůči původní nebo jiné podpůrné bance nebo jinému zprostředkovateli a závazky původní podpůrné banky vůči subjektům, které jí poskytují finanční prostředky, v míře, v níž je hodnota těchto závazků vyrovnána podpůrnými úvěry dané instituce.

2. Závazky uvedené v odst. 1 písm. a) a b) se na základě jednotlivých transakcí rovnoměrně odečtou od hodnoty celkových závazků institucí, které jsou stranami transakcí nebo dohod uvedených v odst. 1 písm. a) a b).

3. Pro účely tohoto oddílu se průměrná roční hodnota závazků uvedených v odstavci 1 plynoucích z derivátů, počítaná na čtvrtletním základě, ocení podle čl. 429 odst. 6 a 7 nařízení (EU) č. 575/2013.

Hodnota přidělená závazkům plynoucím z derivátů však nemůže být nižší než 75 % hodnoty stejných závazků plynoucích z použití účetních pravidel, které pro danou instituci platí pro účely účetního výkaznictví.

Pokud podle vnitrostátních účetních standardů platných pro instituci neexistuje u některých derivátů žádná účetní expozice, protože jsou podrozvahové, vykáže daná instituce orgánu příslušnému k řešení krize souhrn kladných reálných hodnot těchto derivátů jako reprodukční náklady a připočítá je ke svým rozvahovým účetním hodnotám.

4. Pro účely tohoto oddílu celkové závazky uvedené v odstavci 1 nezahrnují účetní hodnotu závazků plynoucích z derivátů a zahrnují odpovídající hodnotu stanovenou podle odstavce 3.

5. Orgán příslušný k řešení krize vychází při ověřování splnění všech podmínek a požadavků uvedených v odstavcích 1 až 4 z relevantních hodnocení provedených příslušnými orgány, která jsou k dispozici podle článku 90 směrnice 2014/59/EU.

Článek 6

Soubory ukazatelů rizik a jednotlivé ukazatele

1. Orgán příslušný k řešení krize hodnotí rizikový profil institucí na základě čtyř souborů ukazatelů rizik, jimiž jsou:

- a) riziková expozice;
- b) stabilita a různorodost finančních zdrojů;
- c) význam instituce pro stabilitu finančního systému nebo hospodářství;
- d) dodatečné ukazatele rizika, které stanoví orgán příslušný k řešení krize.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

2. Soubor „riziková expozice“ se skládá z následujících ukazatelů rizik:
 - a) kapitál a způsobilé závazky, které instituce drží nad rámec minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky;
 - b) pákový poměr;
 - c) poměr kmenového kapitálu tier 1;
 - d) celková riziková expozice vydělená celkovými aktivy.
3. Soubor „stabilita a různorodost finančních zdrojů“ se skládá z následujících ukazatelů rizik:
 - a) ukazatel čistého stabilního financování (NSFR),
 - b) ukazatel krytí likvidity (LCR).
4. Soubor „význam instituce pro stabilitu finančního systému nebo hospodářství“ se skládá z ukazatele „podíl mezibankovních úvěrů a vkladů v Evropské unii“, který odráží význam instituce pro hospodářství členského státu, v němž je usazena.
5. Soubor „dodatečné ukazatele rizika, které stanoví orgán příslušný k řešení krize“, se skládá z následujících ukazatelů:
 - a) obchodní činnosti, podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize;
 - b) účast v institucionálním systému ochrany;
 - c) rozsah předchozí mimořádné veřejné finanční podpory.

Při určování různých ukazatelů rizika ze souboru „dodatečné ukazatele rizika, které stanoví orgán příslušný k řešení krize“, vezme tento orgán v úvahu význam těchto ukazatelů podle toho, s jakou pravděpodobností by v dané instituci mohl být zaveden režim řešení krize, a podle toho, s jakou pravděpodobností by pak při řešení krize této instituce došlo k využití mechanismu financování k řešení krizí.

6. Při stanovení ukazatelů „obchodní činnosti, podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“, které jsou uvedeny v odst. 5 písm. a), bere orgán příslušný k řešení krize v úvahu tyto prvky:
 - a) zvýšení rizikového profilu instituce z důvodu:
 - i) významu obchodních činností v souvislosti s bilanční sumou, úrovní kapitálu, rizikovostí expozic a celkovým modelem podnikání;
 - ii) významu podrozvahových expozic v souvislosti s bilanční sumou, úrovní kapitálu a rizikovostí expozic;
 - iii) významu hodnoty derivátů v souvislosti s bilanční sumou, úrovní kapitálu, rizikovostí expozic a celkovým modelem podnikání,
 - iv) rozsahu, v němž se podle kapitoly II hlavy II směrnice 2014/59/EU má za to, že model podnikání a organizační struktura instituce jsou složité;
 - b) snížení rizikového profilu instituce z důvodu:
 - i) relativní hodnoty derivátů zúčtovaných ústřední protistranou;
 - ii) rozsahu, v němž podle kapitoly II hlavy II směrnice 2014/59/EU lze krizi instituce řešit rychle a bez právních překážek.

7. Při stanovení ukazatele uvedeného v odst. 5 písm. b) bere orgán příslušný k řešení krize v úvahu tyto prvky:
- a) zda je hodnota finančních prostředků, které jsou okamžitě k dispozici pro rekapitalizaci a financování likvidity, jejichž cílem je podpořit postiženou instituci v případě problémů, tak vysoká, že by této instituci mohla poskytnout důvěryhodnou a účinnou podporu;
 - b) stupeň právní nebo smluvní jistoty potvrzující, že finanční prostředky uvedené v písmeni a) budou plně využity před tím, než bude případně požádáno o mimořádnou veřejnou podporu.
8. Ukazatel rizika uvedený v odst. 5 písm. c) má maximální hodnotu rozmezí uvedeného v kroku 3 přílohy I v případě:
- a) instituce, která je součástí skupiny, u níž byla zahájena restrukturalizace poté, co obdržela státní nebo rovnocenné finanční prostředky, například prostředky z mechanismu financování k řešení krizí, a je stále v restrukturalizaci nebo likvidaci, s výjimkou dvou posledních let provádění restrukturalizačního plánu;
 - b) instituce, která je v likvidaci, až do konce likvidačního plánu (v míře, v níž ještě má platit příspěvek).
- U všech ostatních institucí má minimální hodnotu uvedenou v kroku 3 přílohy I.
9. Pro účely odstavců 6, 7 a 8 orgán příslušný k řešení krize vychází z hodnocení provedených příslušnými orgány, jsou-li taková hodnocení k dispozici.

Článek 7

Relativní váha každého souboru ukazatelů rizika a jednotlivých ukazatelů

1. Při posuzování rizikového profilu každé instituce použije orgán příslušný k řešení krize na každý soubor ukazatelů rizik tyto váhy:
- a) riziková expozice: 50 %;
 - b) stabilita a různorodost finančních zdrojů: 20 %;
 - c) význam instituce pro stabilitu finančního systému nebo hospodářství: 10 %;
 - d) dodatečné ukazatele rizika, které stanoví orgán příslušný k řešení krize: 20 %.
2. Pro jednotlivé ukazatele rizika, které orgány příslušné k řešení krize hodnotí pro stanovení hodnoty souboru ukazatelů „riziková expozice“, se použijí tyto váhy:
- a) kapitál a způsobilé závazky, které instituce drží nad rámec minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky: 25 %;
 - b) pákový poměr: 25 %;
 - c) poměr kmenového kapitálu tier 1: 25 %;
 - d) celková riziková expozice vydělená celkovými aktivy: 25 %.
3. Všechny ukazatele rizika v souboru „stabilita a různorodost finančních zdrojů“ mají stejnou váhu.
4. Pro jednotlivé ukazatele rizika, které orgány příslušné k řešení krize hodnotí pro stanovení hodnoty souboru ukazatelů „dodatečné ukazatele rizika, které stanoví orgán příslušný k řešení krize“, se použijí tyto váhy:
- a) obchodní činnosti a podrozkahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize: 45 %;
 - b) členství v mezinárodním systému ochrany: 45 %;
 - c) rozsah předchozí mimořádné veřejné finanční podpory: 10 %.

Při použití ukazatele uvedeného v písmeni b) orgán příslušný k řešení krize přihlédne k relativní váze ukazatele uvedeného v písmeni a).

Článek 8

Použití ukazatelů rizika ve zvláštních případech

1. Jestliže příslušný orgán udělil určité instituci výjimku v souladu s články 8 a 21 nařízení (EU) č. 575/2013, použije orgán příslušný k řešení krize ukazatel uvedený v čl. 6 odst. 3 písm. b) tohoto nařízení na úrovni podskupiny pro účely likvidity. Při výpočtu ukazatele rizika takové instituce se hodnota tohoto ukazatele na úrovni podskupiny pro účely likvidity přidělí každé instituci, která je součástí dané podskupiny pro účely likvidity.
2. Pokud příslušný orgán v případě konkrétní instituce úplně upustil od uplatňování kapitálových požadavků v souladu s čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 a orgán příslušný k řešení krize rovněž v případě téže instituce úplně upustil od uplatňování minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky v souladu s čl. 45 odst. 12 směrnice 2014/59/EU, lze ukazatel uvedený v čl. 6 odst. 2 písm. a) tohoto nařízení vypočítat na konsolidované úrovni. Při výpočtu ukazatele rizika takové instituce se hodnota tohoto ukazatele na konsolidované úrovni přidělí každé instituci, která je součástí dané skupiny.
3. Pokud příslušný orgán udělil určité instituci výjimku za jiných podmínek vymezených v nařízení (EU) č. 575/2013, lze příslušné ukazatele vypočítat na konsolidované úrovni. Při výpočtu ukazatelů rizika takové instituce se hodnota těchto ukazatelů na konsolidované úrovni přidělí každé instituci, která je součástí dané skupiny.

Článek 9

Použití úpravy základního ročního příspěvku podle rizikového profilu

1. Orgán příslušný k řešení krize stanoví pro každou instituci dodatečný multiplikátor pro úpravu příspěvku podle rizikového profilu tím, že zkombinuje ukazatele rizika uvedené v článku 6 podle vzorců a postupů uvedených v příloze I.
2. Aniž je dotčen článek 10, orgán příslušný k řešení krize stanoví roční příspěvek každé instituce pro každé příspěvkové období vynásobením základního ročního příspěvku dodatečným multiplikátorem pro úpravu příspěvku podle rizikového profilu v souladu se vzorci a postupy stanovenými v příloze I.
3. Hodnoty multiplikátoru pro úpravu příspěvku podle rizikového profilu se pohybují v rozmezí 0,8 až 1,5.

Článek 10

Roční příspěvky malých institucí

1. Instituce, jejichž celkové závazky bez kapitálu a pojištěných vkladů mají hodnotu 50 000 000 EUR nebo nižší a jejichž celková aktiva mají hodnotu nižší než 1 000 000 000 EUR, platí jako roční příspěvek za každé příspěvkové období paušální částku 1 000 EUR.
2. Instituce, jejichž celkové závazky bez kapitálu a pojištěných vkladů mají hodnotu vyšší než 50 000 000 EUR ale nejvýše 100 000 000 EUR a jejichž celková aktiva mají hodnotu nižší než 1 000 000 000 EUR, platí jako roční příspěvek za každé příspěvkové období paušální částku 2 000 EUR.
3. Instituce, jejichž celkové závazky bez kapitálu a pojištěných vkladů mají hodnotu vyšší než 100 000 000 EUR ale nejvýše 150 000 000 EUR a jejichž celková aktiva mají hodnotu nižší než 1 000 000 000 EUR, platí jako roční příspěvek za každé příspěvkové období paušální částku 7 000 EUR.
4. Instituce, jejichž celkové závazky bez kapitálu a pojištěných vkladů mají hodnotu vyšší než 150 000 000 EUR ale nejvýše 200 000 000 EUR a jejichž celková aktiva mají hodnotu nižší než 1 000 000 000 EUR, platí jako roční příspěvek za každé příspěvkové období paušální částku 15 000 EUR.
5. Instituce, jejichž celkové závazky bez kapitálu a pojištěných vkladů mají hodnotu vyšší než 200 000 000 EUR ale nejvýše 250 000 000 EUR a jejichž celková aktiva mají hodnotu nižší než 1 000 000 000 EUR, platí jako roční příspěvek za každé příspěvkové období paušální částku 26 000 EUR.
6. Instituce, jejichž celkové závazky bez kapitálu a pojištěných vkladů mají hodnotu vyšší než 250 000 000 EUR ale nejvýše 300 000 000 EUR a jejichž celková aktiva mají hodnotu nižší než 1 000 000 000 EUR, platí jako roční příspěvek za každé příspěvkové období paušální částku 50 000 EUR.
7. Aniž je dotčen odstavec 8, jestliže instituce dostatečným způsobem prokáže, že paušální částka uvedená v odstavcích 1 až 6 je vyšší než příspěvek vypočítaný podle článku 5, použije orgán příslušný k řešení krize nižší částku.

8. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 6, může orgán příslušný k řešení krize přijmout odůvodněné rozhodnutí stanovující, že rizikový profil instituce je nepřiměřený její malé velikosti, a uplatnit na danou instituci články 5, 6, 7, 8 a 9. Takové rozhodnutí je založeno na těchto kritériích:

- a) model podnikání instituce;
- b) informace, které daná instituce vykazala podle článku 14;
- c) soubory ukazatelů rizik a jednotlivé ukazatele uvedené v článku 6;
- d) posouzení rizikového profilu dané instituce příslušným orgánem.

9. Odstavce 1 až 8 se nepoužijí na ty instituce, jejichž celkové závazky, do nichž není započítán kapitál a pojištěné vklady, mají po vyloučení závazků uvedených v čl. 5 odst. 1 hodnotu 300 000 000 EUR nebo méně.

10. K vyloučením uvedeným v čl. 5 odst. 1 se nepřihlíží při použití odstavců 1 až 9 na ty instituce, jejichž celkové závazky, do nichž není započítán kapitál a pojištěné vklady, mají před vyloučením závazků uvedených v čl. 5 odst. 1 hodnotu 300 000 000 EUR nebo méně.

Článek 11

Roční příspěvek institucí, na něž se vztahuje čl. 45 odst. 3 směrnice 2014/59/EU

1. Aniž je dotčen článek 10, roční příspěvek institucí, na něž se vztahuje čl. 45 odst. 3 směrnice 2014/59/EU se vypočítá v souladu s článkem 9, přičemž se použije 50 % jejich základního ročního příspěvku.

2. Pokud se pro některou instituci, na niž se vztahuje čl. 45 odst. 3 směrnice 2014/59/EU, použije v některém členském státě mechanismus financování k řešení krize pro účely uvedené v článku 101 směrnice 2014/59/EU, může orgán příslušný k řešení krize přijmout odůvodněné rozhodnutí, v němž stanoví, že se na ty instituce, jejichž rizikový profil je obdobný nebo vyšší než rizikový profil instituce, která použila mechanismus financování krize pro některý z účelů uvedených v článku 101 směrnice 2014/59/EU, použijí články 5, 6, 7, 8 a 9. Při přijímání odůvodněného rozhodnutí vezme orgán příslušný k řešení krize pro účely stanovení obdobnosti rizikového profilu v úvahu všechny tyto prvky:

- a) model podnikání dané instituce;
- b) informace, které tato instituce vykazala podle článku 14;
- c) soubory ukazatelů a jednotlivé ukazatele rizik uvedené v článku 6;
- d) hodnocení příslušného orgánu ohledně rizikového profilu dané instituce.

Článek 12

Instituce, které začaly podléhat dohledu nebo změnil status

1. Jedná-li se o instituci, nad níž se dohled začal provádět nově, pouze po část příspěvkového období, stanoví se částečný příspěvek použitím metodiky stanovené v oddíle 3 na hodnotu jejího ročního příspěvku vypočítanou během následujícího příspěvkového období podle počtu celých měsíců příspěvkového období, po němž byl nad danou institucí vykonáván dohled.

2. Změna postavení instituce, včetně malé instituce, během příspěvkového období nemá vliv na roční příspěvek, který má být zaplacen v daném roce.

Článek 13

Postup výběru ročního příspěvku

1. Nejpozději do 1. května každého roku vyrozumí orgán příslušný k řešení krize každou instituci uvedenou v článku 2 o svém rozhodnutí, v němž stanovil roční příspěvek dané instituce.

2. Orgán příslušný k řešení krize o svém rozhodnutí vyrozumí jedním z následujících způsobů:

- a) elektronicky nebo jiným srovnatelným komunikačním prostředkem, který umožňuje obdržet potvrzení o doručení;
- b) doporučenou poštou s doručenkou.

3. V rozhodnutí jsou upřesněny podmínky a způsob platby ročního příspěvku i podíl neodvolatelných platebních příslibů uvedených v článku 103 směrnice 2014/59/EU, které může daná instituce využít. Orgán příslušný k řešení krize přijme pouze kolaterál takového druhu a za takových podmínek, které umožní rychlou realizaci, a to i v případě, že bude rozhodnutí o řešení krize přijato během víkendu. Kolaterál by měl být oceněn konzervativně, aby se přihlédlo k výrazně zhoršeným podmínkám na trhu.

4. Aniž jsou dotčeny další opravné prostředky, které má orgán příslušný k řešení krize k dispozici, v případě částečného splacení, nesplacení nebo nedodržení požadavků stanovených v rozhodnutí nabíhá dané instituci denní penále z nesplacené částky pohledávky.

Úrok z denního penále narůstá ze splatné částky denně podle úrokové sazby uplatňované Evropskou centrální bankou na její hlavní operace refinancování, zveřejněné v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*, platné prvního kalendářního dne měsíce, v němž končí splatnost, a zvýšené o 8 procentních bodů ode dne splatnosti pohledávky.

5. V případě instituce, která začala nově podléhat dohledu a podléhala mu pouze po část příspěvkového období, se její částečný roční příspěvek vybere spolu s ročním příspěvkem splatným za následující příspěvkové období.

ODDÍL 3

SPRÁVNÍ ASPEKTY A SANKCE

Článek 14

Vykazovací povinnosti institucí

1. Instituce poskytnou orgánu příslušnému k řešení krize poslední schválené roční účetní závěrky, které mají k dispozici před 31. prosincem roku, jenž předchází příspěvkovému období, spolu s výrokem statutárního auditora nebo auditorské firmy v souladu s článkem 32 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ⁽¹⁾.

2. Instituce poskytnou orgánu příslušnému k řešení krize alespoň informace uvedené v příloze II na úrovni jednotlivého subjektu.

3. Informace uvedené v příloze II, které jsou zahrnuty do požadavků na oznamování orgánům dohledu stanovených v prováděcím nařízení Komise (EU) č. 680/2014 ⁽²⁾ nebo případně do jakýchkoli jiných požadavků na oznamování orgánům dohledu platných pro instituci na základě vnitrostátního práva, se poskytnou orgánu příslušnému k řešení krize v podobě, v níž je instituce vykazala v poslední relevantní zprávě, kterou pro účely dohledu předložila příslušnému orgánu v souvislosti s referenčním rokem roční účetní závěrky uvedené v odstavci 1.

4. Informace uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 se poskytnou nejpozději 31. ledna každého roku ohledně roku, který skončil 31. prosince předcházejícího roku nebo ohledně relevantního použitelného účetního období. Jestliže 31. leden není pracovním dnem, poskytnou se informace následující pracovní den.

5. Jsou-li informace nebo údaje předložené orgánům příslušným k řešení krize předmětem aktualizací nebo oprav, předloží se takové aktualizace nebo opravy orgánům příslušným k řešení krize bez zbytečného prodlení.

6. Instituce předají informace uvedené v příloze II v takových datových formátech a reprezentacích, které upřesnil orgán příslušný k řešení krize.

7. Informace poskytnuté v souladu s odstavci 2 a 3 podléhají požadavkům na důvěrnost a profesní tajemství stanoveným v článku 84 směrnice 2014/59/EU.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 680/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 191, 28.6.2014, s. 1).

Článek 15

Povinnost orgánů příslušných k řešení krize zajistit výměnu informací

1. Pro účely výpočtu jmenovatele stanoveného v souboru ukazatelů rizik uvedeném v čl. 7 odst. 1 písm. c) poskytnou orgány příslušné k řešení krize Evropskému orgánu pro bankovníctví (EBA) do 15. února každého roku informace, které získaly od všech institucí usazených na jejich území v souvislosti s mezibankovními závazky a vklady uvedenými v příloze I na agregované úrovni.
2. Do 1. března každého roku EBA každému orgánu příslušnému k řešení krize sdělí hodnotu jmenovatele pro soubor ukazatelů rizika uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. c).

Článek 16

Vykazovací povinnosti systémů pojištění vkladů

1. Systémy pojištění vkladů poskytnou orgánům příslušným k řešení krize do 31. ledna každého roku výpočet průměrné hodnoty vkladů pojištěných v předchozím roce, vypočítaný na čtvrtletním základě, za všechny jejich členské úvěrové instituce.
2. Tyto informace poskytnou jak na individuální úrovni, tak na agregované úrovni dotčených úvěrových institucí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly stanovit roční cílovou úroveň mechanismu financování k řešení krizí v souladu s čl. 4 odst. 2 a určit základní roční příspěvek každé instituce podle článku 5.

Článek 17

Vynucování

1. Jestliže instituce nepředloží všechny informace uvedené v článku 14 v časovém rámci stanoveném v daném článku, použije orgán příslušný k řešení krize k výpočtu ročního příspěvku dané instituce odhady nebo své vlastní předpoklady.
2. Nejsou-li informace poskytnuty do 31. ledna každého roku, může orgán příslušný k řešení krize přidělit dané instituci nejvyšší multiplikátor pro úpravu příspěvku podle rizikového profilu, který je uveden v článku 9.
3. Jsou-li informace předložené institucemi orgánu příslušnému k řešení krize upraveny nebo opraveny, upraví tento orgán roční příspěvek podle aktualizovaných informací po výpočtu ročního příspěvku dané instituce za následující příspěvkové období.
4. Jakýkoli rozdíl mezi ročním příspěvkem vypočítaným a zaplaceným na základě informací, které byly upraveny nebo opraveny, a ročním příspěvkem, který by měl být zaplacen po úpravě, se zahrne do částky ročního příspěvku splatného za následující příspěvkové období. Tato úprava se provede snížením nebo zvýšením příspěvků za následující příspěvkové období.

Článek 18

Správní sankce a jiná správní opatření

Orgány příslušné k řešení krize mohou osobám nebo subjektům odpovědným za porušení tohoto nařízení uložit správní sankce a jiná správní opatření uvedená v článku 110 směrnice 2014/59/EU.

ODDÍL 4

UJEDNÁNÍ O SPOLUPRÁCI

Článek 19

Ujednání o spolupráci

1. Pro zajištění skutečného zaplacení příspěvků jsou příslušné orgány nápomocny orgánům příslušným k řešení krize při provádění jakéhokoli úkolu stanoveného v tomto nařízení, pokud je o to tyto orgány požádají.
2. Příslušné orgány poskytnou orgánu příslušnému k řešení krize na jeho žádost kontaktní údaje institucí, jimž je třeba oznámit rozhodnutí uvedené v čl. 13 odst. 1, nejpozději do 1. dubna každého roku nebo v následující pracovní den, pokud 1. duben není pracovním dnem. Kontaktními údaji se rozumí název právnické osoby, jméno fyzické osoby, která danou právní osobu zastupuje, adresa, e-mailová adresa, telefonní číslo, faxové číslo nebo jakékoli další informace umožňující identifikaci instituce.

3. Příslušné orgány poskytnou orgánům příslušným k řešení krize veškeré informace, které těmto orgánům umožní vypočítat roční příspěvky, zejména informace související s dodatečnou úpravou podle rizika a informace o relevantních výjimkách, které příslušné orgány institucím udělily podle směrnice 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 574/2013.

ODDÍL 5

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 20

Přechodná ustanovení

1. Pokud informace vyžadované v souvislosti s některým ukazatelem podle přílohy II nejsou pro daný referenční rok zahrnuty do použitelných požadavků na oznamování orgánům dohledu uvedených v článku 14, daný ukazatel rizika se nepoužije, dokud nezačne být daný požadavek na oznamování orgánům dohledu použitelný. Váha ostatních dostupných ukazatelů rizika se přepočítá úměrně jejich váze v souladu s článkem 7, aby součet jejich vah činil 1. V roce 2015 v případě, že systémy pojištění vkladů nebudou mít do 31. ledna k dispozici některé informace uvedené v článku 16 pro účely výpočtu cílové roční úrovně podle čl. 4 odst. 2 nebo základního ročního příspěvku každé instituce podle článku 5, poskytnou orgánům příslušným k řešení krize tyto informace k uvedenému datu příslušné úvěrové instituce poté, co je k tomu systém pojištění vkladů vyzve. Odchylně od čl. 13 odst. 1 v případě příspěvků splatných v roce 2015 orgán příslušný k řešení krize vyrozumí každou instituci o svém rozhodnutí, jímž stanovil její roční příspěvek, nejpozději do 30. listopadu 2015.

2. Odchylně od čl. 13 odst. 4 v případě příspěvků splatných v roce 2015 musí být částka stanovená v rozhodnutí uvedeném v čl. 13 odst. 3 zaplacená do 31. prosince 2015.

3. Odchylně od čl. 14 odst. 4 v případě informací, které mají být orgánu příslušnému k řešení krize poskytnuty v roce 2015, musí být informace uvedené v daném odstavci poskytnuty nejpozději do 1. září 2015.

4. Odchylně od čl. 16 odst. 1 systémy pojištění vkladů poskytnou orgánu příslušnému k řešení krize do 1. září 2015 informace o hodnotě vkladů pojištěných k 31. červenci 2015.

5. Až do konce počátečního období uvedeného v čl. 69 odst. 1 nařízení (EU) č. 806/2014/EU mohou členské státy povolit institucím, jejichž celkové závazky bez kapitálu a pojištěných vkladů mají hodnotu nad 300 000 000 EUR a jejichž celková aktiva mají hodnotu 3 000 000 000 EUR nebo méně, aby za prvních 300 000 000 EUR celkových závazků bez kapitálu a pojištěných vkladů zaplatily paušální částku 50 000 EUR. Pokud jde o celkové závazky bez kapitálu a pojištěných vkladů nad limitem 300 000 000 EUR, zaplatí tyto instituce příspěvek vypočítaný podle článků 4 až 9 tohoto nařízení.

Článek 21

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2015.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 21. října 2014.

Za Komisi

předseda

José Manuel BARROSO

PŘÍLOHA I

(POSTUP PRO VÝPOČET ROČNÍHO PŘÍSPĚVKU INSTITUCÍ)

KROK 1

Výpočet hrubých ukazatelů

Orgán příslušný k řešení krize vypočítá tyto ukazatele, přičemž použije následující opatření:

Soubor ukazatelů	Ukazatel	Opatření
Riziková expozice	Kapitál a způsobilé závazky v držení instituce přesahující minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky (MREL)	$\left(\frac{\text{Kapitál a způsobilé závazky}}{\text{Celkové závazky včetně kapitálu}} \right) - \text{MREL}$ přičemž pro účely tohoto ukazatele: „Kapitálem“ se rozumí součet kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 podle definice v čl. 4 odst. 1 bodě 118 nařízení (EU) č. 575/2013. Způsobilé závazky jsou součtem závazků uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 71 směrnice 2014/59/EU. Celkové závazky jsou vymezeny v čl. 3 bodě 11 tohoto nařízení. Derivátové závazky se zahrnují do celkových závazků na základě toho, že se plně uznávají nettingová práva protistrany. Minimálním požadavkem na kapitál a způsobilé závazky (MREL) se rozumí minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, který je vymezen v čl. 45 odst. 1 směrnice 2014/59/EU.
Riziková expozice	Pákový poměr	Pákový poměr je vymezen v článku 429 nařízení (EU) č. 575/2013 a jeho vykazování je v souladu s přílohou X prováděcího nařízení Komise (EU) č. 680/2014.
Riziková expozice	Poměr kmenového kapitálu tier 1	Poměr kmenového kapitálu tier 1 je vymezen v článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013 a jeho vykazování je v souladu s přílohou I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 680/2014.
Riziková expozice	Celkový objem rizikové expozice (TRE)/celková aktiva	$\left(\frac{\text{TRE}}{\text{Celková aktiva}} \right)$ přičemž: Celkovým objemem rizikové expozice (TRE) se rozumí celkový objem rizikové expozice, jak je vymezen v čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013. Celková aktiva jsou vymezena v čl. 3 bodě 12 tohoto nařízení.
Stabilita a různorodost financování	Ukazatel čistého stabilního financování	Vykazování ukazatele čistého stabilního financování je v souladu s článkem 415 nařízení (EU) č. 575/2013.
Stabilita a různorodost financování	Ukazatel krytí likvidity	Vykazování ukazatele krytí likvidity je v souladu s článkem 415 nařízení (EU) č. 575/2013 a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61.
Význam instituce pro stabilitu finančního systému nebo hospodářství	Podíl mezibankovních úvěrů a vkladů v EU	$\left(\frac{\text{Mezibankovní úvěry} + \text{mezibankovní vklady}}{\text{Celkové mezibankovní úvěry a vklady v EU}} \right)$ přičemž: Mezibankovní úvěry jsou vymezeny jako součet účetní hodnoty úvěrů a jiných pohledávek za úvěrovými institucemi a jinými finančními podniky, jak je stanoveno pro účely šablony číslo 4.1, 4.2, 4.3 a 4.4 přílohy III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 680/2014.

Soubor ukazatelů	Ukazatel	Opatření
		Mezibankovní vklady jsou vymezeny jako účetní hodnota vkladů úvěrových institucí a jiných finančních podniků, jak je stanoveno pro účely šablony číslo 8.1 přílohy III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 680/2014. Celkové mezibankovní úvěry a vklady v EU jsou součtem souhrnných mezibankovních úvěrů a vkladů v držbě institucí v každém členském státě vypočtených podle článku 15.

KROK 2

Diskretizace ukazatelů

1. V následujícím zápisu je n indexem institucí, i indexem ukazatelů v rámci souborů ukazatelů a j indexem souborů ukazatelů.
2. U každého hrubého ukazatele x_{ij} , který vyplývá z kroku 1, s výjimkou ukazatele „rozsah předchozí mimořádné veřejné finanční podpory“, vypočítá orgán příslušný k řešení krize počet intervalů k_{ij} jako nejbližší celé číslo k:

$$1 + \log_2(N) + \log_2 \left(1 + \frac{|g_{ij}|}{\sigma_g} \right),$$

přičemž:

N je počet institucí, které přispívají k mechanismu financování k řešení krizí, pro něž se počítá daný ukazatel.

$$g_{ij} = \frac{\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^3}{\left[\frac{1}{N-1} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^2 \right]^{3/2}},$$

$$\bar{x} = \frac{\sum_{n=1}^N x_{ij,n}}{N};$$

$$\sigma_g = \sqrt{\frac{6(N-2)}{(N+1)(N+3)}}.$$

3. Ke každému ukazateli, s výjimkou ukazatele „rozsah předchozí mimořádné veřejné finanční podpory“, přidělí orgán příslušný k řešení krizí do každého intervalu stejný počet institucí, počínaje tím, že do prvního intervalu přiřadí instituce s nejnižšími hodnotami hrubého ukazatele. V případě, že počet institucí nelze přesně vydělit počtem intervalů, je do každého z prvních intervalů r , počínaje intervalem obsahujícím instituce s nejnižšími hodnotami hrubého ukazatele, kde r je zbytkem po vydělení počtu institucí N počtem intervalů k_{ij} , přidělena jedna dodatečná instituce.
4. Ke každému ukazateli, s výjimkou ukazatele „rozsah předchozí mimořádné veřejné finanční podpory“, přidělí orgán příslušný k řešení krize všem institucím zahrnutým do daného intervalu hodnotu pořadí intervalu, počítáno zleva doprava, což znamená, že hodnota diskretizovaného ukazatele je definována jako $I_{ij,n} = 1, \dots, k_{ij}$.
5. Tento krok se vztahuje na ukazatele uvedené v čl. 6 odst. 5 písm. a) a b), pouze pokud je orgán příslušný k řešení krize určí jako spojitě proměnné.

KROK 3

Přepočet ukazatelů

Orgán příslušný k řešení krize přepočte každý ukazatel I_{ij} , jenž je výsledkem kroku 2, v rozmezí od 1–1 000 podle následujícího vzorce:

$$RI_{ij,n} = (1\,000 - 1) * \frac{I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}}{\max_n I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}} + 1,$$

přičemž argumenty funkcí pro výpočet minima a maxima jsou hodnoty všech institucí, které přispívají do mechanismu financování k řešení krizí, pro které se tento ukazatel počítá.

KROK 4

Uvedení přiřazeného znaménka

1. Orgán příslušný k řešení krize použije k ukazatelům tato znaménka:

Soubor ukazatelů	Ukazatel	Znaménko
Riziková expozice	Kapitál a způsobilé závazky v držení instituce přesahující minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky (MREL)	–
Riziková expozice	Pákový poměr	–
Riziková expozice	Poměr kmenového kapitálu tier 1	–
Riziková expozice	Celkový objem rizikové expozice (TRE)/celková aktiva	+
Stabilita a různorodost financování	Ukazatel čistého stabilního financování	–
Stabilita a různorodost financování	Ukazatel krytí likvidity	–
Význam instituce pro stabilitu finančního systému nebo hospodářství	Podíl mezibankovních úvěrů a vkladů v EU	+
Dodatečné ukazatele rizik, které určí orgán příslušný k řešení krize	Členství v institucionálním systému ochrany (IPS)	–
Dodatečné ukazatele rizik, které určí orgán příslušný k řešení krize	Rozsah předchozí mimořádné veřejné finanční podpory	+

U ukazatelů s kladným znaménkem odpovídají vyšší hodnoty vyšší rizikovosti instituce. U ukazatelů se záporným znaménkem odpovídají vyšší hodnoty nižší rizikovosti instituce.

Orgán příslušný k řešení krize určí ukazatele, jimiž jsou obchodní činnosti, podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize, a uvede k nim příslušné znaménko.

2. Orgán příslušný k řešení krize provede ke každému přepočtenému ukazateli $RI_{ij,n}$ z kroku 3 tuto transformaci, aby uvedl jeho znaménko:

$$TRI_{ij,n} = \begin{cases} RI_{ij,n} & \text{if sign} = \text{„–“} \\ 1\,001 - RI_{ij,n} & \text{if sign} = \text{„+“} \end{cases}$$

KROK 5

Výpočet souhrnného ukazatele

1. Orgán příslušný k řešení krize agreguje ukazatele i v rámci každého souboru ukazatelů j prostřednictvím váženého aritmetického průměru pomocí následujícího vzorce:

$$PI_{j,n} = \sum_{ij=1}^{N_j} w_{ij} * TRI_{ij,n} = w_{1j} * TRI_{1j,n} + \dots + w_{N_jj} * TRI_{N_jj,n},$$

přičemž:

w_{ij} je váha ukazatele i v souboru ukazatelů j , jak je vymezen v článku 7;

N_j je počet ukazatelů v rámci souboru ukazatelů j .

2. Pro výpočet souhrnného ukazatele agreguje orgán příslušný k řešení krize soubory ukazatelů j prostřednictvím váženého geometrického průměru pomocí následujícího vzorce:

$$CI_n = \prod_j PI_{j,n}^{W_j} = PI_{1,n}^{W_1} * \dots * PI_{J,n}^{W_J},$$

přičemž:

W_j je váha souboru ukazatelů j , jak je vymezena v článku 7;

J je počet souborů ukazatelů.

3. Aby mohl být konečný souhrnný ukazatel vymezen v tom smyslu, že u institucí s vyššími rizikovými profily uvádí vyšší hodnoty, provede orgán příslušný k řešení krize tuto transformaci:

$$FCI_n = 1\,000 - CI_n.$$

KROK 6

Výpočet ročních příspěvků

1. Orgán příslušný k řešení krize přepočte konečný souhrnný ukazatel FCI_n , jenž je výsledkem kroku 5, v rozmezí uvedeném v článku 9 podle následujícího vzorce:

$$\tilde{R}_n = (1,5 - 0,8) * \frac{FCI_n - \min_n FCI_n}{\max_n FCI_n - \min_n FCI_n} + 0,8,$$

přičemž argumenty funkcí pro výpočet minima a maxima jsou hodnoty všech institucí, které přispívají do mechanismu financování k řešení krizí, pro které se konečný souhrnný ukazatel počítá.

2. Orgán příslušný k řešení krize vypočte roční příspěvky každé instituce n , s výjimkou institucí, které jsou předmětem článku 10, a s výjimkou části v podobě jednorázové částky z příspěvků institucí, u nichž členské státy uplatňují čl. 20 odst. 5, takto:

$$c_n = \text{cíl} * \frac{\frac{B_n}{\sum_{p=1}^N B_p} \cdot \tilde{R}_n}{\sum_{p=1}^N \left(\frac{B_p}{\sum_{q=1}^N B_q} \cdot \tilde{R}_p \right)},$$

přičemž:

p, q jsou indexy institucí;

Target je roční cílovou úrovní stanovenou orgánem příslušným k řešení krizí v souladu s čl. 4 odst. 2 mínus součet příspěvků vypočtených v souladu s článkem 10 mínus součet veškerých jednorázových částek, které mohou být zaplacený podle čl. 20 odst. 5;

B_n je výše závazků (s výjimkou kapitálu) po odečtení pojištěných vkladů instituce n upravená podle článku 5 a aniž je dotčeno použití čl. 20 odst. 5.

PŘÍLOHA II

ÚDAJE PŘEDKLÁDANÉ ORGÁNŮM PŘÍSLUŠNÝM K ŘEŠENÍ KRIZE

- celková aktiva definovaná v čl. 3 bodě 12
 - celkové závazky definované v čl. 3 bodě 11
 - závazky uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. a), b), c), d), e) a f)
 - závazky plynoucí z derivátů
 - závazky plynoucí z derivátů oceněných v souladu s čl. 5 odst. 3
 - pojištěné vklady
 - celková riziková expozice
 - kapitál
 - poměr kmenového kapitálu tier 1
 - způsobilé závazky
 - pákový poměr
 - ukazatel krytí likvidity
 - ukazatel čistého stabilního financování
 - mezibankovní úvěry
 - mezibankovní vklady
-

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/64**ze dne 16. ledna 2015,****kterým se po dvou sté dvacáté čtvrté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným se sítí Al-Kajdá**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 uvedené smlouvy,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným se sítí Al-Kajdá⁽¹⁾, a zejména na čl. 7 odst. 1 písm. a) a čl. 7a odst. 5 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 obsahuje seznam osob, skupin a subjektů, kterých se týká zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů podle uvedeného nařízení.
- (2) Dne 2. ledna 2015 Výbor pro sankce Rady bezpečnosti OSN rozhodl o vyjmutí dvou osob ze svého seznamu osob, skupin a subjektů, na které se vztahuje zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů. Kromě toho se Výbor pro sankce Rady bezpečnosti OSN ve dnech 24. listopadu, 12. a 30. prosince 2014 rozhodl změnit sedm záznamů na uvedeném seznamu.
- (3) Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 by proto měla být odpovídajícím způsobem aktualizována,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. ledna 2015.

Za Komisi,
jménem předsedy,
vedoucí Služby nástrojů zahraniční politiky

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 29.5.2002, s. 9.

PŘÍLOHA

Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 se mění takto:

1) V oddíle „Fyzické osoby“ se zrušují tyto záznamy:

- a) „Ismail Mohamed Ismail Abu Shaweesh. Datum narození: 10.3.1977. Místo narození: Benghází, Libye. Státní příslušnost: Palestinec bez státní příslušnosti. Cestovní pas č.: a) 0003684 (egyptský cestovní doklad), b) 981354 (egyptský pas). Další informace: a) od 22.5.2005 ve vazbě. b) Jeho bratr je Ismail Mohamed Ismail Abu Shaweesh. Datum zařazení na seznam podle čl. 2a odst. 4 písm. b): 2.8.2006.“
- b) „Aqeel Abdulaziz Aqeel Al-Aqeel (znám také jako a) Aqeel Abdulaziz Al-Aqil, b) Ageel Abdulaziz A. Alageel). Adresa: Saúdská Arábie (v dubnu 2009). Datum narození: 29.4.1949. Místo narození: Unaizah, Saúdská Arábie. Státní příslušnost: saúdkoarabská. Cestovní pas č.: a) C 1415363 (vydaný dne 21.5.2000 (16/2/1421H); b) E 839024 (vydaný dne 3.1.2004 s platností do 8.11.2008). Další informace: V listopadu 2010 ve vazbě v Saúdské Arábii. Datum zařazení na seznam podle čl. 2a odst. 4 písm. b): 6.7.2004.“

2) Záznam „Doku Khamatovich Umarov (také znám jako Умаров Доку Хаматович). Datum narození: 12.5.1964. Místo narození: vesnice Charsenoi, Šatojský (sovětský) okres, Čečenská republika, Ruská federace. Státní příslušnost: a) ruská, (b) USSR (do 1991). Další informace: a) V listopadu 2010 bydlel v Ruské federaci; b) Mezinárodní zatykač na něj vydán v roce 2000, c) Údajně zemřel v dubnu 2014. Datum zařazení na seznam podle čl. 2a odst. 4 písm. b): 10.3.2011.“ v oddíle „Fyzické osoby“ se nahrazuje tímto:

„Doku Khamatovich Umarov (také znám jako a) Умаров Доку Хаматович, b) Lom-ali Butayev (Butaev). Datum narození: a) 13.4.1964, b) 13.4.1965, c) 12.5.1964, d) 1955. Místo narození: vesnice Charsenoi, Šatojský (sovětský) okres, Čečenská republika, Ruská federace. Státní příslušnost: a) ruská, (b) SSSR (do roku 1991). Cestovní pas č.: 96 03 464086 (ruský cestovní pas vydaný dne 1.6.2003. Další informace: Fyzický popis: 180 cm vysoký, tmavé vlasy, 7 až 9 cm dlouhá jizva na tváři, chybí část jazyka, vada řeči. V listopadu 2010 bydlel v Ruské federaci. Mezinárodní zatykač na něj vydán v roce 2000. Údajně zemřel v dubnu 2014. Zvláštní sdělení INTERPOLU obsahuje biometrické informace. Datum zařazení na seznam podle čl. 2a odst. 4 písm. b): 10.3.2011.“

3) Záznam „Aris Munandar. Datum narození: a) 1.1.1971, b) mezi lety 1962 a 1968. Místo narození: Sambí, Boyolali, Jáva, Indonésie.“ v oddíle „Fyzické osoby“ se nahrazuje tímto:

„Aris Munandar. Datum narození: a) 1.1.1971, b) mezi lety 1962 a 1968. Místo narození: Sambí, Boyolali, Jáva, Indonésie. Státní příslušnost: Indonéská (v prosinci 2003). Další informace: V prosinci 2003 na svobodě.“

4) Záznam „Yassin Sywal (jinak zvaný a) Salim Yasin, b) Mochtar Yasin Mahmud, c) Abdul Hadi Yasin, d) Muhamad Mubarak, e) Muhammad Syawal, f) Abu Seta, g) Mahmud, h) Abu Muamar); datum narození: přibližně rok 1972 – národnost: indonéská.“ v oddíle „Fyzické osoby“ se nahrazuje tímto:

„Yassin Syawal (také znám jako a) Salim Yasin, b) Yasin Mahmud Mochtar, c) Abdul Hadi Yasin, d) Muhamad Mubarak, e) Muhammad Syawal, f) Yassin Sywal, g) Abu Seta, h) Mahmud, i) Abu Muamar, j) Mubarak). Datum narození: přibližně rok 1972. Státní příslušnost: indonéská. Další informace: V prosinci 2003 na svobodě.“

5) Záznam „Mohamed Ben Belgacem Ben Abdallah Al-Aouadi (také znám jako a) Mohamed Ben Belkacem Aouadi, b) Fathi Hannachi). Adresa: a) 23, 50th Steet, Zehrouni, Tunis, Tunisko. Datum narození: 11.12.1974. Místo narození: Tunis, Tunisko. Státní příslušnost: tuniská. Cestovní pas č.: L191609 (tuniský cestovní pas vydaný dne 28. 2. 1996 s platností do 27. 2. 2001). Národní identifikační č.: 04643632 uděleno dne 18.6.1999. Další informace: a) italské daňové číslo: DAOMMD74T11Z352Z, b) jméno matky je Ourida Bint Mohamed, c) deportován z Itálie do Tuniska dne 1.12.2004. Datum zařazení na seznam podle čl. 2a odst. 4 písm. b): 24.4.2002.“ v oddíle „Fyzické osoby“ se nahrazuje tímto:

„Mohamed Ben Belgacem Ben Abdallah Al-Aouadi (také znám jako a) Mohamed Ben Belkacem Aouadi, b) Fathi Hannachi). Datum narození: 11.12.1974. Místo narození: Tunis, Tunisko. Státní příslušnost: tuniská. Cestovní pas č.: a) L 191609 (tuniský cestovní pas vydaný dne 28.2.1996 s platností do 27.2. 2001), b) 04643632 ((tuniský cestovní pas vydaný dne 18. června 1999), c) DAOMMD74T11Z352Z (italské daňové číslo). Adresa: 50th Street, číslo 23, Zehrouni, Tunis, Tunisko. Další informace: a) velitel bezpečnostního křídla Ansar al-Shari'a v Tunisku (AAS-T), b) jméno matky je Ourida Bint Mohamed. c) deportován z Itálie do Tuniska dne 1. prosince 2004. d) V srpnu 2013 zatčen v Tunisku. Datum zařazení na seznam podle čl. 2a odst. 4 písm. b): 24.4.2002.“

- 6) Záznam „Adel Ben Al-Azhar Ben Youssef Ben Soltane (také znám jako Zakariya). Adresa: Tunisko. Datum narození: 14.7.1970. Místo narození: Tunis, Tunisko. Státní příslušnost: tuniská. Cestovní pas č.: M408665 (tuniský pas vydaný dne 4. 10. 2000 s platností do 3. 10. 2005). Další informace: a) italské daňové číslo: BNSDLA70L14Z352B, b) deportován z Itálie do Tuniska dne 28.2.2004. Datum zařazení na seznam podle čl. 2a odst. 4 písm. b): 3.9.2002.“ v oddíle „Fyzické osoby“ se nahrazuje tímto:

„Adel Ben Al-Azhar Ben Youssef Hamdi (také znám jako a) Adel ben al-Azhar ben Youssef ben Soltane, b) Zakariya). Datum narození: 14.7.1970. Místo narození: Tunis, Tunisko. Státní příslušnost: tuniská. Cestovní pas č.: a) M408665 (tuniský cestovní pas vydaný dne 4.10. 2000 s platností do 3.10. 2005), b) W334061 ((tuniský cestovní pas vydaný dne 9.3.2011), c) BNSDLA70L14Z352B (italské daňové číslo). Adresa: Tunisko. Další informace: a) Deportován z Itálie do Tuniska dne 28. února 2004. b) V lednu 2010 vykonává trest odnětí svobody v délce 12 let v Tunisku za členství v teroristické organizaci v zahraničí. c) V roce 2013 zatčen v Tunisku. d) V roce 2014 si legálně změnil příjmení ze Ben Soltane na Hamdi. Datum zařazení na seznam podle čl. 2a odst. 4 písm. b): 3.9.2002.“

- 7) Záznam „Sami Ben Khamis Ben Saleh Elsseid (také znám jako a) Omar El Mouhajer, b) Saber). Adresa: 6, Ibn Al-Haythman Street, Manubah, Tunis, Tunisko. Datum narození: 10.2.1968. Místo narození: Menzel Jemil, Bizerte, Tunisko. Státní příslušnost: tuniská. Cestovní pas č.: K929139 (tuniský cestovní pas vydaný dne 14.2.1995 s platností do 13.2.2000). Národní identifikační č.: 00319547 (uděleno dne 8. 12. 1994). Další informace: a) italské daňové číslo: SSDSBN68B10Z352F, b) jméno matky je Beya al-Saidani, c) deportován z Itálie do Tuniska dne 2. června 2008. Datum zařazení na seznam podle čl. 2a odst. 4 písm. b): 24.4.2002.“ v oddíle „Fyzické osoby“ se nahrazuje tímto:

„Sami Ben Khamis Ben Saleh Elsseid (také znám jako a) Omar El Mouhajer, b) Saber). Datum narození: 10.2.1968. Místo narození: Menzel Jemil, Bizerte, Tunisko. Státní příslušnost: tuniská. Cestovní pas č.: K929139 (tuniský cestovní pas vydaný dne 14.2.1995 s platností do 13.2.2000), b) 00319547 (tuniský cestovní pas vydaný dne 8.12.1994), c) SSDSBN68B10Z352F (italské daňové číslo). Adresa: Ibn Al-Haythman Street, Number 6, Manubah, Tunis, Tunisko. Další informace: a) Jméno matky je Beya Al-Saidani. b) Deportován z Itálie do Tuniska dne 2. června 2008. c) V srpnu 2014 uvězněn v Tunisku. Datum zařazení na seznam podle čl. 2a odst. 4 písm. b): 24.4.2002.“

- 8) Záznam „Mohamed Aouani (také znám jako a) Lased Ben Heni b) Al-As'ad Ben Hani c) Mohamed Ben Belgacem Awani, d) Mohamed Abu Abda, e) Abu Obeida). Datum narození: a) 5.2.1970, b) 5.2.1969. Státní příslušnost: tuniská. Místo narození: a) Tripolis, Libye, b) Tunis, Tunisko. Další informace: Profesor chemie, b) deportován z Itálie do Tuniska dne 27. 8. 2006. Datum zařazení na seznam podle čl. 2a odst. 4 písm. b): 24.4.2002.“ v oddíle „Fyzické osoby“ se nahrazuje tímto:

„Mohamed Lakhal (také znám jako a) Lased Ben Heni, b) Al-As'ad Ben Hani, c) Mohamed Ben Belgacem Awani, d) Mohamed Aouani, e) Mohamed Abu Abda, f) Abu Obeida). Datum narození: a) 5.2.1970, b) 5.2.1969. Místo narození: a) Tripolis, Libye, b) Tunis, Tunisko. Státní příslušnost: tuniská. Cestovní pas č.: W374031 (tuniský cestovní pas vydaný dne 11.4.2011). Další informace: a) Profesor chemie. b) Deportován z Itálie do Tuniska dne 27. srpna 2006. c) V roce 2014 si legálně změnil příjmení z Aouani na Lakhal. Datum zařazení na seznam podle čl. 2a odst. 4 písm. b): 24.4.2002.“

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/65**ze dne 16. ledna 2015****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. ledna 2015.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	AL	62,0
	EG	260,4
	IL	127,8
	MA	115,7
	TR	114,9
	ZZ	136,2
0707 00 05	JO	241,9
	MA	66,8
	TR	170,4
	ZZ	159,7
0709 91 00	EG	119,3
	ZZ	119,3
0709 93 10	MA	228,7
	TR	168,5
	ZZ	198,6
0805 10 20	EG	47,4
	MA	57,3
	TR	62,5
	ZA	97,5
	ZZ	66,2
0805 20 10	IL	140,0
	MA	87,2
	ZZ	113,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	102,7
	KR	153,2
	MA	82,2
	TR	116,8
	ZZ	113,7
	ZZ	113,7
0805 50 10	TR	69,7
	ZZ	69,7
0808 10 80	BR	65,5
	CL	84,5
	US	151,8
	ZZ	100,6
0808 30 90	CN	92,1
	TR	108,4
	US	138,7
	ZZ	113,1

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/66**ze dne 16. ledna 2015,****kterým se stanoví koeficient přidělení použitelný pro množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní licence podané od 1. do 7. ledna 2015 v rámci celní kvóty otevřené pro česnek nařízením (ES) č. 341/2007**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 188 odst. 1 a 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Komise (ES) č. 341/2007 ⁽²⁾ byly otevřeny roční celní kvóty pro dovoz česneku.
- (2) Množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní licence „A“ podané během prvních sedmi kalendářních dní měsíce ledna 2015, na obdobím od 1. března 2015 do 31. května 2015, převyšují u některých kvót dostupná množství. Je proto nutné určit, v jakém rozsahu mohou být dovozní licence „A“ vydávány, a stanovit přidělový koeficient, který se použije pro požadovaná množství a vypočítá se podle čl. 7 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 1301/2006 ⁽³⁾.
- (3) Aby byla zaručena účinnost tohoto opatření, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Na množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní licence „A“ podané podle nařízení (ES) č. 341/2007 na obdobím od 1. března 2015 do 31. května 2015, se vztahuje koeficient přidělení uvedený v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. ledna 2015.

Za Komisi,

jménem předsedy,

Jerzy PLEWA

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 341/2007 ze dne 29. března 2007 o otevření a správě celních kvót a zavedení režimu dovozních licencí a osvědčení o původu pro česnek a některé jiné zemědělské produkty dovážené ze třetích zemí (Úř. věst. L 90, 30.3.2007, s. 12).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1301/2006 ze dne 31. srpna 2006, kterým se stanoví společná pravidla ke správě dovozních celních kvót pro zemědělské produkty, které podléhají režimu dovozních licencí (Úř. věst. L 238, 1.9.2006, s. 13).

PŘÍLOHA

Původ	Referenční číslo	Koeficient přidělení – žádosti podané pro podobdobí od 1. března 2015 do 31. května 2015 (v %)
Argentina		
— Tradiční dovozci	09.4104	—
— Noví dovozci	09.4099	—
Čína		
— Tradiční dovozci	09.4105	60,163501
— Noví dovozci	09.4100	0,434491
Ostatní třetí země		
— Tradiční dovozci	09.4106	—
— Noví dovozci	09.4102	—

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ POLITICKÉHO A BEZPEČNOSTNÍHO VÝBORU (SZBP) 2015/67 (EUCAP SAHEL MALI/1/2015)

ze dne 14. ledna 2015

o prodloužení mandátu vedoucího mise Evropské unie SBOP v Mali (EUCAP Sahel Mali)

POLITICKÝ A BEZPEČNOSTNÍ VÝBOR,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 38 třetí pododstavec této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2014/219/SZBP ze dne 15. dubna 2014 o misi Evropské unie SBOP v Mali (EUCAP Sahel Mali) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 7 odst. 1 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle rozhodnutí 2014/219/SZBP je Politický a bezpečnostní výbor v souladu s článkem 38 Smlouvy zmocněn k přijímání příslušných rozhodnutí za účelem výkonu politické kontroly a strategického řízení mise EUCAP Sahel Mali, včetně rozhodnutí o jmenování vedoucího mise.
- (2) Politický a bezpečnostní výbor přijal dne 26. května 2014 rozhodnutí EUCAP Sahel Mali/1/2014 ⁽²⁾, kterým byl vedoucím mise EUCAP Sahel Mali na období od 26. května 2014 do 14. ledna 2015 jmenován pan Albrecht CONZE.
- (3) Vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku navrhla prodloužit mandát pana Albrechta CONZEHO jako vedoucího mise EUCAP Sahel Mali, a to na období od 15. ledna 2015 do 14. června 2015,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Mandát pana Albrechta CONZEHO jako vedoucího mise EUCAP Sahel Mali se prodlužuje do 14. června 2015.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu 14. ledna 2015.

Za Politický a bezpečnostní výbor

předseda

W. STEVENS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 113, 16.4.2014, s. 21.

⁽²⁾ Rozhodnutí Politického a bezpečnostního výboru EUCAP Sahel Mali/1/2014 ze dne 26. května 2014 o jmenování vedoucího mise Evropské unie SBOP v Mali (EUCAP Sahel Mali) (Úř. věst. L 164, 3.6.2014, s. 43).

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS